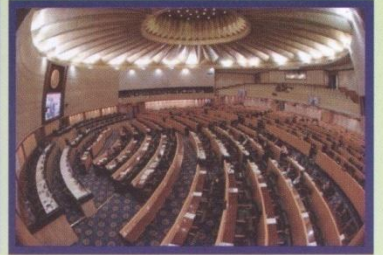
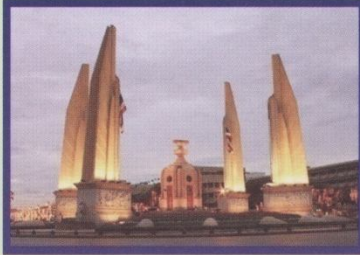

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

พระราชกำหนด
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑

อ.พ.๑๕/๒๕๖๑

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑^๑ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีที่พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๖) และ (๗) และเพิ่มมาตรา ๔ (๘))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” “ทำงาน” “ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และ “ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการออกกฎหมายลำดับรองและการกำหนดวิธีการแจ้งตามพระราชกำหนดนี้ (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๔) ปรับปรุงมาตรการของรัฐในการควบคุมและกำกับการทำงานของคนต่างด้าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๔ และยกเลิกมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๕ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ และยกเลิกมาตรา ๑๒ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการวางหลักประกัน การห้ามประกอบธุรกิจอื่น อายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน การย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราว การเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทน การควบคุมกำกับลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงาน และหลักเกณฑ์กรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ หน้า ๒๙ - ๕๖

ในประเทศ (ยกเลิกมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสาม มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ วรรคสอง มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์กรณีที่นายจ้างจะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ และเพิ่มเติมข้อยกเว้นให้นายจ้างสามารถหักเงินเพื่อชำระค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๙)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาต ให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว อันเนื่องมาจากการนำคนต่างด้าวมาทำงาน กับนายจ้างในประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ และยกเลิกมาตรา ๕๔)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว อายุใบอนุญาต ทำงาน การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน การขยายระยะเวลาการทำงาน การแสดงใบอนุญาตทำงาน การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ วรรคสี่ มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ วรรคสอง เพิ่มมาตรา ๖๓/๑ มาตรา ๖๓/๒ มาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ และยกเลิกมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของเงินกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของ คนต่างด้าวให้ครอบคลุมถึงเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง และค่าปรับทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ (๒))

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองให้สอดคล้อง กับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๕)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไป ในสถานประกอบการ และการวางกรอบการใช้อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้ง แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งให้คนต่างด้าวไปรายงานตัวให้สอดคล้อง กับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๘ (๓) และมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม และเพิ่มมาตรา ๙๘ วรรคสี่)

(๑๓) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไข เพิ่มเติม (เพิ่มมาตรา ๑๐๐/๑ มาตรา ๑๑๐/๑ มาตรา ๑๑๓/๑ มาตรา ๑๑๕/๑ มาตรา ๑๑๙/๑ และมาตรา ๑๒๗/๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๔)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ คนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

เหตุผล

โดยที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ โดยมีขั้นตอนที่ยุงยากและใช้ระบบอนุญาตเกินความจำเป็นไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งยังกำหนดความผิดและบทกำหนดโทษในอัตรารุนแรงเช่นเดียวกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ แม้การใช้แรงงานต่างด้าวโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชกำหนดนี้จะมีได้กระทำโดยมีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ก็ตาม ทำให้เกิดความตื่นตระหนกและส่งผลกระทบต่อนายจ้างทั้งในภาคครัวเรือน ภาคเกษตรกรรม ภาคผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคการค้าและอุตสาหกรรม จนกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าวโดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็นและกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของคนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวได้ทั้งระบบ รวมทั้งปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสม นอกจากนี้ โดยที่การดำเนินการตามมาตรการชั่วคราวที่ผ่อนผันระยะเวลาการใช้บังคับบทกำหนดโทษเพื่อให้ นายจ้าง และคนต่างด้าว ได้มีเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ส่งผลให้สภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้นอีกภายหลังระยะเวลาผ่อนผันสิ้นสุดลง จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจที่จะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีจำนวน ๗๒ มาตรา สรุปสาระสำคัญดังนี้

๑ ขอบเขตการใช้บังคับ

- กำหนดให้พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราวเพื่อจัดหรือร่วมประชุม แสดงความคิดเห็น บรรยายหรือสาธิตในการประชุม การอบรม ดุงาน หรือสัมมนา หรือการแสดงศิลปะ วัฒนธรรม หรือการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือคนต่างด้าวที่เข้ามาเพื่อประกอบการหรือลงทุนหรือเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือทักษะสูงอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๖) และ (๗))

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

- กำหนดให้พระราชกำหนดนี้ไม่ใช่บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของบุคคลต่างด้าวที่เป็นผู้แทนของนิติบุคคลต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (มาตรา ๕ เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๕)

๒. บทนิยาม

- กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และคำว่า “ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” ดังนี้

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อทำงาน

“ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๓. เนื้อหาของพระราชกำหนด

๓.๑ กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการออกกฎหมายลำดับรอง โดยจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควรและต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกชั้นตอน รวมทั้งกำหนดวิธีการแจ้งสำหรับผู้ที่มีหน้าที่ต้องแจ้งให้อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบและกำหนดระยะเวลาที่อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตอบรับการแจ้งนั้นไว้ด้วย (มาตรา ๗ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕/๑)

๓.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวประกาศกำหนดประเภทของงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ โดยจะกำหนดห้ามเด็ดขาดหรือห้ามโดยให้มีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย การส่งเสริมภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ไทย และความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ รวมตลอดทั้งความผูกพันหรือพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติประกอบด้วย

กำหนดห้ามคนต่างด้าวที่ทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้ และกำหนดห้ามบุคคลที่รับคนต่างด้าวที่มีลักษณะดังกล่าวเข้าทำงานด้วย (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙)

๓.๓ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๙ ยกเลิกความในมาตรา ๑๐)

๓.๔ กำหนดให้กรมการจัดหางานประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทยและขึ้นทะเบียนผู้สมัครไว้โดยต้องเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและเป็นประจำทุกวัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย หากผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวที่มีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานตามมาตรา ๖๓/๑ เพื่อทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทยขึ้นทะเบียน เพื่อทำงานในประเภทและท้องที่เดียวกันไว้

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

กับกรมการจัดหางาน ถ้าจำนวนคนทำงานดังกล่าวมีตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ให้จ้างคนต่างด้าวได้ไม่เกิน ร้อยละยี่สิบ ทั้งนี้ เว้นแต่จะชำระค่าธรรมเนียมนิเทศตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หากมีการฝ่าฝืน จะต้องเสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑)

๓.๕ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๑ ยกเลิกความในมาตรา ๑๒)

๓.๖ กำหนดให้ผู้ที่จ้างคนต่างด้าวทำงานจะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบชื่อ และสัญชาติของคนต่างด้าวและลักษณะงานที่ให้ทำ และเมื่อคนต่างด้าวนั้นออกจากงานจะต้องแจ้งเหตุ แห่งการออกจากงานด้วย ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จ้างหรือวันที่คนต่างด้าวออกจากงาน แล้วแต่กรณี เว้นแต่เป็นคนต่างด้าวที่ได้รับการยกเว้นประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

กำหนดให้ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษา ความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จะอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรภายใต้ เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้ (มาตรา ๑๒ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔)

๓.๗ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๓ ยกเลิกความในมาตรา ๑๕)

๓.๘ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๔ ยกเลิกความในมาตรา ๒๔)

๓.๙ กำหนดให้การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหัก หลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการ รับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘ วรรคสาม)

๓.๑๐ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๖ ยกเลิกความในมาตรา ๒๙)

๓.๑๑ กำหนดให้ใบอนุญาตผู้ประกอบการธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้อย่างน้อยปีละครั้ง กำหนดการต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าว มาทำงาน ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งอธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี ภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สองของอายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้น และของปีต่อไปหากมีการฝ่าฝืนอธิบดีจะสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานก็ได้ (มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๑๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งต้องการย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีไซ่สถานที่ตามทีระบุไว้ในใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานก็ตต้องการจะเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลกัตี ให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด กำหนดให้ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมกับสำเนาใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน และสามารถแสดงต่อนักงานเจ้าหน้าที่ได้เสมอ (มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕)

๓.๑๓ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗)

๓.๑๔ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานและไม่มีควมรับผิดชอบที่ตองชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ สามารถยื่นคำขอต่ออธิบดีเพื่อรับหลักประกันคืนได้ เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่มีความรับผิดชอบที่ตองชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืนต่อไป (มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ วรรคสอง)

๓.๑๕ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๒๑)

๓.๑๖ กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมกำกับกรณีผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ดังนี้

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน จะนำคนต่างด้าวมาทำงานได้เฉพาะก็ต่อเมื่อมีสัญญานำคนต่างด้าวมาทำงานกับผู้ที่จะเป็นนายจ้าง (ที่ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง) ของคนต่างด้าว พร้อมทั้งรายชื่อ สัญชาติและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวตามจำนวนและรายชื่อดังกล่าว

กำหนดให้เมื่อจะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานส่งสำเนาสัญญากับผู้ที่จะเป็นนายจ้างของคนต่างด้าวให้นายทะเบียน และในกรณีจำเป็นจะขอให้นายทะเบียนรับรองสัญญาและความมีอยู่จริงของนายจ้างและงานของนายจ้างให้ก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นเมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องให้ออกหนังสือรับรองให้ และเมื่อได้รับรายชื่อและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะมาทำงานแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว

มาทำงานแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบและให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และเมื่อได้แจ้งข้อมูลให้นายทะเบียนดังกล่าวแล้ว ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวที่จะเข้ามาตามที่แจ้งไว้ก็ได้

กำหนดมิให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงาน เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้างหรือคนต่างด้าว เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเมื่อได้นำคนต่างด้าวส่งมอบให้กับนายจ้างแล้ว ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำคนต่างด้าวให้นายจ้าง ทั้งนี้ ตามรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

๓.๑๗ กำหนดให้นายจ้างที่มีผู้ใช้ประกอบกิจการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรงที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบจำนวนประเทศที่คนต่างด้าวมียุทธินที่อยู่ งานที่ประสงค์จะให้คนต่างด้าวทำและรายการอื่นตามที่อธิบดีกำหนดในกรณีที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมให้นายจ้างดำเนินการได้เมื่อมีการชำระค่าธรรมเนียมแล้ว

กำหนดให้นายจ้างต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาทำงานให้นายทะเบียนทราบ และให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ กรณีนี้อธิบดีจะกำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานประเภทที่กำหนดวางหลักประกันเพื่อประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กำหนดให้ก่อนที่คนต่างด้าวจะเข้าทำงานให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือโดยมีรายการตามที่อธิบดีกำหนดและเก็บสัญญาจ้างงานไว้ ณ ที่ทำการของนายจ้างเพื่อให้ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบและสำเนาสัญญาจ้างให้ลูกจ้างด้วย เมื่อคนต่างด้าวออกจากงานให้นายจ้างแจ้งเหตุแห่งการออกจากงานให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกจากงาน (มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๖)

๓.๑๘ กำหนดมิให้นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศ เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานจากคนต่างด้าว เว้นแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน กรณีนี้นายจ้างสามารถหักได้จากค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุดตามอัตราที่จ่ายจริงได้ แต่ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คนต่างด้าวมียุทธินได้รับในแต่ละเดือน ทั้งนี้ ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่นายจ้างได้จ่ายแทนลูกจ้างด้วย (มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙)

๓.๑๙ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว ดังนี้

- เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน คนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง หรือคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด กำหนดให้นายจ้างต้องแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานและนายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว

- กำหนดให้กรณีนี้ที่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด อันมิใช่เป็นความผิดของลูกจ้าง ถ้าลูกจ้างประสงค์จะทำงานกับนายจ้าง รายอื่นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานอาจจัดให้ทำงานกับนายจ้างรายอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่นายจ้างไม่รับเข้าทำงาน แต่ระยะเวลาการทำงานต้องไม่เกินที่กำหนดไว้ในสัญญา นำคนต่างด้าวมาทำงาน

- กรณีที่คนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างเพราะเหตุความผิดของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้างสามารถขอให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้ใหม่หรือสลักหลังใบอนุญาตทำงาน เพื่อแสดงถึงสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้างได้ ตามมาตรา ๕๑ และต้องเข้าทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิมตามมาตรา ๕๒ เมื่อมีการดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

- กรณีที่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด หากคนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในกำหนดเวลาให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุด ต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวัน กรณีนี้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานมีหน้าที่ส่งหลักฐานการออกนอกราชอาณาจักรของคนต่างด้าวให้นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปฝักใฝินให้ชำระค่าปรับทางปกครองต่อนายทะเบียนวันจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท

- กำหนดให้คนต่างด้าวที่ออกจากงานก่อนครบสัญญาจ้างและคนต่างด้าวที่ได้รับการต่ออายุสัญญาจ้างและออกจากงานในระหว่างอายุสัญญาจ้างที่ต่อใหม่เพราะความผิดของนายจ้างหรือได้ชำระค่าเสียหายให้นายจ้างเดิมแล้ว สามารถขอให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้ใหม่หรือสลักหลังใบอนุญาตทำงานเพื่อแสดงถึงสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้างและต้องทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

- กรณีสิทธิในการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลงด้วยเหตุตามมาตรา ๕๑ หรือ ๕๒ แล้วแต่กรณี ผู้ได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางหลักประกันต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง

(มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓)

๓.๒๐ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๕๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๒๖)

๓.๒๑ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว
มาทำงาน นายจ้างและคนต่างด้าว อันเนื่องมาจากกรณีคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
ครบกำหนดตามสัญญา กรณีผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเล็กประกอบธุรกิจ กรณีคนต่างด้าว
ซึ่งเข้ามาทำงานและต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
หรือกฎหมายอื่น ดังนี้

- ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายต้องจัดส่ง
คนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเมื่อได้ทำงานจนครบกำหนดตามสัญญา เว้นแต่มีการต่ออายุ
สัญญาจ้าง

- ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานมีสิทธิได้คืนหลักประกันเมื่อได้
เลิกกิจการและแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้วภายในกำหนดสองปี
นับแต่วันเลิกกิจการ หากพินกำหนดดังกล่าวให้หลักประกันตกเป็นของกองทุนเพื่อใช้จ่ายในการส่ง
คนต่างด้าวออกนอกราชอาณาจักรต่อไป กรณีแสดงหลักฐานได้เพียงบางส่วนภายในกำหนดเวลา
ให้อธิบดีคืนหลักประกันให้ตามอัตราส่วนตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กรณีหน่วยงานเป็นผู้ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง
สามารถเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการดังกล่าวจากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน
หรือนายจ้างที่วางหลักประกันได้และหากไม่มีการชำระ อธิบดีมีอำนาจหักเงินจำนวนดังกล่าว
จากหลักประกันที่วางไว้เพื่อคืนให้แก่หน่วยงานได้

- กรณีคนต่างด้าวเข้ามอบตัวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อขอให้จัดส่ง
คนต่างด้าวกลับประเทศเมื่อเห็นว่าตนได้รับความเสียหายจากการที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว
มาทำงานหรือนายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายดำเนินการจัดส่ง
คนต่างด้าวนั้นกลับประเทศโดยเร็ว

- กรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างไม่ดำเนินการจัดส่ง
คนต่างด้าวกลับประเทศต้นทาง หากนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็นคนต่างด้าวดังกล่าว
สามารถจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางโดยใช้จ่ายเงินจากกองทุนไปก่อนได้และสามารถ
เรียกเก็บเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างและหากมิได้นำเงิน
มาชำระภายในกำหนดอธิบดีสามารถหักเงินจากหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน
หรือนายจ้างได้ (มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘)

๓.๒๒ กำหนดหลักเกณฑ์การขอใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว อายุใบอนุญาตทำงาน การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ดังนี้

- คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวจะทำงานได้เฉพาะที่มีได้มีประกาศห้ามเท่านั้นและต้องได้รับใบอนุญาตทำงานด้วย การต่อใบอนุญาตให้ทำงานต้องยื่นคำขอต่อนายทะเบียนและระบุชื่อนายจ้างถ้ามี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยใบอนุญาตทำงานมีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอแต่ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน

- กำหนดให้ระยะเวลาในการออกใบอนุญาตทำงานต้องไม่เกินสิบห้าวัน หากไม่สามารถออกใบอนุญาตทำงานได้ภายในกำหนดดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือเป็นความผิดวินัย

- กำหนดให้คนต่างด้าวที่อยู่นอกราชอาณาจักรจะขออนุญาตทำงานในราชอาณาจักรสามารถยื่นคำขออนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ นายจ้างจะยื่นคำขออนุญาตทำงานและชำระค่าธรรมเนียมต่อนายทะเบียนแทนคนต่างด้าวก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้คนต่างด้าวที่เข้ามาเพื่อทำงานอันมีลักษณะจำเป็นหรือเร่งด่วนหรือเป็นงานเฉพาะกิจตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยมีระยะเวลาทำงานให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวันจะต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบเสียก่อนและหากไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดจะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนครบกำหนดด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งนายทะเบียนนั้นให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายนั้น ๆ แจ้งต่อนายทะเบียนโดยไม่ชักช้าและให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงใบอนุญาตทำงานมีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้น และการขอขยายระยะเวลาทำงานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการขยายระยะเวลาทำงานต่อนายทะเบียนโดยเร็วตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศและได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ หรือคนต่างด้าวที่เข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตแต่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร อาจขออนุญาตทำงานตามประเภทที่คณะรัฐมนตรีกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยใบอนุญาตทำงานจะมีอายุเท่ากับระยะเวลาที่ได้รับการผ่อนผัน แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงานสามารถต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้เท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกินครั้งละหนึ่งปี (มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๒๓ กำหนดให้คนต่างด้าวที่ถูกต้องสัญชาติ คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย คนต่างด้าวที่ได้รับสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบ หรือคนต่างด้าวที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนและได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง แล้วแต่กรณีสามารถขออนุญาตเพื่อทำงานได้แต่คณะรัฐมนตรีจะกำหนดมิให้ทำงานบางประเภทหรือทำโดยมีเงื่อนไขก็ได้ โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ ผลกระทบต่อสังคม และมนุษยธรรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงานและให้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้คราวละห้าปี กำหนดให้คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรได้หรือได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองคณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้คนต่างด้าวเหล่านั้นสามารถขออนุญาตทำงาน ตามประเภทของงานที่กำหนดก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ใบอนุญาตทำงานในกรณีนี้มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน (มาตรา ๒๙ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๓/๑ และมาตรา ๖๓/๒)

๓.๒๔ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย อาจได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลและในท้องที่ที่กำหนดก็ได้ (มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

๓.๒๕ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๓๑)

๓.๒๖ กำหนดให้คนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงานจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและไม่เคยได้รับโทษเว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตทำงาน หรือเป็นคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานได้เป็นกรณีพิเศษ ก่อนการออกใบอนุญาตทำงานต้องมีการตรวจสุขภาพคนต่างด้าว ณ สถานพยาบาลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลด้วย กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงานของนายจ้าง และลักษณะงานหลักที่ทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เข้าทำงานและให้แจ้งทุกครั้งที่เปลี่ยนนายจ้าง (มาตรา ๓๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

๓.๒๗ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๓๓)

๓.๒๘ กำหนดให้การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้ต่อให้ตามระยะเวลาที่ผู้ขออนุญาตร้องขอแต่ไม่เกินครั้งละสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็น (มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗ วรรคสาม)

๓.๒๙ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องสามารถแสดงใบอนุญาตทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ (มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘)

๓.๓๐ กำหนดให้การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานและการออกใบแทนใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙ วรรคสอง)

๓.๓๑ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๓๗)

๓.๓๒ กำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนประกอบด้วยเงินเพิ่มและค่าปรับทางปกครองที่ปรับตามพระราชกำหนดนี้ด้วย (มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ (๒))

๓.๓๓ กำหนดให้ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานหรือไม่ได้ต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานหรือได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวได้ โดยคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓)

๓.๓๔ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งขออนุญาตทำงานผู้ซึ่งขออนุญาตแทนคนต่างด้าว หรือผู้รับอนุญาตให้ทำงานมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ เมื่อนายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๓/๑ มาตรา ๖๓/๒ หรือมาตรา ๖๔ หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๖๗ หรือเพิกถอนใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๙๐ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕)

๓.๓๕ กำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่อำนาจเข้าไปในสถานประกอบการซึ่งรับคนต่างด้าวเข้าทำงานในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๘ (๓))

๓.๓๖ กำหนดให้การใช้อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) หรือ (๓) จะต้องไม่ทำให้คนต่างด้าวต้องหยุดทำงานเกินสมควรแก่เหตุ หรือทำให้การประกอบการของนายจ้างต้องสะดุดหยุดลง หรือทำในเวลากลางคืนโดยไม่จำเป็น (มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๘ วรรคสี่)

๓.๓๗ กำหนดให้คนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้คนต่างด้าวไปรายงานตัวยังสถานีตำรวจพร้อม กับพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือจะหลบหนีพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับคนต่างด้าวนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับและให้นำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนโดยทันที (มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม)

๓.๓๘ กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทกรณีอธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ตอบรับการแจ้งภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕/๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุอันสมควร (มาตรา ๔๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๐/๑)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๓๙ กำหนดให้คนต่างด้าวที่ทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตให้ทำงานต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท และเมื่อได้ชำระค่าปรับแล้ว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการร่วมกำหนด ให้ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร็วเมื่อได้ดำเนินการแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กรณีมีผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน หากมีการกระทำความผิดซ้ำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคนหรือทั้งจำทั้งปรับและห้ามผู้นั้นจ้างคนต่างด้าวทำงานเป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ กำหนดให้บุคคลที่ว่าจ้างคนต่างเข้าทำงานโดยไม่ได้ยื่นคำขออนุญาตจ้างคนต่างด้าวทำงานต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๓)

๓.๔๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ยื่นขอต่อใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานภายในกำหนดสามสิบวันตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ วรรคสองมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๗)

๓.๔๑ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๔๗)

๓.๔๒ กำหนดให้ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลหรือลูกจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และกำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่มีได้เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานแต่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ (มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๑๐)

๓.๔๓ กำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ได้นำคนต่างด้าวไปเป็นลูกจ้างของนายจ้างที่รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง หรือนำคนต่างด้าวไปทำงานโดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง และกำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างโดยไม่แจ้งนายทะเบียน (มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม ๑๑๐/๑)

๓.๔๔ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับสองเท่าของเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินอื่นที่เรียกหรือรับจากนายจ้างหรือคนต่างด้าวหรือค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตรา

ที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้ศาลสั่งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างดังกล่าว ซึ่งกระทำความผิดคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบให้แก่นายจ้างหรือคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี หากไม่สามารถคืนเงินหรือทรัพย์สินได้ภายในสามสิบวัน เมื่อนายจ้างหรือคนต่างด้าวนั้นร้องขอ ให้อธิบดี หักหลักประกันของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้นั้นเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้ (มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑)

๓.๔๕ กำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานกับตน ในประเทศโดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และหากนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานโดยไม่แจ้งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท กำหนดให้นายจ้างซึ่งไม่อาจแสดงสัญญาจ้างงานเมื่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๓)

๓.๔๖ กำหนดให้นายจ้างที่ไม่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนหรือผู้รับอนุญาตให้นำ คนต่างด้าวมาทำงานเมื่อคนต่างด้าวออกจากงานตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม หรือเมื่อมีเหตุตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๓/๑)

๓.๔๗ กำหนดให้นายจ้างที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน และปรับสองเท่าของเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินที่เรียกหรือรับไว้จากคนต่างด้าวหรือหักไว้เกินกว่า อัตราที่กำหนด และให้ศาลสั่งให้นายจ้างนั้นคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบให้แก่คนต่างด้าว หากไม่คืนเงินภายในสามสิบวัน เมื่อคนต่างด้าวนั้นร้องขออธิบดีสามารถหักหลักประกันของนายจ้างผู้นั้น เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๕๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕)

๓.๔๘ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ละเลยไม่ดำเนินการ จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๐ วรรคห้า หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน (มาตรา ๕๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๕/๑)

๓.๔๙ กำหนดให้นายจ้างที่ละเลยไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยัง ประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน (มาตรา ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖)

๓.๕๐ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชกำหนด การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๕๖)

๓.๕๑ กำหนดให้คนต่างด้าวที่ทำงานโดยไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบ ตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙)

๓.๕๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔/๒ ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๙/๑)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๕๓ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๐)

๓.๕๔ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๖๐)

๓.๕๕ กำหนดให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๘ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (มาตรา ๖๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๗/๑)

๓.๕๖ กำหนดให้ผู้ที่ยึดใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีคนต่างด้าวยินยอมให้ผู้ใดเก็บรักษาเอกสารดังกล่าวผู้นั้นจะต้องยินยอมและอำนวยความสะดวกให้คนต่างด้าวสามารถเข้าถึงเอกสารดังกล่าวได้ตลอดเวลาตามที่คนต่างด้าวร้องขอ หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๑)

๓.๕๗ กำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น เว้นแต่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๐๑ (มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง)

๓.๕๘ กำหนดให้อัตราค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๐ มีจำนวนครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖๔ เพิ่มความเป็น (๑/๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกฤษฎีกาการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐)

๓.๕๙ กำหนดให้ยกเลิก (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกฤษฎีกาการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๖๕)

๓.๖๐ กำหนดให้ยกเลิก (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกฤษฎีกาการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๖๖)

๓.๖๑ กำหนดให้บุคคลที่จ้างคนต่างด้าวทำงานอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้แจ้งข้อมูลต่อนายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นคนต่างด้าวประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด กรณีที่นายจ้างได้ยื่นคำขอจ้างคนต่างด้าวทำงานและได้รับหนังสือรับรองการเดินทางไปตรวจสุขภาพในราชอาณาจักร หรือหนังสือรับรองการเดินทางไปนอกราชอาณาจักรแล้วไว้ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับสามารถอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานกับนายจ้างเดิมต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้ กำหนดให้การตรวจสุขภาพหรือการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นในการอนุญาตให้คนต่างด้าว นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องทำงานต้องทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดหากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รัฐมนตรีดำเนินการทางวินัยแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่โดยพลัน (มาตรา ๖๗)

พระราชกฤษฎีกาการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๖๒ กำหนดให้ประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ และการกำหนดของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ที่ออกภายหลังวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ มิให้มีผลกระทบต่อคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานโดยอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้คนต่างด้าวดังกล่าวต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตทำงานจะสิ้นอายุ และหากประสงค์จะขออนุญาตทำงานต่อไป (มาตรา ๖๘)

๓.๖๓ กำหนดให้ต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานสามารถทำงานได้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๓/๑ วรรคสามใช้บังคับและเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้คนต่างด้าวนั้นยื่นคำขออนุญาตทำงานภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตทำงานแล้ว ให้ทำงานได้ต่อไปจนกว่านายทะเบียนจะไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้ ทั้งนี้ ระยะเวลาการยื่นคำขออนุญาตทำงานรัฐมนตรีจะประกาศขยายออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ (มาตรา ๖๙)

๓.๖๔ กำหนดมิให้นำมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง วรรคห้าและวรรคหกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับกับผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นจะสิ้นอายุ (มาตรา ๗๐)

๓.๖๕ กำหนดให้มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๗๑)

**บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑**

ข้อดีของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. กฎหมายมีความสอดคล้องกับหน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่องจัดการการทำงานของแรงงานต่างด้าว หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐในเรื่อง รักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ นโยบายที่ ๗ จัดระบบ ป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง (๗.๗) จัดระเบียบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยคำนึงถึงการรักษาผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในด้านกฎหมาย ให้มีกลไกดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวที่เหมาะสมกับสภาพสังคม ช่วยลดปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ อันจะส่งผลให้ประเทศมีความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคม

๓. การกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น ทำให้สามารถควบคุมและตรวจสอบการใช้แรงงานต่างด้าวเพื่อทำงานในประเทศ และควบคุมการประกอบธุรกิจการค้าของคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศให้ถูกต้องตามกฎหมาย อันจะส่งผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงในประเทศ และไม่เกิดการเอาเปรียบแรงงานเกินสมควร

๔. กฎหมายส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในการการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวกับนานาประเทศ

๕. กฎหมายทำให้เกิดการบูรณาการทำงานร่วมกัน เนื่องด้วยภารกิจในการกำกับดูแลแรงงานต่างด้าว เป็นภารกิจที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานของรัฐอื่นหลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

ข้อสังเกตของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

เนื่องจากการเข้ามาทำงานของคนต่างด้าวแม้จะมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่ก็มีผลกระทบทางด้านความมั่นคงและระบบสาธารณสุขของประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องใช้ระบบควบคุมในการดูแลการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว อีกทั้ง

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

เพื่อประโยชน์ในการดูแลมิให้เกิดปัญหาการเอาเปรียบแรงงานต่างด้าวเกินสมควร (ดังปรากฏ
อยู่ในส่วนข้อมูลประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดฯ หัวข้อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน้า -๓๓-)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เมษายน ๒๕๖๑

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ภาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวน้ำฝน ราชสมบัติ	นิติกรชำนาญการ
นางสาวจิตกรกาน เจียรตระกูล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกันย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖	

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ก)

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของพระราชกำหนดการบริหารจัดการ

การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) (๑)

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดการบริหารจัดการ

การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

● การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๑ -

● หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็น

ในการตราพระราชกำหนด (Checklist) ๘ -

● บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของพระราชกำหนดการบริหารจัดการ

การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๓ -

● แรงงานต่างด้าวกับความมั่นคงทางสังคม ๓๔ -

● นายจ้างกับปัญหาแรงงานต่างด้าว ๓๖ -

● สถานการณ์แรงงานต่างด้าว ๓๘ -

● สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น เรื่อง การแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย

ว่าด้วยการบริหารการจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ๔๒ -

ภาคผนวก :

● พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (๑)

● พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) (๓๗)

● คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่องมาตรการชั่วคราว

เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐..... (๖๗)

ส่วนที่ ๑

:

**ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)**

พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑^๑ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดทิมี่ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภาิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีทีพระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๖) และ (๗) และเพิ่มมาตรา ๔ (๘))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” “ทำงาน” “ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และ “ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการออกกฎหมายลำดับรองและการกำหนดวิธีการแจ้งตามพระราชกำหนดนี้ (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๔) ปรับปรุงมาตรการของรัฐในการควบคุมและกำกับการทำงานของคนต่างด้าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๔ และยกเลิกมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๕ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ และยกเลิกมาตรา ๑๒ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔)

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๕ ตอนที่ ๑๕ ก วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ หน้า ๒๕ - ๕๖

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงาน กับนายจ้างในประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการวางหลักประกัน การห้ามประกอบธุรกิจอื่น อายุใบอนุญาต นำคนต่างด้าวมาทำงาน การย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราว การเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจ กระทำการแทน การควบคุมกำกับลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงาน และหลักเกณฑ์กรณีที่ได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง ในประเทศ (ยกเลิกมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสาม มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ วรรคสอง มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์กรณีที่นายจ้างจะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ และเพิ่มเติมข้อยกเว้นให้นายจ้างสามารถหักเงินเพื่อชำระค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของคนต่างด้าวได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๙)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาต ให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว อันเนื่องมาจากการนำคนต่างด้าวมาทำงาน กับนายจ้างในประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ และยกเลิกมาตรา ๕๔)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว อายุใบอนุญาต ทำงาน การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน การขยายระยะเวลาการทำงาน การแสดงใบอนุญาตทำงาน การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ วรรคสี่ มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ วรรคสอง เพิ่มเติมมาตรา ๖๓/๑ มาตรา ๖๓/๒ มาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ และยกเลิกมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของเงินกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงาน ของคนต่างด้าวให้ครอบคลุมถึงเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง และค่าปรับทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ (๒))

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองให้สอดคล้อง กับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๕)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไป ในสถานประกอบการ และการวางกรอบการใช้อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้ง แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งให้คนต่างด้าวไปรายงานตัวให้สอดคล้อง กับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๘ (๓) และมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม และเพิ่มมาตรา ๙๘ วรรคสี่)

(๑๓) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (เพิ่มมาตรา ๑๐๐/๑ มาตรา ๑๑๐/๑ มาตรา ๑๑๓/๑ มาตรา ๑๑๕/๑ มาตรา ๑๑๙/๑ และมาตรา ๑๒๗/๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๔)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ โดยมีขั้นตอนที่ยุงยากและใช้ระบบอนุญาตเกินความจำเป็นไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งยังกำหนดความผิดและบทกำหนดโทษในอัตรารุนแรงเช่นเดียวกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ แม้การใช้แรงงานต่างด้าวโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชกำหนดนี้จะมีได้กระทำโดยมีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ก็ตาม ทำให้เกิดความตื่นตระหนกและส่งผลกระทบต่อนายจ้างทั้งในภาคครัวเรือน ภาคเกษตรกรรม ภาคผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคการค้าและอุตสาหกรรม จนกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าวโดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็นและกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของคนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวได้ทั้งระบบ รวมทั้งปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสม นอกจากนี้ โดยที่การดำเนินการตามมาตรการชั่วคราวที่ผ่อนผันระยะเวลาการใช้บังคับบทกำหนดโทษเพื่อให้ นายจ้าง และคนต่างด้าว ได้มีเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ส่งผลให้สภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้นอีกภายหลังระยะเวลาผ่อนผันสิ้นสุดลง จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจที่จะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ชื่อพระราชกำหนด (มาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อให้การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

๕. วันใช้บังคับ (มาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๖. มาตรการรักษาการ (มาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

๗. เนื้อหาของพระราชกำหนด

๗.๑ ขอบเขตการใช้บังคับ

๗.๑.๑ กำหนดให้พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราวเพื่อจัดหรือร่วมประชุม แสดงความคิดเห็น บรรยายหรือสาธิตในการประชุม การอบรม ดุงาน หรือสัมมนา หรือการแสดงศิลปะ วัฒนธรรม หรือการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือคนต่างด้าวที่เข้ามาเพื่อประกอบการหรือลงทุนหรือเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือทักษะสูงอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๖) และ (๗))

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) บุคคลซึ่งเข้ามาเป็นครั้งคราวเพื่อจัดหรือร่วมประชุม แสดงความคิดเห็น บรรยายหรือสาธิตในการประชุม การอบรม ดูงาน หรือสัมมนา หรือการแสดงศิลปะ วัฒนธรรม หรือการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมอื่นใด ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ในการกำหนดดังกล่าวคณะรัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๗) บุคคลซึ่งเข้ามาเพื่อประกอบการหรือลงทุนหรือเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือทักษะสูงอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

๗.๑.๒ กำหนดให้พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของบุคคลต่างด้าวที่เป็นผู้แทนของนิติบุคคลต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (มาตรา ๔ เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๔)

“มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“(๘) ผู้แทนของนิติบุคคลต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว”

๗.๒ บทนิยาม

๗.๒.๑ กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และคำว่า “ทำงาน” (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

“มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และคำว่า “ทำงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อทำงาน

“ทำงาน” หมายความว่า การประกอบอาชีพใด ๆ ไม่ว่าจะมิใช่จ้างหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงการประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว”

๗.๒.๒ กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และคำว่า “ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

“มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และคำว่า “ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน”

๗.๓ เนื้อหา

๗.๓.๑ กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการออกกฎหมายลำดับรอง โดยจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควรและต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกขั้นตอน รวมทั้งกำหนดวิธีการแจ้งสำหรับผู้ที่มีหน้าที่ต้องแจ้งให้อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบและกำหนดระยะเวลาที่อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตอบรับการแจ้งนั้นไว้ด้วย (มาตรา ๗ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕/๑)

“มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๕/๑ การใดที่พระราชกำหนดนี้บัญญัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีกำหนด การออกกฎกระทรวง หรือการกำหนดนั้น ต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกขั้นตอน

ในกรณีที่พระราชกำหนดนี้บัญญัติให้ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแจ้งให้อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ให้อธิบดีกำหนดวิธีการแจ้งให้ผู้แจ้งสามารถดำเนินการได้โดยสะดวก และรวดเร็ว โดยอาจทำเป็นหนังสือ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด ที่ประชาชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่เกิดภาระเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาที่อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตอบรับการแจ้งนั้นไว้ด้วย”

๗.๓.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวประกาศกำหนดประเภทของงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ โดยจะกำหนดห้ามเด็ดขาดหรือห้ามโดยให้มีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย การส่งเสริมภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ไทย และความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ รวมตลอดทั้งความผูกพันหรือพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติประกอบด้วย

กำหนดห้ามคนต่างด้าวที่ทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้ และกำหนดห้ามบุคคลที่รับคนต่างด้าวที่มีลักษณะดังกล่าวเข้าทำงานด้วย (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“มาตรา ๗ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้งานใดเป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำก็ได้ โดยจะห้ามเด็ดขาดหรือห้ามโดยมีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย การส่งเสริมภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ไทย และความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ รวมถึงลดทั้งความผูกพันหรือพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติประกอบด้วย

มาตรา ๘ ห้ามคนต่างด้าวทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๙ ห้ามผู้ได้รับคนต่างด้าวทำงานโดยที่คนต่างด้าวไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือให้คนต่างด้าวทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้”

๗.๓.๓ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๙ ยกเลิกความในมาตรา ๑๐)

“มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๔ กำหนดให้กรมการจัดหางานประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทยและขึ้นทะเบียนผู้สมัครไว้โดยต้องเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและเป็นประจำทุกวัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย หากผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวที่มีใช้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานตามมาตรา ๖๓/๑ เพื่อทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทยขึ้นทะเบียน เพื่อทำงานในประเภทและท้องที่เดียวกันไว้กับกรมการจัดหางาน ถ้าจำนวนคนทำงานดังกล่าวมีตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ให้จ้างคนต่างด้าวได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบ ทั้งนี้ เว้นแต่จะชำระค่าธรรมเนียมพิเศษตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หากมีการฝ่าฝืนจะต้องเสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย ให้กรมการจัดหางานประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทยและขึ้นทะเบียนผู้สมัครไว้และให้เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและเป็นประจำทุกวัน

ผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเพื่อทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทยขึ้นทะเบียนเพื่อทำงานในประเภทและท้องที่เดียวกันไว้กับกรมการจัดหางาน ถ้าจำนวนคนทำงานดังกล่าวมีตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ให้จ้างคนต่างด้าวได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบ ทั้งนี้ เว้นแต่จะชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

อัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมต่อจำนวนคนต่างด้าวที่มีได้เป็นไปตามที่กำหนดตามวรรคสองก็ได้

การนับจำนวนคนต่างด้าวตามวรรคสอง ไม่รวมถึงคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานตามมาตรา ๖๓/๑

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคสอง ต้องเสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ

ความในมาตรานี้จะใช้บังคับแก่งานใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

๗.๓.๕ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๑ ยกเลิกความในมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๓.๖ กำหนดให้ผู้จ้างคนต่างด้าวทำงานจะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบชื่อและสัญชาติของคนต่างด้าวและลักษณะงานที่ให้ทำ และเมื่อคนต่างด้าวนั้นออกจากงานจะต้องแจ้งเหตุแห่งการออกจากงานด้วย ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จ้างหรือวันที่คนต่างด้าวออกจากงานแล้วแต่กรณี เว้นแต่เป็นคนต่างด้าวที่ได้รับการยกเว้นประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

กำหนดให้ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จะอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้ (มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ผู้ใดจ้างคนต่างด้าวทำงาน ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบชื่อและสัญชาติของคนต่างด้าวและลักษณะงานที่ให้ทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จ้าง และเมื่อคนต่างด้าวนั้นออกจากงานให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวออกจากงาน พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการออกจากงานของคนต่างด้าวนั้นด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้”

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๓.๗ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๓ ยกเลิกความในมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ
ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๓.๘ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๔ ยกเลิกความในมาตรา ๒๔)

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ
ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๓.๙ กำหนดให้การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน
การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการรับ
หลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๕
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘ วรรคสาม)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชกำหนด
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลง
หลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการรับหลักประกันคืน ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๗.๓.๑๐ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๖ ยกเลิกความในมาตรา ๒๙)

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ
ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๓.๑๑ กำหนดให้ใบอนุญาตผู้ประกอบการธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ
มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้อย่างน้อยปีละครั้ง กำหนดการต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าว
มาทำงาน ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งอธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี
ภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สองของอายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน
นั้น และของปีต่อไปหากมีการฝ่าฝืนอธิบดีจะสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานก็ได้
(มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๒๖ ให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน แต่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเป็นรายปีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ อย่างน้อยปีละครั้ง

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต นำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอ ดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากอธิบดี

การขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ อธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี ภายในหกสิบวัน นับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สองของอายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นและของปีต่อไป โดยจะชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมรายปีแล้ว ให้แจ้งนายทะเบียนทราบพร้อมสำเนาหลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมรายปีนั้น

ถ้าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายใน กำหนดเวลาตามวรรคห้า อธิบดีจะสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๘๖ ก็ได้”

๗.๓.๑๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งต้องการย้ายสำนักงาน หรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานก็ดี ต้องการจะเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลก็ดี ให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้าง ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี ประกาศกำหนด กำหนดให้ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องมีบัตรประจำตัว ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมกับสำเนาใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน และสามารถ แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เสมอ (มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕)

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ประสงค์จะย้ายสำนักงาน หรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องแจ้งจำนวนและรายชื่อบุคคลซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องมีบัตรประจำตัว พร้อมสำเนาใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน และสามารถแสดงความสามารถของบัตรประจำตัวและใบอนุญาตดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เสมอ

บัตรประจำตัวต้องทำตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด”

๗.๓.๑๓ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗)

“มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๑๔ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานและไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ สามารถยื่นคำขอต่ออธิบดีเพื่อรับหลักประกันคืนได้ เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันต่อไป (มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ วรรคสอง)

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงาน และไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน”

๗.๓.๑๕ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๒๑)

“มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๑๖ กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมกำกับกรณีผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ดังนี้

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน จะนำคนต่างด้าวมาทำงานได้ เฉพาะก็ต่อเมื่อมีสัญญานำคนต่างด้าวมาทำงานกับผู้ที่จะเป็นนายจ้าง (ที่ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการ รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง) ของคนต่างด้าว พร้อมทั้งรายชื่อ สัญชาติและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวตามจำนวนและรายชื่อดังกล่าว

กำหนดให้เมื่อจะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว มาทำงานส่งสำเนาสัญญากับผู้ที่จะเป็นนายจ้างของคนต่างด้าวให้นายทะเบียน และในกรณีจำเป็น จะขอให้นายทะเบียนรับรองสัญญาและความมีอยู่จริงของนายจ้างและงานของนายจ้างให้ได้ ในกรณีเช่นนั้นเมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องให้ออกหนังสือรับรองให้ และเมื่อได้รับรายชื่อและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะมาทำงานแล้ว ให้ผู้รับอนุญาต นำคนต่างด้าวมาทำงานแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบและให้นายทะเบียน แจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และเมื่อได้แจ้งข้อมูล ให้นายทะเบียนดังกล่าวแล้ว ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะยื่นคำขอรับใบอนุญาต ทำงานแทนคนต่างด้าวที่จะเข้ามาตามที่แจ้งไว้ก็ได้

กำหนดมิให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการ นำคนต่างด้าวมาทำงาน เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้างหรือคนต่างด้าว เว้นแต่ ค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเมื่อนำคนต่างด้าวส่งมอบให้กับ นายจ้างแล้ว ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งมอบคนต่างด้าว ให้นายจ้าง ทั้งนี้ ตามรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราช กำนัดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะนำคนต่างด้าวมาทำงาน ได้เฉพาะเมื่อมีสัญญานำคนต่างด้าวมาทำงานกับผู้ที่จะเป็นนายจ้างของคนต่างด้าว พร้อมทั้งรายชื่อ สัญชาติ และเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าว และนายจ้างดังกล่าวต้องไม่เป็นผู้ประกอบกิจการ รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง และจะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานได้เฉพาะตามจำนวนและตาม รายชื่อดังกล่าว

สัญญานำคนต่างด้าวมาทำงานตามวรรคหนึ่งต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยตามที่อธิบดี กำหนด

เมื่อจะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานส่งสำเนา สัญญากับผู้ที่จะเป็นนายจ้างของคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียน และในกรณีจำเป็นจะขอให้ นายทะเบียนรับรองสัญญาและความมีอยู่จริงของนายจ้างและงานของนายจ้างให้ก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องให้ออกหนังสือรับรองให้ และเมื่อได้รับรายชื่อและเลขที่ หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะมาทำงานแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแจ้งข้อมูล ตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนทราบและให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

เมื่อได้แจ้งข้อมูลให้นายทะเบียนตามวรรคสามแล้ว ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว มาทำงานจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวที่จะเข้ามาตามที่แจ้งไว้ตามวรรคสามก็ได้

มาตรา ๔๒ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ห้ามผู้รับอนุญาต นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงาน เรียกหรือรับเงิน หรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้างหรือคนต่างด้าว เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้าง ตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวส่งมอบ ให้นายจ้างแล้ว ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งมอบคนต่างด้าวให้นายจ้าง ทั้งนี้ ตามรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด”

๗.๓.๑๗ กำหนดให้นายจ้างที่มีผู้ใช้ประกอบกิจการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมา ค่าแรงที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลง หรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบ จำนวน ประเทศที่คนต่างด้าวมียุติที่อยู่ งานที่ประสงค์จะให้คนต่างด้าวทำและรายการอื่นตามที่ อธิบดีกำหนด ในกรณีที่ต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมให้นายจ้างดำเนินการได้เมื่อมีการชำระ ค่าธรรมเนียมแล้ว

กำหนดให้นายจ้างต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าว ที่จะเดินทางเข้ามาทำงานให้นายทะเบียนทราบ และให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ กรณีนี้อธิบดีจะกำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ประเภทที่กำหนดวางหลักประกันเพื่อประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กำหนดให้ก่อนที่คนต่างด้าวจะเข้าทำงาน ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือ โดยมีรายการตามที่อธิบดีกำหนดและเก็บสัญญาจ้างงานไว้ ณ ที่ทำการของนายจ้างเพื่อให้ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบและสำเนาสัญญาจ้างให้ลูกจ้างด้วย เมื่อคนต่างด้าวออกจากงาน ให้นายจ้างแจ้งเหตุแห่งการออกจากงานให้นายทะเบียนทราบภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ออกจากงาน (มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๖)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง
ผู้ใดประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึก
ความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบจำนวน ประเทศ
ที่คนต่างด้าวมียุติกันอยู่ งานที่ประสงค์จะให้คนต่างด้าวมาทำ และรายการอื่นตามที่อธิบดีกำหนด ใน
กรณีที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ ให้นายจ้างดำเนินการต่อไปเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียม
แล้ว

ในกรณีที่ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมหรือได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งแล้ว
ให้นายจ้างดำเนินการเพื่อให้ทราบชื่อและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาทำงาน
และแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบ และให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ในการนี้ อธิบดีจะกำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน
ประเภทที่กำหนดวางหลักประกันเพื่อประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้
การวางหลักประกัน อัตราของหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน
การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการรับ
หลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ก่อนคนต่างด้าวเข้าทำงานกับนายจ้าง ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือ
โดยมีรายการอย่างน้อยตามที่อธิบดีกำหนด และเก็บสัญญาจ้างงานไว้ ณ ที่ทำการของนายจ้างเพื่อให้
นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ และสำเนาสัญญาจ้างดังกล่าวให้ลูกจ้าง
เก็บรักษาไว้ ทั้งนี้ เมื่อคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้นายจ้างแจ้งให้นายทะเบียนทราบ
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกจากงาน พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการออกจากงานของคนต่างด้าวนั้นด้วย

ความในมาตรานี้มิใช่บังคับแก่นายจ้างซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการรับเหมาแรงงาน
หรือรับเหมาค่าแรงที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากประเทศอื่นที่ประเทศไทยมิได้มีความตกลง
หรือบันทึกความเข้าใจที่ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง”

๗.๓.๑๘ กำหนดมิให้นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศ
เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานจากคนต่างด้าว เว้นแต่
เป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน กรณีนี้นายจ้าง
สามารถหักได้จากค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุดตามอัตรา
ที่จ่ายจริงได้แต่ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คนต่างด้าวมียุติกันได้รับในแต่ละเดือน ทั้งนี้ ให้รวมถึง
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่นายจ้างได้จ่ายแทนลูกจ้างด้วย (มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙)

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศจะเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานจากคนต่างด้าวไม่ได้ เว้นแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน ได้แก่ ค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นทำนองเดียวกันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้นายจ้างหักได้จากค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุด โดยให้นายจ้างหักจากเงินที่คนต่างด้าวมีสินทิได้รับตามอัตราที่จ่ายจริงได้ แต่จะหักได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คนต่างด้าวมีสินทิได้รับในแต่ละเดือน

ในกรณีที่มีได้มีข้อตกลงว่านายจ้างจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้ลูกจ้าง และนายจ้างได้ออกค่าเดินทางให้ก่อน ให้นายจ้างหักจากเงินที่คนต่างด้าวมีสินทิได้รับตามวรรคหนึ่งได้”

๗.๓.๑๙ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว อันเนื่องมาจากเหตุที่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน คนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง หรือคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด (มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวมาส่งมอบให้นายจ้างตามมาตรา ๔๓ แล้ว ในกรณีที่มีเหตุดังต่อไปนี้ ให้นายจ้างแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานและนายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุดังกล่าว แล้วแต่กรณี

- (๑) นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน
- (๒) คนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง
- (๓) คนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) หรือ (๓) เฉพาะที่มีใช้ความผิดของลูกจ้าง และคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่น ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานอาจจัดให้คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างรายอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างไม่รับเข้าทำงาน แต่ระยะเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามสัญญานำคนต่างด้าวมาทำงาน

ในกรณีตาม (๒) เฉพาะที่เป็นความผิดของนายจ้าง ให้นำมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม เป็นประการใด ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) หรือ (๒) และคนต่างด้าวนั้นไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่า การได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจัดส่งคนต่างด้าวนั้น

กลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่และส่งหลักฐานการออกนอกราชอาณาจักรของคนต่างด้าวดังกล่าวให้นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันส่งคนต่างด้าวนั้นกลับ ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการดังกล่าวได้ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ และให้นายทะเบียนแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการเพื่อให้มีการส่งคนต่างด้าวนั้นออกนอกราชอาณาจักรโดยเร็ว ในกรณีเช่นนั้นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เกินอัตราที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ส่งหลักฐานการออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาตามวรรคห้า ให้ชำระค่าปรับทางปกครองต่อนายทะเบียนวันละหนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่ไม่เกินสองหมื่นบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

มาตรา ๕๑ คนต่างด้าวที่ทำงานกับนายจ้างตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๖ ถ้าออกจากงานก่อนครบสัญญาจ้าง จะทำงานกับนายจ้างอื่นใดมิได้ เว้นแต่จะพิสูจน์ให้นายทะเบียนเห็นว่าการที่ตนออกจากงานเป็นเพราะความผิดของนายจ้าง หรือได้ชำระค่าเสียหายให้นายจ้างเดิมแล้ว ในกรณีเช่นนั้นให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้ใหม่หรือสลักหลังใบอนุญาตทำงานเพื่อแสดงถึงสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้าง

ค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการนำคนต่างด้าวนั้นมาทำงานคำนวณตามสัดส่วนของระยะเวลาที่คนต่างด้าวนั้นทำงานไปแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิใช่บังคับแก่คนต่างด้าวที่ได้รับการต่ออายุสัญญาจ้าง และออกจากงานในระหว่างอายุสัญญาจ้างที่ต่อใหม่

มาตรา ๕๒ คนต่างด้าวซึ่งมีสิทธิเปลี่ยนนายจ้างตามมาตรา ๕๑ ต้องทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม และในกรณีที่คนต่างด้าวนั้นทำงานประเภทที่นายจ้างต้องวางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ นายจ้างรายใหม่ต้องวางหลักประกันต่ออธิบดีตามมาตรา ๔๖ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จ้างคนต่างด้าวนั้น

มาตรา ๕๓ คนต่างด้าวซึ่งไม่มีสิทธิเปลี่ยนนายจ้างตามมาตรา ๕๑ หรือคนต่างด้าวซึ่งมีสิทธิเปลี่ยนนายจ้างแต่ไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๒ ให้ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่คนต่างด้าวนั้นออกจากงาน หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๒ แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๕๒ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งกลับไปยังประเทศต้นทาง แล้วแต่กรณี”

๗.๓.๒๐ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๕๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ
ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๓.๒๑ กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว
มาทำงาน นายจ้างและคนต่างด้าว อันเนื่องมาจากกรณีคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
ครบกำหนดตามสัญญา กรณีผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเลิกประกอบธุรกิจ กรณีคนต่างด้าว
ซึ่งเข้ามาทำงานและต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
หรือกฎหมายอื่น (มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘)

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘
แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ เมื่อคนต่างด้าวที่ทำงานกับนายจ้างตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๖
ทำงานจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศหรือสัญญาจ้างแล้ว
ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางหลักประกันตามมาตรา ๔๖
หรือมาตรา ๕๒ จัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่จะมีการต่ออายุสัญญาจ้าง
หรือคนต่างด้าวนั้นจะทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๒

ให้นำความในมาตรา ๕๐ วรรคห้าและวรรคหก มาใช้บังคับแก่การจัดส่งคนต่างด้าว
กลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าว
มาทำงาน ให้นายทะเบียนคืนหลักประกันให้แก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเมื่อผู้รับอนุญาต
ดังกล่าวแสดงหลักฐานว่าได้ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสองปีนับแต่
วันที่เลิกประกอบธุรกิจ เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน
ยังไม่สามารถแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับต่อนายทะเบียนได้ ให้หลักประกันนั้น
ตกเป็นของกองทุนเพื่อใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวออกนอกราชอาณาจักรต่อไปในกรณีที่ผู้รับอนุญาต
ให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับได้เพียงบางส่วนภายในกำหนดเวลา
ดังกล่าว ให้อธิบดีคืนหลักประกันให้ตามอัตราส่วนและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานตามความในหมวดนี้ และต้องถูกส่งตัวกลับไป
ยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น ให้นายจ้างที่ดำเนินการส่ง
คนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการให้คนต่างด้าวเดินทาง
กลับจากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างที่วางหลักประกันได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างมิได้ขดใช้เงินคืนภายในเวลาที่หน่วยงานตามวรรคหนึ่งกำหนด ให้อธิบดีหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้เพื่อคืนให้แก่หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวดังกล่าวกลับไปยังประเทศต้นทาง

มาตรา ๕๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ อาจเข้ามอบตัวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อขอให้จัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศ และให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับประเทศโดยเร็ว และให้นำความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๕๒ ไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็นคนต่างด้าวดังกล่าวให้ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง

ในการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้จ่ายจากเงินกองทุนไปก่อน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างตามวรรคหนึ่งมาชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการให้คนต่างด้าวเดินทางกลับและค่าใช้จ่ายอื่นตามความจำเป็นภายในเวลาที่กำหนด ถ้าบุคคลดังกล่าวมิได้นำเงินมาชำระคืนภายในกำหนดเวลา ให้อธิบดีหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างดังกล่าวได้วางไว้ แล้วแต่กรณี

เมื่อได้ดำเนินการหักหลักประกันตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างทราบโดยไม่ชักช้า”

๗.๓.๒๒ กำหนดหลักเกณฑ์การขอใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว อายุใบอนุญาตทำงาน การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน (มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓)

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๙ คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองซึ่งมิใช่เพื่อการท่องเที่ยวหรือการเดินทางผ่านราชอาณาจักร จะทำงานได้ก็แต่เฉพาะงานที่มีได้มีประกาศห้ามคนต่างด้าวทำตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และต้องได้รับใบอนุญาตทำงาน

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะขอรับใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อนายทะเบียน และในกรณีที่มิใช่นายจ้างแล้วให้ระบุชื่อนายจ้างด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะกำหนดให้ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน

ในกฎกระทรวงตามวรรคสามต้องกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่รับคำขออนุญาตจนถึงวันที่ออกใบอนุญาตทำงานไว้ด้วยซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันทำการ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่สามารถออกใบอนุญาตทำงานให้ได้ภายในกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีหรืออธิบดีดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณี ในกรณีที่การไม่ออกใบอนุญาตทำงานนั้นเป็นไปโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย และให้มีการดำเนินการทางวินัยต่อไป

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ผู้รับอนุญาตให้ทำงานตามวรรคหนึ่งมีสิทธิทำงานที่มีได้มีประกาศห้ามคนต่างด้าวทำตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่งได้ทุกชนิด

มาตรา ๖๐ คนต่างด้าวซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตทำงานในราชอาณาจักร อาจยื่นคำขออนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้

นายจ้างผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักร จะยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมแทนคนต่างด้าวก็ได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตทำงานและค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๑ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพื่อทำงานอันมีลักษณะจำเป็นหรือเร่งด่วน หรือเป็นงานเฉพาะกิจ ที่มีระยะเวลาทำงานให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวัน จะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

งานอันมีลักษณะจำเป็นหรือเร่งด่วนหรืองานเฉพาะกิจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

คนต่างด้าวที่ทำงานตามวรรคหนึ่ง หากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดดังกล่าว อาจขอขยายเวลาได้ไม่เกินสิบห้าวันโดยแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนครบกำหนดดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม และการออกหนังสือรับแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒ เมื่อคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวแจ้งต่อนายทะเบียนโดยไม่ชักช้า

ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้แก่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และในระหว่างที่ดำเนินการ ให้คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งทำงานไปพลางก่อนได้ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๘

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

การออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับประกาศตามมาตรา ๗ และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้น

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ทำงานได้รับการขยายระยะเวลาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวแจ้งการขยายระยะเวลาทำงานนั้นต่อนายทะเบียนโดยเร็วตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายทะเบียนจดแจ้งการขยายระยะเวลานั้นลงในใบอนุญาตทำงาน

มาตรา ๖๓ คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ อาจขออนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อทำงานตามประเภทที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ ผลกระทบต่อสังคม และมนุษยธรรม

(๑) ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศและได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอกการเนรเทศ

(๒) เข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง แต่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อรอกการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง อันมิใช่เป็นกรณีตามมาตรา ๖๓/๒

การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุเท่ากับระยะเวลาที่ได้รับการผ่อนผัน แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน และให้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้เท่าที่จำเป็น แต่ไม่เกินครั้งละหนึ่งปี

เมื่อนายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้คนต่างด้าวผู้ใดแล้ว ให้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบ

ภายในสิ้นเดือนมกราคมของทุกปี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผลการเนรเทศหรือการส่งกลับ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งว่ายังมีได้เนรเทศหรือส่งตัวกลับ หรือไม่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองให้นายทะเบียนมีอำนาจต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่งตามที่ได้รับคำร้องขอจากคนต่างด้าวได้ และเมื่อได้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานแล้ว ให้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบ”

๗.๓.๒๓ กำหนดให้คนต่างด้าวที่ถูกถอนสัญชาติ คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย คนต่างด้าวที่ได้รับสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบ หรือคนต่างด้าวที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนและได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง แล้วแต่กรณีสามารถขออนุญาตเพื่อทำงานได้แต่คณะรัฐมนตรีจะกำหนดมิให้ทำงานบางประเภทหรือทำโดยมีเงื่อนไขก็ได้ โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ ผลกระทบต่อสังคม และมนุษยธรรม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุห้าปี

นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงานและให้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้คราวละห้าปี กำหนดให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรได้หรือได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองคณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้คนต่างด้าวเหล่านั้นสามารถขออนุญาตทำงาน ตามประเภทของงานที่กำหนดก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ใบอนุญาตทำงานในกรณีนี้มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน (มาตรา ๒๙ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๓/๑ และมาตรา ๖๓/๒)

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓/๑ และมาตรา ๖๓/๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๖๓/๑ คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ อาจขออนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อทำงานได้

(๑) ถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น

(๒) เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

(๓) คนต่างด้าวซึ่งได้รับสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๔) คนต่างด้าวซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนและได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ภายใต้บังคับประกาศตามมาตรา ๗ และมาตรา ๑๑ แต่คณะรัฐมนตรีจะกำหนดมิให้ทำงานบางประเภทหรือทำโดยมีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ โดยให้คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ ผลกระทบต่อสังคม และมนุษยธรรม

การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน และให้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้คราวละห้าปี ทั้งนี้ บุคคลตาม (๑) (๓) และ (๔) ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานหรือค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตทำงาน สำหรับบุคคลตาม (๒) จะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือไม่เพียงใด ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๖๓/๒ ในกรณีที่รัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือยกเว้นให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้คนต่างด้าวผู้นั้นหรือจำพวกนั้นบรรดาที่มีใช้คนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ ขออนุญาตทำงานได้ โดยคณะรัฐมนตรีจะกำหนดประเภทของงานที่คนต่างด้าวอาจทำได้ไว้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การขออนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง และกฎกระทรวงนั้นจะกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตทำงานด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ใบอนุญาตทำงานให้มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกิน สองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน”

๗.๓.๒๔ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย อาจได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลและในท้องที่ที่กำหนดก็ได้ (มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ถ้าได้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีบัตรผ่านแดนหรือบัตรอื่นใดทำนองเดียวกันที่อธิบดีกำหนด อาจได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ทำงานในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลและในท้องที่ที่กำหนดได้”

๗.๓.๒๕ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๓๑)

“มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกวรรคสี่ของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๒๖ กำหนดให้คนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงานจะต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและไม่เคยได้รับโทษเว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตทำงาน หรือเป็นคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานได้เป็นกรณีพิเศษ ก่อนการออกใบอนุญาตทำงานต้องมีการตรวจสุขภาพคนต่างด้าว ณ สถานพยาบาลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลด้วย กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงานของนายจ้าง และลักษณะงานหลักที่ทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เข้าทำงานและให้แจ้งทุกครั้งที่เปลี่ยนนายจ้าง (มาตรา ๓๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒)

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๖๔/๑ คนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงานต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และไม่เคยได้รับโทษตามมาตรา ๑๐๑ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตทำงาน หรือเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓ ที่นายทะเบียนอนุญาตให้ทำงานได้เป็นกรณีพิเศษ

ในกรณีที่การออกใบอนุญาตทำงานจำเป็นต้องมีการตรวจสุขภาพของคนต่างด้าว ก่อน ให้คนต่างด้าวหรือนายจ้างของคนต่างด้าวนั้นนำคนต่างด้าวไปตรวจสุขภาพ ณ สถานพยาบาลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑

มาตรา ๖๔/๒ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานมีหน้าที่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงานของนายจ้าง และลักษณะงานหลักที่ทำ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เข้าทำงาน และต้องแจ้งทุกครั้งที่เปลี่ยนนายจ้าง”

๗.๓.๒๗ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๓๓)

“มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๒๘ กำหนดให้การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้ต่อให้ตามระยะเวลาที่ผู้ขออนุญาตร้องขอแต่ไม่เกินครั้งละสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็น (มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗ วรรคสาม)

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภายใต้บังคับมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๓/๑ การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้ต่อให้ตามระยะเวลาที่ผู้ขออนุญาตร้องขอแต่ไม่เกินครั้งละสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็น”

๗.๓.๒๙ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องสามารถแสดงใบอนุญาตทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ (มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘)

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องสามารถแสดงใบอนุญาตทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนภายในระยะเวลาอันสมควรได้เสมอ”

๗.๓.๓๐ กำหนดให้การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานและการออกใบแทนใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙ วรรคสอง)

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานและการออกใบแทนใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด”

๗.๓.๓๑ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๓๗)

“มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๓๒ กำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนประกอบด้วยเงินเพิ่มและค่าปรับทางปกครองที่ปรับตามพระราชกำหนดนี้ด้วย (มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ (๒))

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๑๑ วรรคห้าและมาตรา ๔๗ วรรคสอง และค่าปรับทางปกครองที่ปรับตามพระราชกำหนดนี้”

๗.๓.๓๓ กำหนดให้ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานหรือไม่ได้ต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานหรือได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวได้ โดยคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓)

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๒ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๖ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๓๐ หรือได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ผู้ขออนุญาต หรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่อธิบดีได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ นายจ้างมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๓.๓๔ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งขออนุญาตทำงานผู้ซึ่งขออนุญาตแทนคนต่างด้าว หรือผู้รับอนุญาตให้ทำงานมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ เมื่อนายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๓/๑ มาตรา ๖๓/๒ หรือมาตรา ๖๔ หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๖๗ หรือเพิกถอนใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๙๐ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ให้เป็นที่สุด (มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕)

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๕ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๓/๑ มาตรา ๖๓/๒ หรือมาตรา ๖๔ หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๖๗ หรือ เพิกถอนใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๙๐ คนต่างด้าวซึ่งขออนุญาตทำงานผู้ซึ่งขออนุญาตแทน คนต่างด้าว หรือผู้รับอนุญาตให้ทำงาน แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

๗.๓.๓๕ กำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่อำนาจเข้าไปในสถาน ประกอบการซึ่งรับคนต่างด้าวเข้าทำงานในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไป ตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๘ (๓))

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหาร จัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เข้าไปในสถานประกอบการซึ่งรับคนต่างด้าวเข้าทำงานในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้”

๗.๓.๓๖ กำหนดให้การใช้อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) หรือ (๓) จะต้องไม่ทำให้คนต่างด้าว ต้องหยุดทำงานเกินสมควรแก่เหตุ หรือทำให้การประกอบการของนายจ้างต้องสะดุดหยุดลง หรือทำ ในเวลากลางคืนโดยไม่จำเป็น (มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๘ วรรคสี่)

มาตรา ๔๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๙๘ แห่งพระราชกำหนด การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“การใช้อำนาจตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องไม่ทำในลักษณะที่ทำให้คนต่างด้าวต้องหยุด ทำงานเกินสมควรแก่เหตุ หรือทำให้การประกอบการของนายจ้างต้องสะดุดหยุดลงหรือทำในเวลาก กลางคืนโดยไม่จำเป็น”

๗.๓.๓๗ กำหนดให้คนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้คนต่างด้าวไปรายงานตัวยังสถานีตำรวจพร้อมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือจะหลบหนีพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับคนต่างด้าวนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับและให้นำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนโดยทันที (มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม)

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบคนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้คนต่างด้าวไปรายงานตัวยังสถานีตำรวจพร้อมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่คนต่างด้าวผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือจะหลบหนี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับคนต่างด้าวนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับ และให้นำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนโดยทันที”

๗.๓.๓๘ กำหนดระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทกรณีอธิบดี นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ตอบรับการแจ้งภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕/๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุอันสมควร (มาตรา ๔๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๐/๑)

มาตรา ๔๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๐/๑ ของหมวด ๘ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๐๐/๑ อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ตอบรับการแจ้งภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕/๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

๗.๓.๓๙ กำหนดให้คนต่างด้าวที่ทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตให้ทำงานต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท และเมื่อได้ชำระค่าปรับแล้ว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการร่วมกำหนด ให้ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร็วเมื่อได้ดำเนินการแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กรณีมีผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน หากมีการกระทำความผิดซ้ำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคนหรือทั้งจำทั้งปรับและห้ามผู้นั้นจ้างคนต่างด้าวทำงานเป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ กำหนดให้บุคคลที่จ้างคนต่างเข้าทำงานโดยไม่ได้ยื่นคำขออนุญาตจ้างคนต่างด้าวทำงานต่ออธิบดีตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๓)

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๑ คนต่างด้าวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท และเมื่อได้ชำระค่าปรับแล้ว ให้ส่งคนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร็ว เว้นแต่เป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๓/๑

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือพยานในคดีความผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ในกรณีที่คนต่างด้าวซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ยินยอมเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการร่วมกำหนดแล้วแจ้งให้กรมการจัดหางานทราบ และเมื่อได้ดำเนินการให้คนต่างด้าวผู้นั้นเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คณะกรรมการร่วมตามวรรคสาม ประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมการจัดหางาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปรียบเทียบปรับที่คณะกรรมการร่วมกำหนดตามวรรคสาม ให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิด การกระทำความผิดซ้ำและการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดเป็นผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน หรือทั้งจำทั้งปรับ และห้ามผู้นั้นจ้างคนต่างด้าวทำงานเป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ

มิให้ถือว่าผู้ซึ่งอยู่อาศัยในครอบครัวเดียวกันกับผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานตามวรรคหนึ่ง มีความผิดในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

๗.๓.๔๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ยื่นขอต่อใบอนุญาต นำคนต่างด้าวมาทำงานภายในกำหนดสามสิบวันตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ วรรคสองมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๗)

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ วรรคสอง มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

๗.๓.๔๑ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๔๗)

“มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๔๒ กำหนดให้ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลหรือลูกจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และกำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่มีได้เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานแต่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ (มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๑๐)

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๙ ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลหรือลูกจ้างตามมาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดมิได้เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๓๕ แต่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๓.๔๓ กำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดนำคนต่างด้าวไปเป็นลูกจ้างของนายจ้างที่รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง หรือนำคนต่างด้าวไปทำงานโดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง และกำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างโดยไม่แจ้งนายทะเบียน (มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม ๑๑๐/๑)

มาตรา ๔๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๐/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๐/๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดนำคนต่างด้าวไปเป็นลูกจ้างของนายจ้างที่รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง หรือนำคนต่างด้าวไปทำงานโดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างโดยไม่แจ้งนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๓.๔๔ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับสองเท่าของเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินอย่างอื่นที่เรียกหรือรับจากนายจ้างหรือคนต่างด้าวหรือค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้ศาลสั่งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างดังกล่าวซึ่งกระทำความผิดคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบแก่นายจ้างหรือคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี หากไม่สามารถคืนเงินหรือทรัพย์สินได้ภายในสามสิบวัน เมื่อนายจ้างหรือคนต่างด้าวนั้นร้องขอ ให้อธิบดีหักหลักประกันของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้นั้นเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้ (มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑)

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับสองเท่าของเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินอย่างอื่นที่เรียกหรือรับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าวหรือค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้ศาลสั่งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างดังกล่าวซึ่งกระทำความผิดคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบแก่นายจ้างหรือคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่คืนเงินหรือทรัพย์สินตามคำสั่งศาลภายในสามสิบวัน เมื่อนายจ้างหรือคนต่างด้าวนั้นร้องขอ ให้อธิบดีหักหลักประกันของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้นั้นเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้”

๗.๓.๔๕ กำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานกับตนในประเทศโดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และหากนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานโดยไม่แจ้งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท กำหนดให้นายจ้างซึ่งไม่อาจแสดงสัญญาจ้างงานเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๓)

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๓ นายจ้างผู้ใดนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานกับตนในประเทศ โดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

นายจ้างตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งผู้ใดนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานกับตนในประเทศโดยไม่แจ้งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

นายจ้างผู้ใดไม่อาจแสดงสัญญาจ้างงานเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

๗.๓.๔๖ กำหนดให้นายจ้างที่ไม่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเมื่อคนต่างด้าวออกจากงานตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม หรือเมื่อมีเหตุตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๓/๑)

มาตรา ๕๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๓/๑ นายจ้างผู้ใดไม่แจ้งต่อนายทะเบียนหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเมื่อคนต่างด้าวออกจากงานตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม หรือเมื่อมีเหตุตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

๗.๓.๔๗ กำหนดให้นายจ้างที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับสองเท่าของเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินที่เรียกหรือรับไว้จากคนต่างด้าวหรือหักไว้เกินกว่าอัตราที่กำหนด และให้ศาลสั่งให้นายจ้างนั้นคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบให้แก่คนต่างด้าว หากไม่คืนเงินภายในสามสิบวัน เมื่อคนต่างด้าวนั้นร้องขออธิบดีสามารถหักหลักประกันของนายจ้างผู้นั้นเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕)

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับสองเท่าของเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินที่เรียกหรือรับไว้จากคนต่างด้าวหรือหักไว้เกินกว่าอัตราที่กำหนด และให้ศาลสั่งให้นายจ้างนั้นคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบให้แก่คนต่างด้าว

ในกรณีที่นายจ้างไม่คืนเงินหรือทรัพย์สินตามคำสั่งศาลภายในสามสิบวัน เมื่อคนต่างด้าวนั้นร้องขอ ให้อธิบดีหักหลักประกันของนายจ้างผู้นั้นเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๓.๔๘ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ละเอียดไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๐ วรรคห้า หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน (มาตรา ๕๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๕/๑)

มาตรา ๕๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๕/๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดละเอียดไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๐ วรรคห้า หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน”

๗.๓.๔๙ กำหนดให้นายจ้างที่ละเอียดไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน (มาตรา ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖)

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๖ นายจ้างผู้ใดละเอียดไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน”

๗.๓.๕๐ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๓.๕๑ กำหนดให้คนต่างด้าวที่ทำงานโดยไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙)

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

๗.๓.๕๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔/๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๙/๑)

มาตรา ๕๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๙/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๙/๑ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔/๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

๗.๓.๕๓ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๐)

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๐ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

๗.๓.๕๔ กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๓.๕๕ กำหนดให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๘ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (มาตรา ๖๑ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๗/๑)

มาตรา ๖๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๗/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๒๗/๑ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๘ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

๗.๓.๕๖ กำหนดให้ผู้ที่ยึดใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีคนต่างด้าวยินยอมให้ผู้ใดเก็บรักษาเอกสารดังกล่าวผู้นั้นจะต้องยินยอมและอำนวยความสะดวกให้คนต่างด้าวสามารถเข้าถึงเอกสารดังกล่าวได้ตลอดเวลาตามที่คนต่างด้าวร้องขอ หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๑)

มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๑ ผู้ที่ยึดใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวไว้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่คนต่างด้าวยินยอมให้ผู้ใดเก็บรักษาใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารตามวรรคหนึ่งไว้ ผู้นั้นต้องยินยอมและอำนวยความสะดวกให้คนต่างด้าวสามารถเข้าถึงเอกสารดังกล่าวได้ตลอดเวลาตามที่คนต่างด้าวร้องขอ หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง”

๗.๓.๕๗ กำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น เว้นแต่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๐๑ (มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๓ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษปรับสถานเดียว นอกจากความผิดตามมาตรา ๑๐๑ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น”

๗.๓.๕๘ กำหนดให้อัตราค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๐ มีจำนวนครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖๔ เพิ่มความเป็น (๑/๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐)

มาตรา ๖๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“(๑/๑) ค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๐ ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท”

๗.๓.๕๙ กำหนดให้ยกเลิก (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๖๕)

“มาตรา ๖๕ ให้ยกเลิก (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๖๐ กำหนดให้ยกเลิก (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๖๖)

“มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิก (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

๗.๓.๖๑ กำหนดให้บุคคลที่จ้างคนต่างด้าวทำงานอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับให้แจ้งข้อมูลต่อนายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นคนต่างด้าวประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด กรณีที่นายจ้างได้ยื่นคำขอจ้างคนต่างด้าวทำงานและได้รับหนังสือรับรองการเดินทางไปตรวจสัญชาติในราชอาณาจักร หรือหนังสือรับรองการเดินทางไปนอกราชอาณาจักรแล้วไว้ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับสามารถอยู่ในราชอาณาจักรและทำงานกับนายจ้างเดิมต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้ กำหนดให้การตรวจสัญชาติหรือการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นในการอนุญาต

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ให้คนต่างด้าว นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องทำงานต้องทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดหากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รัฐมนตรีดำเนินการทางวินัยแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่โดยพลัน (มาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ผู้ใดจ้างคนต่างด้าวทำงานอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับโดยคนต่างด้าวนั้นมีใบอนุญาตทำงานโดยชอบ ให้แจ้งข้อมูลตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ โดยให้อธิบดีกำหนดวิธีการแจ้งที่สามารถแจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์หรือทางอื่นใดที่เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ นายจ้าง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้คนต่างด้าวที่นายจ้างได้ยื่นคำขอจ้างคนต่างด้าวทำงานและได้รับหนังสือรับรองการเดินทางไปตรวจสุขภาพในราชอาณาจักร หรือหนังสือรับรองการเดินทางไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตทำงานและการอนุญาตให้ทำงานตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อยู่ในราชอาณาจักรและทำงานกับนายจ้างเดิมต่อไปได้จนกว่า นายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้

ในกรณีจำเป็น รัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลาที่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการตรวจสุขภาพหรือการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นในการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน ต้องทำให้แล้วเสร็จก็ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รัฐมนตรีดำเนินการทางวินัยแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่โดยพลัน

๗.๓.๖๒ กำหนดให้ประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ และการกำหนดของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ที่ออกภายหลังวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ มิให้มีผลกระทบต่อคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานโดยอยู่แล้ว ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้คนต่างด้าวดังกล่าวต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตทำงานจะสิ้นอายุ และหากประสงค์จะขออนุญาตทำงานต่อไป (มาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ บรรดาประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ และการกำหนดของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ที่ออกภายหลังวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ มิให้มีผลกระทบต่อคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานโดยอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้คนต่างด้าวดังกล่าวทำงานนั้นได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตทำงานจะสิ้นอายุ และหากประสงค์จะขออนุญาตทำงานต่อไป ให้ดำเนินการตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๗.๓.๖๓ กำหนดให้ต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานสามารถทำงานได้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๓/๑ วรรคสามใช้บังคับและเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้คนต่างด้าวนั้นยื่นคำขออนุญาตทำงานภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตทำงานแล้ว ให้ทำงานได้ต่อไปจนกว่านายทะเบียนจะไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้ ทั้งนี้ ระยะเวลาการยื่นคำขออนุญาตทำงานรัฐมนตรีจะประกาศขยายออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ (มาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ บรรดาคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ให้ทำงานได้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๓/๑ วรรคสาม แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้คนต่างด้าวนั้นยื่นคำขออนุญาตทำงานภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตทำงานแล้ว ให้ทำงานได้ต่อไปจนกว่านายทะเบียนจะไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้

ระยะเวลาหกสิบวันตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะประกาศขยายออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

๗.๓.๖๔ กำหนดมิให้นำมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง วรรคห้าและวรรคหกซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับกับผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นจะสิ้นอายุ (มาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ มิให้นำมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง วรรคห้าและวรรคหก แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ มาใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นจะสิ้นอายุ

๗.๓.๖๕ กำหนดให้มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ มิให้นำมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ มาใช้บังคับจนกว่าจะถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ส่วนที่ ๒

:

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*

๑. สรุปความจำเป็นในการตรากฎหมาย

โดยที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ โดยมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและใช้ระบบอนุญาตเกินความจำเป็นไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งยังกำหนดความผิดและบทกำหนดโทษในอัตรารุนแรงเช่นเดียวกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ แม้การใช้แรงงานต่างด้าวโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชกำหนดนี้จะมีได้กระทำโดยมีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ก็ตาม ทำให้เกิดความตื่นตระหนกและส่งผลกระทบต่อนายจ้างทั้งในภาคครัวเรือน ภาคเกษตรกรรม ภาคผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคการค้าและอุตสาหกรรม จนกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าวโดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น และกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของคนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวได้ทั้งระบบ รวมทั้งปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสม นอกจากนี้ โดยที่การดำเนินการตามมาตรการชั่วคราวที่ผ่อนผันระยะเวลาการใช้บังคับบทกำหนดโทษเพื่อให้ นายจ้าง และคนต่างด้าวได้มีเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ส่งผลให้สภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้นอีกภายหลังระยะเวลาผ่อนผันสิ้นสุดลง จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจที่จะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

๒. สรุปการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)) ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีรายละเอียด ดังนี้^๑

* เรียบเรียงโดย จิตรกาน เจียรตระกูล วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น เรื่อง การแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ดูข้อมูลหน้า -๔๒- ถึง -๕๘-)

๒.๑ วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑.๑ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นจัดโดยกระทรวงแรงงาน

๒.๑.๒ การเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้ วันพุธที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ วันพุธ ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ วันพุธ ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

๒.๑.๓ รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทางเว็บไซต์กลางภาครัฐสำหรับการรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย www.lawamendment.go.th และทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา www.krisdika.go.th

๒.๑.๔ ผ่านทางหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ประชาชน เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ

๒.๑.๕ การประชุมรับฟังความคิดเห็นภายหลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยการเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมซึ่งจัดโดยกระทรวงแรงงาน และการเชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมเพื่อพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามประเด็นข้อเสนอที่กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม

๒.๒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๒.๑ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นจัดโดยกระทรวงแรงงาน จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมจอมพล ป.พิบูลสงคราม ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน กรุงเทพมหานคร

๒.๒.๒ การเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ ครั้ง

๒.๒.๓ รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านช่องทาง ๒ เว็บไซต์ ทางเว็บไซต์กลางภาครัฐสำหรับการรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย www.lawamendment.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็น ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ - ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ และทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา www.krisdika.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็น ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งมีระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ตามหลักเกณฑ์และแนวทางการรับฟังความคิดเห็น

๒.๒.๔ ผ่านทางหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ประชาชน เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ

๒.๒.๕ การประชุมรับฟังความคิดเห็นภายหลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยการเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมซึ่งจัดโดยกระทรวงแรงงาน จำนวน ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ กระทรวงแรงงาน และการเชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมเพื่อพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามประเด็นข้อเสนอที่กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรุงเทพมหานคร

๒.๓ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๓.๑ การสัมมนาฯรับฟังความคิดเห็นจัดโดยกระทรวงแรงงาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย อาทิ สมาอุตสาหกรรม สมาหอการค้า สมาองค์กรนายจ้าง และผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน ๒๕๐ คน

๒.๓.๒ การเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ วันพุธ ที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ผู้แทนผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ สมาคมภัตตาคารไทย สมาคมเกษตรกรชายแดนบูรพา สาขาปราจีนบุรี สมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย สมาคมธุรกิจบ้านจัดสรร สมาคมอาคารชุดไทย สมาคมผู้ส่งออกดอกกล้วยไม้ไทย ครั้งที่ ๒ วันพุธ ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมการจัดหางาน กองทัพอากาศและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ครั้งที่ ๓ วันพุธ ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ผู้แทนผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบและตัวแทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาหอการค้าไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย สมาคมการค้าผู้นำเข้าและให้บริการแรงงานต่างด้าว (สนบต.) สมาพันธ์เอสเอ็มอีไทย และเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ

๒.๓.๓ รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางเว็บไซต์กลางภาครัฐสำหรับการรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย www.lawamendment.go.th โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งมีผู้เข้าชม ๗๘๔ ครั้ง และมีผู้ดาวน์โหลดไฟล์แนบ ๑๓๖ ครั้ง และทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

www.krisdika.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็น ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ – ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ประชาชนโดยทั่วไป

๒.๓.๔ ผ่านทางหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ประชาชน เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ

๒.๓.๕ การประชุมรับฟังความคิดเห็นภายหลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยการเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมซึ่งจัดโดยกระทรวงแรงงาน จำนวน ๓ ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นางธันยา เลหาทัย) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ผู้แทนเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ (MWG) ผู้แทนองค์กรสิทธิมนุษยชน (Human Rights Watch) และผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน เข้าร่วมประชุม และการเชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมเพื่อพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามประเด็นข้อเสนอที่กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยมีผู้แทนหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นางธันยา เลหาทัย) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

๒.๔ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจง มีทั้งผู้ที่แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๒.๔.๑ การสัมมนาที่มีประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แบ่งกลุ่มในการรับฟังความคิดเห็นออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ เรื่อง การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ (หมวด ๓) และมาตรการทางปกครอง (หมวด ๖) กลุ่มที่ ๒ เรื่อง การทำงานของคนต่างด้าว (หมวด ๔) และกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (หมวด ๕) และกลุ่มที่ ๓ เรื่อง พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๗) และบทกำหนดโทษ (หมวด ๘)

๒.๔.๒ การเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็น และหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ประชาชน เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ มีการแสดงความคิดเห็นโดยอาจแบ่งได้เป็นสองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง ปัญหาหรือผลกระทบจากการใช้บังคับพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และประเด็นที่สอง ข้อเสนอเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๒.๔.๓ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เว็บไซต์ www.lawamendment.go.th และ www.krisdika.go.th ได้กำหนดประเด็นการรับฟังความคิดเห็น คือ ปัญหาหรือผลกระทบจากการบังคับใช้พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าว โดยไม่ปรากฏว่ามี การแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าวแต่อย่างใด

สรุปประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น มีหลากหลายประเด็น ได้แก่ ประเด็น การกำหนดอาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ประเด็น กระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติตามพระราชกำหนดและกฎเกณฑ์ลำดับรองที่มีความยุ่งยาก และการใช้ระบบการอนุญาตเกินจำเป็น ประเด็นการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ประเด็น บทกำหนดโทษมีอัตรารุนแรง ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมี ประเด็นข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น และคำชี้แจงเหตุผล รายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ มา ประกอบการพิจารณาการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของ คนต่างด้าวแล้ว โดยในบางประเด็นเป็นปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายของ พนักงานเจ้าหน้าที่ และบางประเด็นเป็นข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีใช้กรณีที่จะสามารถนำมาแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวได้ ประกอบกับเพื่อให้การแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวสามารถใช้บังคับได้ทัน ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งจะสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผันการชะลอการใช้บังคับบทกำหนดโทษ ของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามคำสั่งหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้อง ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าวเพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาที่ต้องดำเนินการโดย เร่งด่วนก่อน

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมายอย่างรอบด้านและ เป็นระบบ

ผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีดังนี้^๒

ด้านเศรษฐกิจ

- เชียงบวก

การควบคุมแรงงานต่างด้าวที่มาทำงานในประเทศเป็นระเบียบ ปราศจากการทุจริต ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน และประชาชนทุกภาคส่วน

- เชียงลบ

-

^๒ หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชกำหนด (Checklist)

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

-

ด้านสังคม

- เชิงบวก

เมื่อมีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ย่อมทำให้การควบคุมแรงงานต่างด้าวที่มาทำงานในประเทศเป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน และประชาชนทุกภาคส่วน

- เชิงลบ

-

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

-

- เชิงลบ

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

-

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)) ได้จัดให้มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยจัดทำเป็นสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น เรื่อง การแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว และเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น ผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านช่องทาง ๒ เว็บไซต์ ทางเว็บไซต์กลางภาครัฐสำหรับการรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย www.lawamendment.go.th และทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา www.krisdika.go.th

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

ในการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)) ได้นำข้อมูลดังต่อไปนี้มาใช้เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าวเพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนก่อน

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชกำหนด (Checklist)

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ.....สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.....

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว และกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวทั้งระบบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

เนื่องจากพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ร. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และคนต่างด้าว มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ โดยมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและใช้ระบบอนุญาตเกินความจำเป็นไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งยังกำหนดความผิดและบทกำหนดโทษในอัตรารุนแรงเช่นเดียวกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ แม้การใช้แรงงานต่างด้าวโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชกำหนดนี้จะมีได้กระทำโดยมีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ก็ตาม ทำให้เกิดความตื่นตระหนกและส่งผลกระทบต่อนายจ้างทั้งในภาคครัวเรือน ภาคเกษตรกรรม ภาคผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคการค้าและอุตสาหกรรม จนกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประกอบกับการที่พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้มีบทบัญญัติห้ามคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อมีอาชีพเป็นกรรมกรหรือรับจ้างทำงานด้วยกำลังกายโดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้หรือการฝึกทางวิชาการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันซึ่งประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในระดับไร้ฝีมือ เนื่องจากคนไทยมีการศึกษาและความรู้เพิ่มสูงขึ้น

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ตามที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ใช้บังคับแล้วทำให้นายจ้างและคนต่างด้าวเกิดความตื่นตระหนกจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และทำให้ต้องมีการออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดมาตรการชั่วคราวเพื่อให้นายจ้างและคนต่างด้าวได้มีเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าว และชะลอการใช้บังคับบทกำหนดโทษออกไป จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งต่อมาภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผัน สภาพปัญหาดังกล่าวได้เกิดขึ้นอีก จึงจำเป็นต้องแก้ไขปัญหการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวอย่างเร่งด่วน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ.

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

หากไม่ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามมาตรการชั่วคราวในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ จะก่อให้เกิดผลกระทบด้านแรงงาน และทำให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก และหากไม่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ จะทำให้ไม่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดลักษณะงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำให้ออดคล้องกับสภาพปัญหาของประเทศในปัจจุบันที่ขาดแคลนแรงงานได้ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทำงานของคนต่างด้าวที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในประเทศได้ทั้งระบบ

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง แต่ทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

ไม่มีทางเลือกอื่น เนื่องจากการแก้ไขปัญหามีระยะเวลาจำกัด จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจที่จะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศจึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับนี้

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

๑. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น และกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของคนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวได้ทั้งระบบ รวมทั้งปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีมาตรการที่สำคัญ ดังนี้

(๑) กำหนดให้การใดที่พระราชกำหนดนี้บัญญัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีกำหนด การออกกฎกระทรวง หรือการกำหนดนั้น ต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกขั้นตอน

(๒) ยกเลิกการขออนุญาตจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงาน การขออนุญาตเปลี่ยนประเภทงาน นายจ้าง ห้องที่ทำงานของคนต่างด้าว และการขออนุญาตในรายละเอียดซึ่งเป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร โดยกำหนดหน้าที่ให้นายจ้างและคนต่างด้าวแจ้งต่อนายทะเบียน

(๓) ในการแก้ไขปัญหามิให้คนต่างด้าวเข้ามาแย่งงานคนไทยในกิจการที่คนไทยยังสามารถทำได้ ได้ยกเลิกระบบโควตาโดยกำหนดให้กรมการจัดหางานประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทยและขึ้นทะเบียนผู้สมัครไว้ และให้เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย และเป็นประจำทุกวันสำหรับนายจ้างผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเพื่อทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทยขึ้นทะเบียนเพื่อทำงานในประเภทและห้องที่เดียวกันไว้กับกรมการจัดหางาน ถ้าจำนวนคนทำงานดังกล่าวมีตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ให้จ้างคนต่างด้าวได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบเว้นแต่จะชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อประโยชน์ในการรักษาโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย

(๔) กำหนดให้การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องไม่ทำในลักษณะที่ทำให้แรงงานต่างด้าวต้องหยุดทำงานเกินสมควรแก่เหตุ หรือทำให้การประกอบการของนายจ้างต้องสะดุดหยุดลง หรือทำในเวลากลางคืนโดยไม่จำเป็น

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามิให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานนำคนต่างด้าวมาจำนวนมากแล้วไปรับเหมาแรงงาน ได้ยกเลิกการห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานประกอบธุรกิจบางประเภท แต่ได้กำหนดให้ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานจะนำคนต่างด้าวมาทำงานได้แต่เฉพาะเมื่อมีสัญญาจ้างคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างคนอื่น และนายจ้างดังกล่าวต้องไม่ใช่เป็นผู้ประกอบกิจการการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง อีกทั้งยังได้กำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนไว้ด้วย

(๖) กำหนดให้นายจ้างซึ่งนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนสามารถหักเงินที่คนต่างด้าวมียหน้าที่ต้องจ่ายที่นายจ้างได้ออกให้ก่อนจากคนต่างด้าวได้ตามที่จ่ายจริงแต่หักได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คนต่างด้าวมียสิทธิได้รับในแต่ละเดือน ยกเว้นได้รับความยินยอมจากคนต่างด้าว

(๗) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกาศกำหนดเขตที่พักอาศัยสำหรับผู้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะจำพวกใดหรือห้องที่ใด เนื่องจากการกำหนดเขตที่พักอาศัยของคนต่างด้าว อาจเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักสิทธิมนุษยชนที่ให้ความคุ้มครองแก่เสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ของบุคคล รวมทั้งการกำหนดให้คนต่างด้าวรวมกลุ่มกันอาจก่อให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงหรือความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ได้

(๘) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาบทกำหนดโทษในอัตรารุนแรงและไม่เหมาะสมกับการใช้แรงงานในภาคธุรกิจที่กระทำผิดโดยมิได้มีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์

๒. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยยกเลิกการห้ามคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อมีอาชีพเป็นกรรมกรหรือรับจ้างทำงานด้วยกำลังกายโดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้หรือการฝึกทางวิชาการ และกำหนดห้ามเฉพาะการเข้ามาเพื่อทำงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายโดยใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น และกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของคนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น จะช่วยแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามพระราชกำหนดที่มีความยุ่งยากและการใช้ระบบการอนุญาตเกินจำเป็นที่ทำให้คนหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและเลือกใช้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และการปรับแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษจะช่วยแก้ไขปัญหาความตื่นตระหนกที่ทำให้คนต่างด้าวกลับประเทศจนส่งผลกระทบให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาคธุรกิจต่าง ๆ และจะช่วยลดปัญหาการเรียกเก็บเงินของเจ้าหน้าที่เพื่อละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย นอกจากนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองจะช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในระดับไร้ฝีมือได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของสังคมในปัจจุบัน และทำให้การกำหนดงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำตามกฎหมายทั้งสองฉบับมีความสอดคล้องกัน

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

เมื่อมีการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและไม่ยุ่งยากซับซ้อน จะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายมากยิ่งขึ้น จะช่วยลดปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ อันจะส่งผลให้ประเทศมีความคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคม

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

จำนวนคนต่างด้าวที่ทำงานโดยไม่ถูกกฎหมายและปัญหาการเรียกเก็บสินบนของเจ้าหน้าที่มีจำนวนลดลง นายจ้าง คนต่างด้าว ผู้ประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ และผู้ที่

เกี่ยวข้องมีการปฏิบัติตามกฎหมายและให้ความร่วมมือแก่ภาครัฐในการบริหารจัดการการทำงานของ
คนต่างด้าว

**๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทย
มีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด**

มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้การประกาศกำหนดงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำต้องคำนึงถึงความผูกพัน
หรือพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติประกอบด้วย และปัจจุบันการกำหนด
กระบวนการเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึก
ความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ก็มีความสอดคล้องกับบันทึกความเข้าใจระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักร
กัมพูชา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในเรื่องเกี่ยวกับความ
ร่วมมือด้านการจ้างแรงงานแล้ว

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

การดำเนินการดังกล่าวก่อให้เกิดผลดี คือ ส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในการ
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

๒. ผู้ทำภารกิจ

**๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชน
ทำภารกิจนี้**

ภารกิจงานในการจัดระบบแรงงานต่างด้าว ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมดูแลนายจ้าง แรงงาน
ต่างด้าว และควบคุมดูแลการประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เป็น
ภารกิจหลักของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชน หรือไม่ อย่างไร

การกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายมีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่หลัก คือ กรมการ
จัดหางาน กระทรวงแรงงาน แต่อย่างไรก็ดี ภาคเอกชนสามารถให้ความร่วมมือแก่ภาครัฐในการ
ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายได้

**๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำ
ภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด**

ภารกิจในการกำกับดูแลแรงงานต่างด้าว เป็นภารกิจที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานของรัฐอื่น
หลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสวัสดิการและ
คุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

**๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำจะได้ประโยชน์แก่ประชาชน
มากกว่าหรือไม่**

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้มีภารกิจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในการจัดการแรงงาน ประกอบกับภารกิจนี้มีลักษณะเป็นการควบคุม กำกับดูแล
การทำงานของคนต่างด้าวอย่างเป็นระบบ มีระบบรับการแจ้ง ตรวจสอบ และจัดเก็บข้อมูลแรงงาน

ต่างด้าวในประเทศ ซึ่งหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคือกรมการจัดหางาน โดยมีสำนักงานจัดหางานเขตพื้นที่ครอบคลุมทุกพื้นที่แล้ว

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่องกฎการจัดสรร
การทำงานของแรงงานต่างด้าว.....

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง รักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของ
ประเทศ.....

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ นโยบาย
ความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ นโยบายที่ ๗ จัดระบบ ป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนี
เข้าเมือง (๗.๗) จัดระเบียบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยคำนึงถึงการรักษา
ผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของชาติ.....

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง ยุทธศาสตร์ที่ ๕. เสริมสร้าง
ความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน.....

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในด้านกฎหมาย ให้มีกลไกดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฏ
ระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (มาตรา ๒๕๘.ค. (๑) ของ
รัฐธรรมนูญ).....

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่อาจใช้มาตรการทางบริหารแต่เพียงอย่างเดียวได้ เพราะในการควบคุมและกำกับดูแล
แรงงานต่างด้าว โดยกำหนดมาตรการแจ้ง พิสูจน์ตัวตน และตรวจสอบความเคลื่อนไหวของแรงงาน
ต่างด้าวในประเทศไทย มีผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นนายจ้าง แรงงานต่างด้าว
และผู้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงาน รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จึงต้องกำหนด
หลักเกณฑ์การปฏิบัติไว้ให้ชัดเจนในกฎหมาย

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

การกำหนดมาตรการที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลจำเป็นต้องมีกฎหมาย
กำหนดไว้ให้ชัดเจน

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

เนื่องจากการดำเนินการตามมาตรการชั่วคราวที่ผ่อนผันระยะเวลาการใช้บังคับที่กำหนดโทษ
ของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้ นายจ้าง
และคนต่างด้าวได้มีเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา
ความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่
๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ส่งผลให้เกิดปัญหาความตื่นตระหนกต่อบทกำหนดโทษที่มีความรุนแรงจนส่งผล
กระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศขึ้นอีก จึงจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาคำการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าวอย่างเร่งด่วน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชกำหนดทั้งสองฉบับนี้
ตามมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจาก การดำเนินการภายใต้ร่างพระราชกำหนดนี้ เป็นการกำหนดหน้าที่ของนายจ้างและแรงงานต่างด้าวให้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ ซึ่งครอบคลุมผู้ต้องปฏิบัติตามกฎหมายครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

ทயอยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป เนื่องจาก.....

ใช้บังคับเพียงบางท้องที่ เนื่องจาก.....

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากการดำเนินการตามมาตรการชั่วคราวที่ผ่อนผันระยะเวลาการใช้บังคับบทกำหนดโทษของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ส่งผลให้เกิดปัญหาความตื่นตระหนกต่อบทกำหนดโทษที่มีความรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศขึ้นอีก จึงจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวอย่างเร่งด่วน แต่อย่างไรก็ดี ได้มีบทเฉพาะกาลรองรับการดำเนินการในช่วงเปลี่ยนผ่านไว้แล้ว โดยผ่อนผันระยะเวลาการใช้บังคับบทกำหนดโทษบางมาตราออกไปจนกว่าจะถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ และกำหนดให้ผู้จ้างคนต่างด้าวอยู่ก่อนวันที่ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ใช้บังคับต้องแจ้งข้อมูลตามมาตรา ๑๓ ภายในเวลาที่กำหนด และคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานให้ทำงานได้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๓/๑ วรรคสาม และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้คนต่างด้าวนั้นมายื่นขออนุญาตทำงานได้ภายในเวลาที่กำหนด

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด.....

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด.....

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ ประกอบกับเป็นกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจที่จะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนด ไม่อาจตราเป็นกฎในลักษณะอื่นได้

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

ควบคุม กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘) ส่งเสริม

ระบบผสม (ทั้งควบคุมและส่งเสริม)

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

เนื่องจากการเข้ามาทำงานของคนต่างด้าวแม้จะมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่ก็มีผลกระทบทางด้านความมั่นคงและระบบสาธารณสุขของประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องใช้ระบบควบคุมในการดูแลการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว อีกทั้งเพื่อประโยชน์ในการดูแลมิให้เกิดปัญหาการเอารัดเอาเปรียบแรงงานต่างด้าวเกินสมควร

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดให้ใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น เช่น กำหนดให้มีใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เป็นต้น เพื่อให้สามารถควบคุมและตรวจสอบการใช้แรงงานต่างด้าวเพื่อทำงานในประเทศ และควบคุมการประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศให้ถูกต้องตามกฎหมาย อันจะส่งผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงในประเทศ และไม่เกิดการเอารัดเอาเปรียบแรงงานเกินสมควร และได้นำมาตราการการจ้างมาใช้แทนระบบการอนุญาตในการดำเนินการบางเรื่องที่รัฐจำเป็นต้องมีข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร มีความคุ้มค่าต่อภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

มี โดยร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการกำหนดค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมเท่าที่จำเป็น ได้แก่

(๑) กรณีใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาของใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานให้มีอายุงานขึ้นจากเดิมที่กำหนดไว้ ๒ ปี เป็น ๕ ปี โดยกำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีแทน โดยมีการกำหนดกรอบอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชกำหนดฯ ไว้ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท โดยจะชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมรายปีแล้วให้แจ้งนายทะเบียนทราบ

(๒) กรณีนายจ้างที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หากจำนวนคนทำงานมีตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปและประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเกินกว่าร้อยละยี่สิบ กำหนดให้ต้องชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้มีการจ้างงานคนไทยในงานที่ยังสามารถหาคนไทยทำงานดังกล่าวได้

(๓) กรณีคนต่างด้าวซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร ประสงค์จะขออนุญาตทำงานในราชอาณาจักร อาจยื่นคำขออนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ หากนายจ้างประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักร จะยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมแทนคนต่างด้าวก็ได้

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุมัติอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดให้การขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงาน หรือการขอใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวซึ่งเกี่ยวข้องการใช้ดุลพินิจในการอนุญาตของนายทะเบียนต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์กลาง เพื่อวางกรอบให้การออกกฎกระทรวงหรือการกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของรัฐมนตรีหรืออธิบดี จะต้องมีการกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ไว้ทุกขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่อย่างไร

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มีการกำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่อธิบดีไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๒) กรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานหรือเพิกถอนใบอนุญาตทำงาน คนต่างด้าวซึ่งขออนุญาตทำงาน ผู้ซึ่งขออนุญาตแทนคนต่างด้าว หรือผู้รับอนุญาตให้ทำงาน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๓) กรณีที่อธิบดีได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ นายจ้างมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่

ร่างพระราชกำหนดทั้งสองฉบับนี้ไม่มีการกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นใหม่

มีความจำเป็นอย่างไร (-)

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่ (-)

หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น (-)

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่ (-)

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ (-)

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการกำหนดหลักเกณฑ์กลางในการออกกฎหมายลำดับรองและการกำหนดวิธีการแจ้งตามพระราชกำหนดนี้ ซึ่งต้องไม่สร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร รวมทั้งต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกขั้นตอนด้วย จึงเป็นการสร้างหลักประกันแก่ประชาชนได้ว่า กรอบการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นไปอย่างไร้ประไร ชัดเจน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา โทษทางปกครอง ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

การกำหนดโทษทางอาญาในกรณีนี้ย่อมทำให้บุคคลที่กระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้อำนาจของรัฐนั้น คำนึงถึงผลร้ายที่จะเกิดจากการกระทำความผิดและโทษที่จะได้รับ

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

พระราชกำหนดนี้ได้คำนึงถึงหลักการกำหนดโทษทางอาญา โดยในกรณีที่เป็นการกระทำ ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง เช่น การหลอกลวงว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานได้ การทำงานโดย ไม่ได้รับใบอนุญาตทำงาน หรือประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต จะมีการ กำหนดทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ ส่วนกรณีที่เป็นกรกระทำ ความผิดโดยไม่แจ้งตามที่กฎหมาย กำหนด จะกำหนดโทษทางอาญาที่เบาลงโดยมีเพียงโทษปรับเท่านั้น

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

ไม่มี

๔.๒ กรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

กรณีนี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง นายจ้าง คนต่างด้าว ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน อธิบดีกรมการจัดหางาน นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย ทั่วประเทศ.....

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจและสังคม

- เชียงบวก

เมื่อการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ไม่มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก ซ้ำซ้อน ย่อมทำให้การควบคุมแรงงานต่างด้าวที่มาทำงานในประเทศไทยเป็นระเบียบ ปราศจากการทุจริต ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก

หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน และประชาชนทุกภาคส่วน

- เชียงลบ (-)

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงลบ (-)

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการจำกัดเสรีภาพในเคหสถานตามมาตรา ๓๓ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณาตามมาตรา ๓๔ เสรีภาพในการเดินทางและการเลือกที่อยู่ตามมาตรา ๓๘ และเสรีภาพในการประกอบอาชีพตามมาตรา ๔๐

ร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. มีการจำกัดเสรีภาพในการเดินทางและการเลือกที่อยู่ตามมาตรา ๓๘

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร

การจำกัดเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดทั้งสองฉบับนี้ เป็นการจำกัดเสรีภาพเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อควบคุมแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มีหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ตรวจสอบได้ อันจะมีผลต่อความมั่นคงของประเทศและความเจริญทางเศรษฐกิจ

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นเพียงใด และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้แก้ไขเพิ่มเติมหลักการที่เป็นปัญหาในปัจจุบันกรณีแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศ โดยกำหนดให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายสามารถปฏิบัติได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยาก โดยได้ปรับปรุงระบบการขออนุญาตที่จะเป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร เช่น ยกเลิกระบบอนุญาตกรณีที่นายจ้างผู้ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงานกับตนต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนก่อนจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงาน ยกเลิกการขออนุญาตย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวและการเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศยกเลิกระบบอนุญาตสำหรับแรงงานต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตทำงานสามารถเปลี่ยนงานที่ตนมีสิทธิจะทำได้ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากนายทะเบียน โดยเปลี่ยนเป็นระบบการแจ้งแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นการปรับปรุงกระบวนการและการใช้ระบบการอนุญาตเกินจำเป็น รวมถึงลดขั้นตอนการปฏิบัติตามกฎหมายอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในขณะที่เดียวกันได้กำหนดโทษของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไว้อย่างเหมาะสม หากกฎหมายนี้มีผลใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐจะสามารถควบคุมและตรวจสอบแรงงานต่างด้าวที่มาทำงานในประเทศได้อย่างรัดกุม รอบคอบ ทำให้ประเทศมีความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

ร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. จะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในกิจการบางประเภทได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ในการมีแรงงานเพื่อช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของตน

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

๑) การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว โดยลดความยุ่งยากซับซ้อนในการปฏิบัติตามกฎหมายจะช่วยให้การบริหารจัดการการทำงานของ คนต่างด้าวเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ประเทศมีความคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคม

๒) การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองจะช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลน แรงงานในระดับไร้ฝีมือได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของสังคมในปัจจุบันอันจะเป็น ประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศได้

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการ ได้มากน้อยเพียงใด

การปรับปรุงระบบการขออนุญาตที่จะเป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร โดยเปลี่ยนเป็นระบบการแจ้งแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นการลดขั้นตอนการปฏิบัติ ตามกฎหมายอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากขึ้น

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อย เพียงใด

เมื่อระบบแรงงานในประเทศมีความคล่องตัวและตรวจสอบได้ จะทำให้เศรษฐกิจ ของประเทศมั่นคง กิจการทุกภาคส่วนไม่ว่าภาคอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรม เติบโตได้อย่าง มีประสิทธิภาพ อันส่งผลให้เกิดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ได้มากขึ้นตามไปด้วย

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด

ไม่มี

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ปรับปรุงมาตรการของรัฐในการควบคุมและกำกับการทำงานของคนต่างด้าว โดยได้กำหนดให้มี ระบบการแจ้งแบบคู่ขนาน ให้นายจ้างต้องแจ้งนายทะเบียนทุกครั้งเมื่อจ้างคนต่างด้าวและเมื่อคนต่างด้าว ดังกล่าวออกจากงาน ให้คนต่างด้าวซึ่งเมื่อเข้าทำงานและเมื่อออกจากงานต้องแจ้งนายทะเบียนด้วยเช่นกัน เพื่อให้ นายทะเบียนสามารถติดตามดูแลคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศได้จากการรับแจ้งจากนายจ้าง และคนต่างด้าวดังกล่าว ในกรณี จำเป็นต้องพัฒนาระบบการแจ้งแบบคู่ขนานเพื่อติดตามดูแลแรงงานต่าง ด้าว ต้องพัฒนาระบบสารสนเทศหรือระบบการรับแจ้งอื่น รวมถึงระบบจัดเก็บข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชกำหนดนี้ ให้ผู้แจ้งสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและรวดเร็ว โดยอาจทำเป็นหนังสือ หรือ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด ที่ประชาชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่เกิดภาระเกินสมควร สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ปรับปรุงวิธีการรับแจ้ง การตรวจสอบ และการจัดเก็บข้อมูล โดยนำระบบอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น ซึ่งนอกจากจะช่วยลดงบประมาณแผ่นดินและภาระด้านเอกสารจำนวน มากแล้ว ยังช่วยประหยัดทรัพยากรและประหยัดเวลามากขึ้นด้วย

๕.๔.๕ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ ได้แก่

พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและเสนอให้มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนาหลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาการทำงานของคนต่างด้าวให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ รวมถึงการรายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ ซึ่งมาตรการดังกล่าวเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ทุกปี และมีกระบวนการแก้ไขปัญหาการทำงานของคนต่างด้าวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมเป็นอย่างมาก

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นจากการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีการกำหนดหน้าที่ของนายจ้างและแรงงานต่างด้าวที่ซับซ้อน รวมถึงอัตราโทษที่รุนแรง ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าวโดยลดขั้นตอนการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีความยุ่งยากกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของคนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ปรับปรุงมาตรการของรัฐในการควบคุมและกำกับการทำงานของคนต่างด้าว เพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นการจูงใจแก่ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ อันจะทำให้การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีความยุ่งยากและการใช้ระบบการอนุญาตเกินจำเป็น และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันซึ่งการประกอบธุรกิจบางประเภทนายจ้างไม่สามารถหาแรงงานไทยในการประกอบธุรกิจได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศได้

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

ในระยะเริ่มแรก เนื่องจากร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำลังคนจึงเป็นไปตามโครงสร้างองค์กรและกรอบอัตรากำลังของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

อย่างไรก็ตาม เมื่อปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ตามร่างพระราชกำหนดฯ ไประยะหนึ่งแล้วปรากฏว่า กำลังคนของกรมการจัดหางานไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ดังกล่าว

ให้กรมการจัดหางานขอกรอบอัตรากำลังเพิ่มเติมเพื่อให้การดำเนินการตามร่างพระราชกำหนดดา
บรรลุล่วงวัตถุประสงค์

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

คุณสมบัติตามที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐
กำหนด โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปี โดยแยกเป็นงบดำเนินงานและงบลงทุน
งบประมาณปกติของกรมการจัดหางาน

๖.๒ ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณ หรือไม่ อย่างไร
ไม่มี

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตาม
กฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย

กรมการจัดหางานซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติตาม
พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ สามารถสร้างความ
ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนและผู้ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ รวมถึงเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยอาจประชาสัมพันธ์ให้ทราบผ่านช่องทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบ
หรือวิธีการอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐและประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

ในระหว่างการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนี้ ได้จัดให้มีช่องทางในการ
เผยแพร่และรับฟังความเห็นจากประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยการเผยแพร่ในเว็บไซต์และเปิดให้มี
การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในทุกระดับพื้นที่ และเมื่อพระราชกำหนดนี้มีผลบังคับใช้
กรมการจัดหางานจะเผยแพร่ขั้นตอน วิธีการ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้
อย่างกว้างขวางต่อไป

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการ
ดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร
ไม่มี

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้น ซึ่งในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนี้ ได้แก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคนต่างด้าวมาในการนี้ด้วย

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

เนื่องจากการนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศจะเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งในร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการกำหนดให้ต้องประสานการทำงานร่วมกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในการแจ้งถึงข้อมูลการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศ การออกใบอนุญาตทำงานให้คนต่างด้าวซึ่งอยู่ระหว่างรอการเนรเทศหรือรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร รวมทั้งการดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทาง

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมายได้แก่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ส่วนร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๖ พ.ศ. ไม่มีการกำหนดผู้รักษาการไว้เป็นการเฉพาะ แต่การดำเนินการตามบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมจะอยู่ในความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๖

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายเนื่องจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบการดำเนินการตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง แต่ละขั้นตอนใช้เวลาในการดำเนินการเท่าใด

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเป็นบททั่วไปไว้ว่า การใดที่พระราชกำหนดนี้บัญญัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีกำหนด การออกกฎกระทรวงหรือการกำหนดนั้น ต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกชั้นตอน

(๒) กำหนดระยะเวลาตอบรับการแจ้ง

กรณีที่พระราชกำหนดนี้ให้ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแจ้งให้อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ให้อธิบดีกำหนดวิธีการแจ้งให้ผู้แจ้งสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและรวดเร็ว โดยอาจทำเป็นหนังสือ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด ที่ประชาชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่เกิดภาระเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาที่อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตอบรับการแจ้งนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้ ได้กำหนดโทษกรณีอธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ตอบรับการแจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๓) กำหนดหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในเรื่องเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานอย่างน้อยปีละครั้ง หากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๔) การขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน

กำหนดให้การขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยอธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

(๕) การประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทย

ให้กรมการจัดหางานประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทยและขึ้นทะเบียนผู้สมัครไว้ และเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย เป็นประจำทุกวัน

(๖) การกำหนดให้แจ้งข้อมูลต่อนายทะเบียน

ให้นายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน แจ้งข้อมูลการนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงาน ให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวัน โดยให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และเมื่อคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้นายจ้างแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกจากงาน

(๗) การจัดส่งคนต่างด้าวออกนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในกำหนดเวลา ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาทำงานกับนายจ้างรายใหม่ และส่งหลักฐานให้นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันส่งคนต่างด้าวกลับ ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการได้ให้แจ้งนายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ และให้นายทะเบียนแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการเพื่อให้มีการส่งคนต่างด้าวนั้นออกนอกราชอาณาจักรโดยเร็ว

(๘) คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามา
ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองประสงค์จะขอใบอนุญาตทำงาน

ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อนายทะเบียน โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ
ขออนุญาต และการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวงต้องกำหนด
ระยะเวลาแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตจนถึงวันที่ออกใบอนุญาตทำงานไว้ด้วยซึ่งต้องไม่เกิน
สิบห้าวันทำการ ทั้งนี้ กำหนดโทษกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถออกใบอนุญาตทำงานให้ได้ภายใน
กำหนดเวลา ให้อธิบดีดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณี ในกรณีสมควรจะสั่งลงโทษ
ทางวินัยก็ได้

(๙) คนต่างด้าวที่อยู่นอกราชอาณาจักรประสงค์จะทำงาน

กำหนดให้การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๐) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น

กำหนดให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้แก่คนต่างด้าวภายในเจ็ดวัน
นับแต่วันที่รับแจ้ง โดยการออกใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและ
หลักนิติธรรม อย่างไร

การใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือตามที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีกำหนด ซึ่งได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจน
แล้วว่า การออกกฎกระทรวงหรือการกำหนดนั้น ต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น
หรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
ทุกขั้นตอน ดังนั้น การใช้ดุลพินิจจึงสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้
ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ อย่างไร

ร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีหลักเกณฑ์การให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยกรณีใด
ที่ต้องแจ้งให้อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ให้อธิบดีกำหนดวิธีการแจ้งให้ผู้แจ้ง
สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและรวดเร็ว โดยอาจทำเป็นหนังสือ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
หรือวิธีการอื่นใด ที่ประชาชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่เกิดภาระเกินสมควร

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

ในการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาต
ทำงาน ได้กำหนดหลักเกณฑ์การทบทวนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ว่า กรณีที่นายทะเบียน
ไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน หรือเพิกถอนใบอนุญาตทำงาน ให้ยุทธศาสตร์รัฐมนตรีได้

ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ซึ่งเป็นการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ทางหนึ่ง

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร
ไม่มี

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจน
กรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้นหรือไม่ ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรอง
ในเรื่องใดบ้าง

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่
บุคคลเกินสมควรอย่างไร

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
มาตรา ๔ (๖) คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขบุคคล ซึ่งเข้ามาเป็นครั้งคราวเพื่อจัดหรือร่วมประชุม แสดงความคิดเห็น บรรยาย หรือสาธิตในการประชุม การอบรม ดุงาน หรือสัมมนา หรือการแสดงศิลปะ วัฒนธรรม หรือการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมอื่นใดที่ไม่ใช้บังคับกับพระราช กำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามที่เห็นสมควร	มติคณะรัฐมนตรี	เสนอ เมื่อมีนโยบาย ที่จำเป็น
มาตรา ๔ (๗) คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้บุคคลซึ่งเข้ามาเพื่อประกอบการ หรือลงทุนหรือเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือทักษะสูงอันจะยังประโยชน์ต่อ การพัฒนาประเทศ ที่ไม่ใช้บังคับกับพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงาน ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐	มติคณะรัฐมนตรี	เสนอ เมื่อมีนโยบาย ที่จำเป็น
มาตรา ๕/๑ วรรคสอง กรณีที่ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแจ้งให้อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ให้อธิบดีกำหนดวิธีการแจ้งให้ผู้แจ้งสามารถ ดำเนินการได้โดยสะดวกและรวดเร็ว โดยอาจทำเป็นหนังสือ หรือวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด ที่ประชาชนสามารถดำเนินการได้ โดยไม่เกิดภาระเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาที่อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตอบรับการแจ้งนั้นไว้ด้วย โดยกำหนดเป็นระเบียบ กรมการจัดหางาน	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	ยกร่างประกอบ ตามบทบัญญัติ ที่กำหนดให้อธิบดี นายทะเบียนหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องตอบรับ การแจ้ง
มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ นโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวอาจกำหนดให้งานใดเป็น งานที่ห้ามคนต่างด้าวทำก็ได้ โดยจะห้ามเด็ดขาดหรือห้ามโดยมีเงื่อนไขอย่างใด	ประกาศ กระทรวงแรงงาน	๙ เดือน
มาตรา ๑๑ วรรคสาม อัตราค่าธรรมเนียมที่ผู้ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าว ทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทยขึ้นทะเบียนเพื่อทำงานในประเภท และห้องที่เดียวกันไว้กับกรมการจัดหางาน ซึ่งต้องชำระตามวรรคสอง โดยจะกำหนด เป็นค่าธรรมเนียมต่อจำนวนคนต่างด้าวที่มีได้เป็นไปตามที่กำหนดตามวรรคสองก็ได้	กฎกระทรวง	๑๒ เดือน

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
มาตรา ๑๑ วรรคหก ความในมาตรา ๑๑ จะใช้บังคับแก่งานใด เพื่อให้ผู้ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทยขึ้นทะเบียนเพื่อทำงานในประเภทและห้องที่เดียวกันไว้กับกรมการจัดหางาน ต้องชำระค่าธรรมเนียม	พระราชกฤษฎีกา	๒๔ เดือน
มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ผู้ใดจ้างคนต่างด้าวทำงาน ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบชื่อและสัญชาติของคนต่างด้าวและลักษณะงานที่ทำภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่จ้าง และเมื่อคนต่างด้าวนั้นออกจากงาน ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวออกจากงาน พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการออกจากงานของคนต่างด้าวนั้นด้วย ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	๓ เดือน
มาตรา ๑๓ วรรคสอง ความในมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับกับคนต่างด้าวประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด	ประกาศ กรมการจัดหางาน	
มาตรา ๑๔ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ	ประกาศ กระทรวงแรงงาน	ยกเว้นเสนอ เมื่อมีนโยบาย ที่จำเป็น
มาตรา ๒๘ วรรคสาม การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด	กฎกระทรวง	๙ เดือน
มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๒๖ ให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน แต่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นรายปีตามอัตราที่กำหนด	กฎกระทรวง	๙ เดือน
มาตรา ๓๐ วรรคสาม ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากอธิบดี ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๓๐ วรรคสี่ การขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน และการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ทั้งนี้ อธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ	กฎกระทรวง	๙ เดือน
มาตรา ๓๐ วรรคห้า ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี ภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สองของอายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นและของปีต่อไป โดยจะชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมรายปีแล้ว ให้แจ้งนายทะเบียนทราบพร้อมสำเนาหลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมรายปีนั้น ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	๙ เดือน

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
มาตรา ๓๓ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ประสงค์จะย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด	ประกาศ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๓๕ วรรคสาม บัตรประจำตัวต้องทำตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด	ประกาศ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๓๘ วรรคสอง ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดีเมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	๙ เดือน
มาตรา ๔๑ วรรคสอง สัญญานำคนต่างด้าวมาทำงานตามวรรคหนึ่งต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยตามที่อธิบดีกำหนด	ประกาศ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๔๑ วรรคสาม เมื่อจะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานส่งสำเนาสัญญากับผู้ที่จะเป็นนายจ้างของคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียน และเมื่อได้รับรายชื่อและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะมาทำงานแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแจ้งข้อมูลดังกล่าว พร้อมจำนวนและรายชื่อคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนทราบและให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑	ระเบียบ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๔๒ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงาน เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้างหรือคนต่างด้าว เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด	ประกาศ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน
มาตรา ๔๓ เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวส่งมอบให้นายจ้างแล้ว ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำคนต่างด้าวให้นายจ้าง ทั้งนี้ ตามรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด	ประกาศ กรมการจัดหางาน	๖ เดือน

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
<p>มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง นายจ้างซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรงผู้ใดประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบจำนวน ประเทศที่คนต่างด้าวมิถินที่อยู่ งานที่ประสงค์จะให้คนต่างด้าวมานำ และรายการอื่นตามที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑</p>	<p>๑. ระเบียบกรมการจัดหางาน ๒. ประกาศกรมการจัดหางาน</p>	<p>๑. วิธีการแจ้งและการตอบรับการแจ้ง ๖ เดือน ๒. รายการอื่นที่จะประกาศกำหนดยกเว้นเมื่อมีนโยบายที่จำเป็น</p>
<p>มาตรา ๔๖ วรรคสอง ในกรณีที่ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียม หรือได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายจ้างดำเนินการเพื่อให้ทราบชื่อ และเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาทำงาน และแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบ และให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ในการนี้ อธิบดีจะกำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานประเภทที่กำหนดวางหลักประกันเพื่อประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ด้วย ทั้งนี้ การวางหลักประกัน อัตราของหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>๑. ระเบียบกรมการจัดหางาน ๒. ประกาศกรมการจัดหางาน ๓. กฎกระทรวง</p>	<p>๑. วิธีการแจ้งและการตอบรับการแจ้งเป็นไป ๖ เดือน ๒. รายการอื่นที่จะประกาศกำหนดยกเว้นเมื่อมีนโยบายที่จำเป็น ๓. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับหลักประกัน ๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๔๖ วรรคสาม ก่อนคนต่างด้าวเข้าทำงานกับนายจ้าง ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือ โดยมีรายการอย่างน้อยตามที่อธิบดีกำหนด และเก็บสัญญาจ้างงานไว้ ณ ที่ทำการของนายจ้างเพื่อให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ และสำเนาสัญญาจ้างดังกล่าวเพื่อให้ลูกจ้างเก็บรักษาไว้ ทั้งนี้ เมื่อคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้นายจ้างแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกจากงาน พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการออกจากงานของคนต่างด้าวนั้นด้วย</p>	<p>๑. ประกาศกรมการจัดหางาน ๒. ระเบียบกรมการจัดหางาน</p>	<p>๖ เดือน</p>
<p>มาตรา ๔๙ นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศ จะเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมานำทำงานจากคนต่างด้าวไม่ได้ เว้นแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน ได้แก่ ค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่ตนเองต้องจ่ายตามข้อบัญญัติประกาศกำหนด ให้นายจ้างหักได้จากค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุด โดยให้นายจ้างหักจากเงินที่คนต่างด้าวมิสิทธิได้รับตามอัตราที่จ่ายจริงได้ แต่จะหักได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คนต่างด้าวมิสิทธิได้รับในแต่ละเดือน</p>	<p>ประกาศกรมการจัดหางาน</p>	<p>๖ เดือน</p>

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
<p>มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวมาส่งมอบให้นายจ้างตามมาตรา ๔๓ แล้ว ในกรณีที่มีเหตุดังต่อไปนี้ให้นายจ้างแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานและนายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว แล้วแต่กรณี</p> <p>(๑) นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน</p> <p>(๒) คนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง</p> <p>(๓) คนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด</p> <p>ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑</p>	<p>ระเบียบ กรมการจัดหางาน</p>	<p>๖ เดือน</p>
<p>มาตรา ๕๐ วรรคสี่ เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม เพื่อดำเนินการเปลี่ยนนายจ้างให้คนต่างด้าวเป็นประการใดให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>ประกาศ กรมการจัดหางาน</p>	<p>๖ เดือน</p>
<p>มาตรา ๕๐ วรรคห้า กรณีที่มีเหตุตาม (๑) นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือ (๒) คนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง และคนต่างด้าวนั้นไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง และส่งหลักฐานการออกนอกราชอาณาจักรของคนต่างด้างดังกล่าวให้นายทะเบียน ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวได้ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑ หากผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานไม่อาจดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง และแจ้งนายทะเบียนเพื่อแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการส่งคนต่างด้าวนั้นออกนอกราชอาณาจักรแล้ว ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เกินอัตราที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>๑. ระเบียบ กรมการจัดหางาน</p> <p>๒. ประกาศ กรมการจัดหางาน</p>	<p>๑. วิธีการแจ้ง และการตอบรับ การแจ้ง ๖ เดือน</p> <p>๒. ประกาศ กำหนดอัตรา ค่าใช้จ่าย ๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๕๕ วรรคสาม ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว มาทำงาน เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง ในประเทศให้นายทะเบียนคืนหลักประกันให้แก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน เมื่อผู้รับอนุญาตดังกล่าวแสดงหลักฐานว่าได้ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสองปีนับแต่วันที่เลิกประกอบธุรกิจ เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยังไม่สามารถแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับต่อนายทะเบียนได้ ให้หลักประกันนั้นตกเป็นของกองทุนเพื่อใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวออกนอกราชอาณาจักรต่อไป ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับได้เพียงบางส่วนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีคืนหลักประกันให้ตามอัตราส่วนและวิธีการที่กำหนด</p>	<p>กฎกระทรวง</p>	<p>๙ เดือน</p>

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
<p>มาตรา ๕๘ วรรคสาม เมื่ออธิบดีได้ดำเนินการหักหลักประกันตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน หรือนายจ้างทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑</p>	<p>ระเบียบ กรมการจัดหางาน (อาจกำหนดไว้ใน กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการกำหนด หลักประกัน)</p>	<p>๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๕๙ วรรคสาม การขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำงาน ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด</p>	<p>กฎกระทรวง</p>	<p>๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๖๐ วรรคสาม คนต่างด้าวซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรที่ประสงค์จะขออนุญาตทำงานในราชอาณาจักร ให้การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตทำงานและค่าธรรมเนียมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด</p>	<p>กฎกระทรวง</p>	<p>๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๖๑ วรรคสอง งานอันมีลักษณะจำเป็นหรือเร่งด่วนหรืองานเฉพาะกิจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>ประกาศ กรมการจัดหางาน</p>	<p>๖ เดือน</p>
<p>มาตรา ๖๑ วรรคสี่ การแจ้งเพื่อทำงานอันจำเป็นหรือเร่งด่วน การแจ้งขอขยายเวลาทำงานอันจำเป็นหรือเร่งด่วน และการออกหนังสือรับแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด</p>	<p>กฎกระทรวง</p>	<p>๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๖๒ วรรคสาม การออกใบอนุญาตทำงานสำหรับคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด</p>	<p>กฎกระทรวง</p>	<p>๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๖๒ วรรคสี่ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น แจ้งการขยายระยะเวลาทำงานให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายดังกล่าวต่อนายทะเบียนโดยเร็วตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายทะเบียนจัดแจ้งการขยายระยะเวลานั้นลงในใบอนุญาตทำงาน</p>	<p>ประกาศ กรมการจัดหางาน</p>	<p>๖ เดือน</p>
<p>มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีกำหนดประเภทงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ให้คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศหรือเข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง แต่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง</p>	<p>ประกาศ สำนัก นายกรัฐมนตรี</p>	<p>๙ เดือน</p>
<p>มาตรา ๖๓ วรรคสอง การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานกรณีคนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศหรือเข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง แต่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด</p>	<p>กฎกระทรวง</p>	<p>๙ เดือน</p>

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
<p>มาตรา ๖๓/๑ วรรคสอง คนต่างด้าวซึ่งถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น หรือเกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ หรือได้รับสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือเป็นบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนและได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร จะทำงานบางประเภท หรือทำงานโดยมีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ โดยคณะรัฐมนตรีกำหนด</p>	มติคณะรัฐมนตรี	๙ เดือน
<p>มาตรา ๖๓/๑ วรรคสาม การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานกรณีคนต่างด้าวซึ่งถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น หรือเกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ หรือได้รับสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือเป็นบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนและได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด</p>	กฎกระทรวง	๙ เดือน
<p>มาตรา ๖๓/๒ วรรคหนึ่ง คนต่างด้าวที่รัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือยกเว้นให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองบรรดาที่มีใช้คนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ ให้ทำงานได้ตามประเภทงานที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p>	มติคณะรัฐมนตรี	๙ เดือน
<p>มาตรา ๖๓/๒ วรรคสอง การขออนุญาตทำงานกรณีรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือยกเว้นให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองบรรดาที่มีใช้คนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด</p>	กฎกระทรวง	๙ เดือน
<p>มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ถ้าได้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีบัตรผ่านแดนหรือบัตรอื่นใดทำนองเดียวกันที่อธิบดีกำหนด อาจได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ทำงานในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลและในท้องที่ที่กำหนดได้</p>	ประกาศกรมการจัดหางาน	๖ เดือน
<p>มาตรา ๖๔/๑ คนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงานต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	กฎกระทรวง	๖ เดือน
<p>มาตรา ๖๔/๒ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานมีหน้าที่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง และสถานที่ทำงานของนายจ้าง และลักษณะงานหลักที่ทำ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เข้าทำงาน และต้องแจ้งทุกครั้งที่เปลี่ยนนายจ้าง ทั้งนี้ การกำหนดวิธีการแจ้งให้เป็นไปตามมาตรา ๕/๑</p>	ระเบียบกรมการจัดหางาน	๖ เดือน

มาตรา	อนุบัญญัติ	กำหนดเวลา
มาตรา ๖๔ วรรคสอง การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงาน และการออกใบแทนใบอนุญาตทำงาน กรณีผู้รับอนุญาตให้ทำงานทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด	ประกาศ กรมการจัดหางาน	๙ เดือน
มาตรา ๑๐๑ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปรียบเทียบปรับ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการร่วมกำหนด	ระเบียบ คณะกรรมการร่วม	๓ เดือน

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจ ได้แก่ กรมการจัดหางาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ นายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวทำงาน ผู้ประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ.....

ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่ คนต่างด้าวที่ทำงานหรือจะเข้ามาทำงานในประเทศ.....

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ

ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

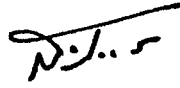
ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

รายละเอียดของการรับฟังความคิดเห็นปรากฏตามสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นแนบท้าย

อนึ่ง เนื่องจากกรมการจัดหางานจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ ดังนั้น ข้อมูลที่ชี้แจงตามข้อ ๖ เกี่ยวกับความพร้อมของรัฐ และข้อ ๙ เกี่ยวกับการจัดทำกฎหมายลำดับรอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดทำคำชี้แจงตามที่กระทรวงแรงงานได้แจ้งมา

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชกำหนดได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๖๑

กองกฎหมายสวัสดิการสังคม

ฝ่ายกฎหมายสวัสดิการสังคม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ - ๙ ต่อ ๑๔๓๐ (นายอิศวิณา)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๒

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อดีของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑*

๑. กฎหมายมีความสอดคล้องกับหน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่องจัดการการทำงานของคนต่างด้าว หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐในเรื่อง รักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ นโยบายที่ ๗ จัดระบบ ป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง (๗.๗) จัดระเบียบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยคำนึงถึงการรักษาผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในด้านกฎหมายให้มีกลไกดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวที่เหมาะสมกับสภาพสังคม ช่วยลดปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ อันจะส่งผลให้ประเทศมีความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคม

๓. การกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น ทำให้สามารถควบคุมและตรวจสอบการใช้แรงงานต่างด้าวเพื่อทำงานในประเทศ และควบคุมการประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศให้ถูกต้องตามกฎหมาย อันจะส่งผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงในประเทศ และไม่เกิดการเอาเปรียบแรงงานเกินสมควร

๔. กฎหมายส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวกับนานาประเทศ

๕. กฎหมายทำให้เกิดการบูรณาการทำงานร่วมกัน เนื่องด้วยภารกิจในการกำกับดูแลแรงงานต่างด้าว เป็นภารกิจที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานของรัฐอื่นหลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

ข้อสังเกตของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

เนื่องจากการเข้ามาทำงานของคนต่างด้าวแม้จะมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่ก็มีผลกระทบทางด้านความมั่นคงและระบบสาธารณสุขของประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องใช้ระบบควบคุมในการดูแลการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว อีกทั้งเพื่อประโยชน์ในการดูแลมิให้เกิดปัญหาการเอาเปรียบแรงงานต่างด้าวเกินสมควร

* เรียบเรียงโดย จิตรกาน เจียรตระกูล วิทยากรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย กลุ่มงานกฎหมาย ๒ จากหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชกำหนด (Checklist), สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น เรื่อง การแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว, และแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

แรงงานต่างด้าวกับความมั่นคงทางสังคม*

แผนงานวิจัย เรื่อง แรงงานต่างด้าวกับความมั่นคงทางสังคม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบ การปรับตัวของแรงงานต่างด้าวในด้านต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมไทยและ สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนสู่การสร้าง ความมั่นคงของประเทศ โดยมีโครงการวิจัยย่อย ร่วมดำเนินการทั้งหมด ๔ โครงการ ได้แก่ ๑) ชุมชนกับการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว : กรณีศึกษา บ้านต้นโชค ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ๒) การปรับตัวของแรงงานหญิงข้ามชาติภายใต้นโยบายความมั่นคงของชาติ : กรณีศึกษาแรงงานหญิงข้ามชาติสัญชาติไทใหญ่ในเมือง เชียงใหม่ ๓) โอกาสการเข้าถึงสวัสดิการสังคมของแรงงานข้ามชาติ : กรณีศึกษาแรงงานข้ามชาติในเขต เทศบาลนครเชียงใหม่ และ ๔) ภาษากับความมั่นคงในชีวิต : กรณีศึกษาแรงงานไทใหญ่ในแขวง นครพิงค์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

แผนงานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยประยุกต์ ซึ่งมีข้อมูลเป็นเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ จากการศึกษา ๘ มิติของความมั่นคงทางสังคมที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเป็นแรงงานชาวไทใหญ่ในชุมชนแขวงนครพิงค์ อำเภอเมือง และอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ทุกโครงการย่อยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การจัดกิจกรรมกลุ่ม การสังเกต การตอบแบบสอบถามและการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เมื่อทุกโครงการย่อยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์แล้วเสร็จ หัวหน้าแผนงานวิจัยได้นำผลดังกล่าวมาสังเคราะห์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของแผนงานวิจัยผลการวิจัยสรุปได้ว่า การปรับตัวของแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่ อันมีผลกระทบต่อความมั่นคง ในชีวิต และสังคมมีทั้ง ๘ มิติ คือสรุปผลการวิจัย จากการสังเคราะห์ผลการวิจัยจากโครงการย่อยภายใต้ แผนการวิจัยนี้ พบว่า การปรับตัวของแรงงานต่างด้าวชาวไทใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่อันมีผลกระทบต่อ ความมั่นคงในชีวิตและสังคม ทั้ง ๘ มิติ มีผลดังต่อไปนี้

๑. มิติด้านการมีงานทำและรายได้ ชาวไทใหญ่จะปรับตัวด้วยการยอมรับลักษณะงานและ ค่าแรงตามกติกาและรายได้ที่นายจ้าง กำหนด และเพิ่มรายได้ให้ได้เงินค่าแรงต่อวัน ให้มากขึ้น ด้วยการทำงานล่วงเวลากับสถาน ประกอบการเดิม หรือรับจ้างทำความสะอาดบ้านหรืองานเกษตร ตามบ้านคนไทยที่คุ้นเคยกัน

๒. มิติด้านครอบครัว พบว่า ชาวไทใหญ่ที่เข้ามาหางานทำฝั่งไทยที่เข้ามาทั้งครอบครัว จะปรับตัวน้อยในด้านนี้ แต่ถ้าข้ามมาคนเดียวอาจเป็นฝ่ายสามี บทบาทที่ต้องทำ คือ ส่งเงินไปเลี้ยงดูลูก ภรรยาที่ฝั่งพม่า ส่วนบทบาท ด้านการคุ้มครองครอบครัวก็ยุติลง แต่แรงงาน ที่ยังโสดเมื่อเข้ามาทำงาน ฝั่งไทยจะมีอิสระในการตัดสินใจทำการต่าง ๆ และถ้าแต่งงานกับคนไทยสถานะด้านครอบครัวย่อมปรับ เข้าสู่สังคมไทยพร้อมกับการตัดสินใจอยู่ฝั่งไทยตลอดไป

๓. มิติด้านความมั่นคงส่วนบุคคล การปรับตัวด้านนี้ แรงงานชาวไทใหญ่จะกระทำ โดย การแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ปฏิบัติ ตามระเบียบ กฎ กติกาต่าง ๆ ของหน่วยงาน ที่มีปฏิสัมพันธ์ และชุมชนที่อาศัยร่วมกัน จึงส่งผลให้พวกเขาได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิก ชุมชน และเข้าร่วม กิจกรรมของชุมชน ก่อให้เกิด ความรู้สึกมั่นคงแก่พวกเขามากขึ้น

* สนิท สัตโยภาส, “แรงงานต่างด้าวกับความมั่นคงทางสังคม,” บทความย่อ, วารสารบัณฑิตวิจัย, ฉบับที่ ๑, ปีที่ ๗, (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๙).

๕. มิติด้านการสนับสนุนทางสังคม การปรับตัวด้านสังคมของชาวไทใหญ่กระทำโดยการรวมกลุ่มชาวไทใหญ่เพื่อช่วยเหลือกันเองในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการหางานทำการศึกษาเล่าเรียน การช่วยเหลือยามเจ็บป่วย การส่งข่าวสารถึงกัน และในขณะเดียวกันสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับคนไทยในท้องถิ่น ทั้งหมดนี้ย่อมส่งผลดีด้านความมั่นคง ให้เกิดในจิตใจของทั้งแรงงานต่างด้าวและคนไทยในชุมชนนั้น ๆ

๕. มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม ชาวไทใหญ่ที่เข้ามาฝั่งไทยเพื่อเป็นแรงงาน จะพยายามปรับตัวด้านสังคมและวัฒนธรรมในลักษณะของการ “อนุรักษ์ของเดิม เติมประสบการณ์ของใหม่” เพราะผลการวิจัยพบ ว่าชาวไทใหญ่ฝั่งไทยยังมีประเพณีบวชลูกแก้ว การเคร่งครัดในพระธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา แต่งกาย รับประทานอาหารไทใหญ่ที่ปรุงเอง แต่ในขณะเดียวกันเข้าร่วมงานบุญที่คนไทยจัดงานขึ้น แต่งกายแบบคนไทย และฝึกการทำอาหารไทย อันส่งผลให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับคนในชุมชน

๖. มิติด้านการศึกษา พบว่า แรงงานชาวไทใหญ่ให้ความสำคัญกับการศึกษาทั้งของตัวเองและบุตรหลาน ด้วยการส่งบุตรหลานที่ไม่อยู่ในวัยทำงานเข้าโรงเรียนในหมู่บ้านที่รัฐไทยจัดตั้งให้คนไทยทั่วไป ส่วนตัวเองก็จะปรับตัวให้ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทยได้ด้วยการเลียนแบบ จดจำ และเรียนรู้กับคนไทใหญ่ด้วยกันซึ่งเข้ามาอยู่ในฝั่งไทยก่อน หรือบางครั้งก็เข้าเรียนกับครูอาสาซึ่งทางมูลนิธิเพื่อการกุศล ต่าง ๆ จัดให้แรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะ ซึ่งเรียนในตอนเย็น อันส่งผลให้สื่อสารภาษาไทยได้และรู้ข่าวสารเท่าทันสังคมปัจจุบัน

๗. มิติด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า แรงงานชาวไทใหญ่ที่เข้ามาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่จะปรับตัวด้านที่อยู่อาศัยตามลักษณะงานที่ทำ คือ ถ้าเป็น “คนงานก่อสร้าง” จะปรับตัวและปรับใจให้ยอมรับสภาพของแคมป์ที่นายจ้างสร้างให้อยู่ฟรี แต่ถ้าทำงานรับจ้างทั่วไปจะต้องเช่าที่พักอยู่เอง เสียค่าน้ำค่าไฟเอง ส่วนสภาพที่พัก จะดีกว่าการอยู่ในแคมป์ซึ่งเป็นอาคารไม่ยกพื้น ปลูกสร้างชั่วคราว และไม่แข็งแรงนัก

๘. มิติด้านสุขภาพอนามัย พบว่า ชาวไทใหญ่จะปรับตัวให้ตนเองมีสุขภาพดีด้วยการพยายามปรุงอาหารรับประทานเอง โดยให้เหตุผลว่าได้อาหารมีรสชาติถูกปากและประหยัดเงินแต่ขณะเดียวกันก็ลองฝึกชิมอาหารไทยไปด้วย ส่วนถ้ามีอาการป่วย ก็เข้ารับบริการที่โรงพยาบาลในพื้นที่ เช่นสถานพยาบาลของเทศบาลหรือสถานประกอบการ แพทย์ทางเลือก (หมอมือเมือง สมุนไพร) แต่มีบางส่วนที่ใช้บริการที่คลินิกใกล้ที่พักถึงแม้จะเสียค่า รักษาแพง แต่บริการดี

จากการปรับตัวทั้ง ๘ มิติดังกล่าวข้างต้น เมื่อประเมินระดับความมั่นคงของมนุษย์ และสังคมส่วนบุคคลแล้ว พบว่า ชาวไทใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นวาระดับความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคลของตนอยู่ในระดับปานกลาง

นายจ้างกับปัญหาแรงงานต่างด้าว*

ปัญหาแรงงานต่างด้าวที่เกิดขึ้น วินัย ลูวิโรจน์ อติตรองปลัดกระทรวงแรงงาน ได้วิเคราะห์ปัญหา และแลกเปลี่ยนมุมมองในประเด็นข้อเท็จจริงการจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน หลังจากที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีอัตราโทษปรับนายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานสูงถึง ๔๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่างด้าว ๑ คนมีผลใช้บังคับ บทความนี้จะพูดถึง ๕ ประเด็นสำคัญดังนี้

๑. วัตถุประสงค์การลงโทษทางอาญาและข้อพิจารณาการกำหนดอัตราโทษตามพระราชกำหนดการลงโทษทางอาญา มีวัตถุประสงค์ที่ความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับหลักคิดในแต่ละยุค แต่ที่ถือว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักคือ การลงโทษเพื่อการแก้ไขฟื้นฟู โดยรัฐให้โอกาสผู้กระทำความผิดได้กลับตัว แก้ไขปรับปรุงตัวเพื่อกลับคืนสู่สังคม แต่การลงโทษนายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานนั้น มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างออกไป เพราะรัฐบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อการป้องปรามยับยั้ง โดยต้องการลงโทษนายจ้างให้ไม่กล้าว่าจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ขณะเดียวกันก็เป็นการส่งสัญญาณให้นายจ้างรายอื่น ๆ เกรงกลัว ไม่กล้าทำความผิดในลักษณะเดียวกัน

ในทางอาชญาวิทยา การป้องปรามยับยั้งการกระทำความผิดจะได้ผลก็ต่อเมื่อประชาชนเห็นชอบที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะรู้สึกว่าเป็นบทลงโทษที่เป็นธรรม เหมาะสมกับความผิด ไม่ใช่เพราะรู้สึกเกรงกลัวความรุนแรงของบทลงโทษเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการกำหนดอัตราโทษตามพระราชกำหนดจะกำหนดเพราะถือว่าเป็นอำนาจของรัฐอธิปไตยฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ต้องพิจารณาถึงลักษณะการกระทำความผิด มูลเหตุจูงใจและผลกระทบต่อประชาชนด้วย อัตราโทษที่กำหนดจึงจะเหมาะสม เป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๒. ลักษณะความผิดและการกำหนดอัตราโทษ ฐานจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน การจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน เป็นการกระทำความผิดที่ไม่ใช่เป็นความผิดในตัวเอง แต่เป็นการกระทำความผิดเพราะขัดต่อนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น ซึ่งนโยบายของรัฐบาลก็เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ต่างจากความผิดฐานฆ่าคน ลักทรัพย์ วางเพลิง เป็นต้น ที่เป็นการกระทำความผิดที่เป็นความผิดในตัวเอง เป็นความผิดทั้งทางศาสนาและทางกฎหมาย ทุกรัฐจึงมีบทลงโทษอย่างเด็ดขาด และที่สำคัญการที่นายจ้างจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ก็ไม่อาจสรุปได้ว่านายจ้างกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ไปด้วย เพราะนายจ้างอาจไม่ได้ข่มขู่ บังคับ ลักพา ฉ้อฉล หลอกลวง หน่วงเหนี่ยว กักขัง เป็นต้น ต่อลูกจ้างต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน แต่ในทางกลับกันนายจ้างอาจกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ต่อลูกจ้างต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานก็ได้ จึงเป็นการกระทำความผิดคนละกรณีกัน ดังนั้นการพิจารณากำหนดอัตราโทษปรับนายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน จึงต้องพิจารณาตามความจริงที่ว่า นายจ้างกระทำไปเพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจที่ไม่อาจหาคนงานได้ หรือการที่รัฐบาลไม่สามารถช่วยเหลือได้

* ธรรมนิติ, “นายจ้างกับปัญหาแรงงานต่างด้าว,” สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑ จาก

ดังนั้นการสรุปว่าการที่นายจ้างจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานเพราะมีเจตนาค้ำมนุษย์หรือประกอบอาชีพการกรมนั้นด้วยโดยไม่มีข้อเท็จจริงอื่นประกอบ ไม่อาจกระทำได้ การกำหนดอัตราโทษปรับนายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานที่รุนแรงโดยเทียบกับความผิดอื่นจึงไม่สมเหตุสมผลไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม

๓. เหตุผลที่รัฐบาลกำหนดอัตราโทษปรับนายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานที่รุนแรง การที่รัฐบาลกำหนดโทษปรับนายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานที่รุนแรงโดยหวังว่านายจ้างทั่วประเทศจะเกิดความเกรงกลัวและไม่กล้าจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานอีกต่อไป โดยรัฐบาลมีพื้นฐานความคิดที่ว่า เหตุที่นายจ้างจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานเพราะนายจ้างไม่ต้องการแบกรับต้นทุนต่าง ๆ เช่น ค่าจ้างและสวัสดิการตามกฎหมาย ค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน เป็นต้น ดังนั้นเมื่อพระราชกำหนดมีผลใช้บังคับ นายจ้างจึงคัดค้าน ไม่ยอมให้ความร่วมมือในการจัดระเบียบการทำงานของคนต่างด้าว

๔. สาเหตุที่นายจ้างว่าจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ในปัจจุบันคนต่างด้าวส่วนใหญ่มีเครือข่ายญาติพี่น้องเพื่อนฝูงที่สามารถสอบถามเปรียบเทียบสภาพการจ้างของนายจ้างได้ง่าย โดยก่อนที่คนต่างด้าวจะตกลงทำงานกับนายจ้างรายใด ไม่ว่านายจ้างจะทำหรือไม่ทำใบอนุญาตทำงานให้ก็ตามก็จะสอบถามและต่อเรื่องค่าจ้างและสวัสดิการก่อนเสมอ นายจ้างที่จ่ายค่าจ้างน้อยกว่าวันละ ๓๐๐ บาทหรือไม่มีสวัสดิการ จะหาคนต่างด้าวทำงานได้ยากมาก สำหรับลูกจ้างต่างด้าวที่ทำงานเลี้ยงเด็กหรือดูแลผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่จะได้ค่าจ้างสูงกว่าค่าจ้างขั้นต่ำและได้สวัสดิการที่ดี จึงเห็นได้ว่าภาระการจ่ายค่าจ้างหรือจัดสวัสดิการ ไม่ใช่เหตุผลหลักที่ทำให้นายจ้างจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน เพราะไม่ว่าคนต่างด้าวมีหรือไม่มีใบอนุญาตทำงาน นายจ้างส่วนใหญ่ก็ต้องรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างหรือจัดสวัสดิการที่ใกล้เคียงกัน แต่สาเหตุที่นายจ้างจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานแบ่งออกได้คือ กลุ่มนายจ้างที่ยินยอมทำตามกฎหมายตั้งแต่แรก โดยยอมจ่ายเงินเกือบสองหมื่นบาทต่อคนต่างด้าวแต่ละคน จ้างนายหน้าให้จัดหาคนต่างด้าวให้ แต่เมื่อลูกจ้างได้หนังสือเดินทางแล้วลูกจ้างบางรายก็หลบหนีนายจ้างทำงานไม่ครบสัญญา นายจ้างจึงไม่ยอมลงทุนนำเข้าคนต่างด้าวอย่างถูกกฎหมายอีก แต่หันไปเสี่ยงจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานแทนกลุ่มนายจ้างที่ไม่อยากจ้างคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานมาตั้งแต่แรก เพราะเห็นว่าการขออนุญาตว่าจ้างคนต่างด้าวมีขั้นตอนที่ยุ่งยากหรือไม่อยากเสียค่าบริการแพง ๆ ให้นายหน้าหรือเกรงปัญหาลูกจ้างต่างด้าวหลบหนี เป็นต้น

ดังนั้นสาเหตุดังกล่าวเหล่านี้ หากรัฐบาลสามารถป้องกันหรือแก้ไขได้ตั้งแต่ในการจัดระเบียบการทำงานของคนต่างด้าวที่ผ่านมา ปัญหานายจ้างว่าจ้างคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานก็จะน้อย แต่เมื่อรัฐบาลยังป้องกันหรือแก้ไขไม่ได้ แต่หวังการกำหนดอัตราโทษปรับนายจ้างที่รุนแรงเพียงอย่างเดียวจึงถูกนายจ้างคัดค้านเพราะได้รับผลกระทบอย่างมาก

ข้อสรุปและแนวทางแก้ไข นายจ้างส่วนใหญ่ที่คัดค้านการกำหนดอัตราโทษปรับที่รุนแรงก็เพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจ แต่หากรัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาลูกจ้างต่างด้าวหลบหนีส่วนนายจ้างแก้ไขปัญหาการขออนุญาตว่าจ้างคนต่างด้าวที่มีขั้นตอนยุ่งยากกับควบคุมการเรียกเก็บค่าบริการจัดหาคนต่างด้าวของนายหน้าที่มีราคาสูงได้ โดยทำควบคู่กับกำหนดอัตราโทษปรับนายจ้างที่สมเหตุสมผล เหมาะสมและเป็นธรรม นายจ้างก็จะให้ความร่วมมือจดทะเบียนลูกจ้างต่างด้าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และเกิดผลดีต่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

สถานการณ์แรงงานต่างด้าว*

สถานการณ์แรงงานต่างด้าว กลุ่มประเทศอาเซียน (๙ ประเทศ)

ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๐ คนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับอนุญาตทำงาน
คงเหลือทั่วราชอาณาจักร มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๗๖,๔๐๙ คน จำแนกตามประเภทลักษณะฝีมือ ดังนี้

๑. ประเภทลักษณะงานกึ่งฝีมือ/ฝีมือ จำนวน ๒๕,๑๖๓ คน

สัญชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่

๑. ฟิลิปปินส์ จำนวน ๑๕,๑๙๖ ตำแหน่ง
๒. มาเลเซีย จำนวน ๓,๐๐๒ ตำแหน่ง
๓. เมียนมา จำนวน ๒,๐๓๗ ตำแหน่ง
๔. สิงคโปร์ จำนวน ๒,๐๓๑ ตำแหน่ง
๕. อินโดนีเซีย จำนวน ๑,๓๓๙ ตำแหน่ง

๒. ประเภทไร้ฝีมือ

- พิสูจน์สัญชาติ จำนวน จำนวน ๑,๒๔๘,๖๑๑ คน
- นำเข้าตาม MOU จำนวน ๕๘๒,๗๒๖ คน
- คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล
จำนวน ๑๙,๙๐๙ คน

จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือทั่วราชอาณาจักรประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
(ไม่รวมคนต่างด้าวตามคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ ๓๓/๒๕๖๐)

ประเภทคนต่างด้าว	จำนวน (คน)
ตลอดชีพ	๒๔๑
ประเภททั่วไป	๑๐๘,๗๑๙
พิสูจน์สัญชาติ	๑,๓๒๐,๒๘๐
นำเข้าตาม MOU	๖๑๕,๙๔๓
ส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่น ๆ	๔๔,๘๑๓
ชนกลุ่มน้อย	๖๐,๖๐๖
ไป-กลับ หรือตามฤดูกาล	๓๒,๒๙๑
รวม	๒,๑๘๒,๘๙๓

* สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

ผลการดำเนินงานศูนย์แรกรับเข้าทำงานและสิ้นสุดการจ้าง
ตั้งแต่เริ่มดำเนินการ (วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙) ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑

ศูนย์แรกรับเข้าทำงาน และสิ้นสุดการจ้าง	สัญชาติ	จำนวน นายจ้าง	จำนวนแรงงานต่างด้าว		
			ชาย	หญิง	รวม
จังหวัดตาก	เมียนมา	๑๓,๕๙๐	๑๒๔,๐๓๒	๘๕,๕๙๓	๒๐๙,๖๒๕
จังหวัดสระแก้ว	กัมพูชา	๑๘,๙๑๖	๗๘,๘๗๑	๕๖,๗๗๕	๑๓๕,๖๔๖
จังหวัดหนองคาย	ลาว	๔๐,๔๔๐	๓๕,๒๙๔	๔๐,๖๖๐	๗๕,๙๕๔
รวม		๗๒,๙๔๖	๒๓๘,๑๙๗	๑๘๓,๐๒๘	๔๒๑,๒๒๕

๑๐ ลำดับจำนวนคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมายตาม MOU

๑๐ ลำดับจังหวัดที่นำเข้าคนต่างด้าวกัมพูชาสูงสุด

ลำดับ	๑๐ ลำดับจังหวัดที่นำเข้าคนต่างด้าวกัมพูชาสูงสุด	
	จังหวัด	จำนวนคนต่างด้าว
๑	กรุงเทพฯ	๗๐๔
๒	สมุทรปราการ	๓๑๗
๓	ปทุมธานี	๒๗๗
๔	ชลบุรี	๒๗๖
๕	นนทบุรี	๑๓๑
๖	ปราจีนบุรี	๑๑๔
๗	สมุทรสาคร	๗๖
๘	จันทบุรี	๔๑
๙	ฉะเชิงเทรา	๓๖
๑๐	พระนครศรีอยุธยา	๒๒

๑๐ ลำดับจังหวัดที่นำเข้าคนต่างด้าวเมียนมาสูงสุด

ลำดับ	๑๐ ลำดับจังหวัดที่นำเข้าคนต่างด้าวเมียนมาสูงสุด	
	จังหวัด	จำนวนคนต่างด้าว
๑	กรุงเทพฯ	๕๔๗
๒	นครปฐม	๒๙๗
๓	นนทบุรี	๒๓๒
๔	สุราษฎร์ธานี	๑๖๑
๕	สมุทรสาคร	๑๕๐
๖	ชลบุรี	๑๑๕
๗	สมุทรปราการ	๑๑๒
๘	ราชบุรี	๑๐๐
๙	ปทุมธานี	๙๗
๑๐	ระยอง	๓๐

๑๐ ลำดับจังหวัดที่นำเข้าคนต่างด้าวลาวสูงสุด

ลำดับ	๑๐ ลำดับจังหวัดที่นำเข้าคนต่างด้าวลาวสูงสุด	
	จังหวัด	จำนวนคนต่างด้าว
๑	กรุงเทพฯ	๕๐๕
๒	สมุทรปราการ	๑๖๘
๓	ปทุมธานี	๙๙
๔	ชลบุรี	๙๒
๕	นนทบุรี	๘๗
๖	พระนครศรีอยุธยา	๕๕
๗	เลย	๕๓
๘	สุราษฎร์ธานี	๔๗
๙	ชุมพร	๓๘
๑๐	สมุทรสาคร	๓๖

๑๐ ลำดับประเภทกิจการที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานสูงสุด

ลำดับ	๑๐ ลำดับประเภทกิจการที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานสูงสุด	จำนวนคนต่างด้าว
๑	กิจการก่อสร้าง	๑,๑๗๖
๒	กิจการผลิตหรือจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	๘๗๐
๓	กิจการต่อเนื่องการเกษตร	๗๒๑
๔	กิจการให้บริการต่าง ๆ ยกเว้นกิจการรับเหมาแรงงาน	๓๙๔
๕	กิจการผลิตหรือจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องแต่งกาย สิ่งทอ เครื่องประดับ ชิ้นส่วนรองเท้า	๓๔๔
๖	ค้าส่ง ค้าปลีก แผงลอยในตลาด และร้านค้าทั่วไป	๓๒๖
๗	กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์พลาสติก เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ ของเด็กเล่น	๒๗๑
๘	กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับโลหะ	๒๕๖
๙	ต่อเนื่องปศุสัตว์	๒๓๗
๑๐	กิจการเกษตรและปศุสัตว์	๒๐๕

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

เรื่อง การแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ในการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)) ได้นำข้อมูลดังต่อไปนี้มาใช้เพื่อประกอบการพิจารณา

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง และพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นจัดโดยกระทรวงแรงงาน จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมจอมพล ป.พิบูลสงคราม ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน กรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย อาทิ สมาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาองค์การนายจ้าง และผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน ๒๕๐ คน

๑.๒ การเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็น ในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

(๑) วันพุธ ที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ผู้แทนผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ สมาคมภัตตาคารไทย สมาคมเกษตรกรชายแดนบูรพา สาขาปราจีนบุรี สมาคมอสังหาริมทรัพย์ไทย สมาคมธุรกิจบ้านจัดสรร สมาคมอาคารชุดไทย สมาคมผู้ส่งออกดอกกล้วยไม้ไทย

(๒) วันพุธ ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมการจัดหางาน กองทัพเรือ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) วันพุธ ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ผู้แทนผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบและตัวแทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย สมาคมการค้าผู้นำเข้าและให้บริการแรงงานต่างด้าว (สนบต.) สมาพันธ์เอสเอ็มอีไทย และเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ

๑.๓ รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑) ทางเว็บไซต์กลางภาครัฐสำหรับการรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย www.lawamendment.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็น ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ - ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งมีผู้เข้าชม ๗๘๔ ครั้ง และมีผู้ดาวน์โหลดไฟล์แนบ ๑๓๖ ครั้ง

(๒) ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา www.krisdika.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็น ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ ประชาชนโดยทั่วไป

๑.๔ ผ่านทางหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ประชาชน เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ

๑.๕ การประชุมรับฟังความคิดเห็นภายหลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้จัดทำร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) การเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมซึ่งจัดโดยกระทรวงแรงงาน จำนวน ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ กระทรวงแรงงาน เพื่อหารือในประเด็นตามความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสหภาพยุโรปประจำประเทศไทย (EU) องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ (MWG) โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นางอินยา เลหาทัย) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ผู้แทนเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ (MWG) ผู้แทนองค์กรสิทธิมนุษยชน (Human Rights Watch) และผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน เข้าร่วมประชุม

(๒) การเชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในการประชุมเพื่อพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามประเด็นข้อเสนอที่กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมเมื่อวันอังคาร ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้แทนหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นางอินยา เลหาทัย) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

๒. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

๒.๑ การสัมมนาที่มีประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แบ่งกลุ่มในการรับฟังความคิดเห็นออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ เรื่อง การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ (หมวด ๓) และมาตรการทางปกครอง (หมวด ๖) กลุ่มที่ ๒ เรื่อง การทำงานของคนต่างด้าว (หมวด ๔)

และกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (หมวด ๕) และกลุ่มที่ ๓ เรื่อง พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๗) และบทกำหนดโทษ (หมวด ๘)

๒.๒ การเชิญภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐมาร่วมชี้แจงและแสดงความคิดเห็น และหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ประชาชน เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ มีการแสดงความคิดเห็นโดยอาจแบ่งได้เป็นสองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง ปัญหาหรือผลกระทบจากการใช้บังคับพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และประเด็นที่สอง ข้อเสนอเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

๒.๓ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เว็บไซต์ www.lawamendment.go.th และ www.krisdika.go.th ได้กำหนดประเด็นการรับฟังความคิดเห็น คือ ปัญหาหรือผลกระทบจากการบังคับใช้พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าว โดยไม่ปรากฏว่ามีการแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าวแต่อย่างใด

๒.๔ อาจสรุปประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งหมดได้ ดังนี้

(๑) การกำหนดอาชญากรรมที่ห้ามคนต่างด้าวทำไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

(๒) กระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติตามพระราชกำหนดและกฎเกณฑ์ลำดับรองที่มีความยุ่งยาก และการใช้ระบบการอนุญาตเกินจำเป็น

(๓) การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) บทกำหนดโทษมีอัตรารุนแรง

(๕) ความเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นอื่น ๆ

๓. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น และคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวแล้ว โดยในบางประเด็นเป็นปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ และบางประเด็นเป็นข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีใช้กรณีที่จะสามารถนำมาแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวได้ ประกอบกับเพื่อให้การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวสามารถใช้บังคับได้ทันก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งจะสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผันการชะลอการใช้บังคับบทกำหนดโทษของพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าว เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนก่อน โดยสรุปการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายได้ ดังนี้

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
๑.	บทนิยาม ขอให้กำหนดคำนิยามหรือคำจำกัดความของคำว่า “กรรมกร” ให้มีความชัดเจน	พระราชกำหนดนี้ไม่มีการใช้คำว่า “กรรมกร”
๒.	การกำหนดงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำตามมาตรา ๗ เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีกรออกประกาศตามมาตรา ๗ ทำให้การกำหนดอาชีพที่คนต่างด้าวทำ ๓๔ อาชีพ ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ตามมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวฯ ซึ่งอาชีพดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันที่ขาดแคลนแรงงานไทยที่จะมาทำงานในบางลักษณะ เช่น งานกรรมกร งานก่อสร้าง งานก่อสร้าง งานขายของหน้าร้าน ลูกจ้างในงานด้านกลีกรรม จึงควรทบทวนแก้ไขงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ	การกำหนดห้ามคนต่างด้าวเข้ามาเป็นกรรมกรหรือเข้ามาเพื่อรับจ้างทำงานด้วยกำลังกาย โดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้หรือการฝึกทางวิชาการ เนื่องจากเป็นงานที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การแก้ไขปัญหานี้มีความสอดคล้องกันทั้งระบบ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวของพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองฯ ไปในคราวเดียวกันแล้ว อีกทั้งกรมการจัดหางานกำลังดำเนินการแก้ไขปรับปรุงการกำหนดอาชีพให้เหมาะสมต่อไป
๓.	กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการตามพระราชกำหนดที่มีความยุ่งยากและการใช้ระบบการอนุญาตเกินจำเป็น เช่น เมื่อคนต่างด้าวจะเปลี่ยนนายจ้าง เปลี่ยนงานหรือเปลี่ยนท้องที่ทำงาน จะต้องขออนุญาตใหม่ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายและเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่มีการเรียกรับเงินเพื่อละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	มีการแก้ไขโดยนำระบบการอนุญาตมาใช้เพียงเท่าที่จำเป็น ยกเลิกการขออนุญาตจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงาน การขออนุญาตเปลี่ยนงานของคนต่างด้าว และการขออนุญาตในรายละเอียดซึ่งเป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร โดยกำหนดหน้าที่ให้นายจ้างและคนต่างด้าวแจ้งต่อนายทะเบียน โดยการกำหนดวิธีการแจ้งต้องเป็นวิธีการที่ง่ายและก่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งจะ使人ปฏิบัติตามกฎหมายได้ง่ายขึ้น และลดภาระแก่เจ้าหน้าที่
๔.	การประกาศกำหนดเขตที่พักอาศัยสำหรับผู้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะจำพวกใดหรือท้องที่ใดตามมาตรา ๑๕ แม้จะไม่กำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนไว้ แต่มาตรการดังกล่าวเป็นการกีดกันคนออกจากสังคมซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหา	ยกเลิกบทบัญญัติในเรื่องการประกาศกำหนดเขตที่พักอาศัยสำหรับผู้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะจำพวกใดหรือท้องที่ใด เนื่องจากการกำหนดเขตที่พักดังกล่าวอาศัยอาจขัดต่อรัฐธรรมนูญและหลักสิทธิมนุษยชนที่ให้ความ

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
	ความขัดแย้งได้	คุ้มครองแก่เสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ของบุคคล แม้การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวอาจกระทำได้เพื่อความมั่นคงของรัฐ แต่โดยที่คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานนั้น มิได้มีลักษณะทำนองเดียวกับผู้ลี้ภัยที่รัฐจำเป็นต้องมีมาตรการในการจำกัดเขตที่อยู่อาศัยเพื่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ประกอบกับมาตรการดังกล่าวอาจนำไปสู่ปัญหาที่ก่อให้เกิดความเป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของประเทศในอนาคต
๕.	การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ ควรให้มีกระบวนการสรรหาผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างเช่นเดียวกับมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และควรลดสัดส่วนกรรมการที่เป็นผู้แทนส่วนราชการ และเพิ่มสัดส่วนกรรมการผู้แทนฝ่ายผู้ประกอบการ และฝ่ายแรงงานเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการทำงานในลักษณะไตรภาคี	ควรแก้ไขเพิ่มเติมประเด็นที่เป็นปัญหาเร่งด่วนก่อน
๖.	การวางหลักประกันของผู้ประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ตามมาตรา ๒๔ และปัญหานายหน้าเถื่อน การกำหนดให้ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องวางหลักประกันไม่น้อยกว่าห้าล้านบาทตามมาตรา ๒๔ ไม่ได้สัดส่วนกับวัตถุประสงค์ของการวางหลักประกันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวกลับประเทศซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพียงรายละประมาณ ๑,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ การกำหนดให้นายจ้างนำเข้าแรงงานได้เอง เป็นการเปิดโอกาสให้นายจ้างที่ต้องการแรงงาน	เนื่องจากการประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐต้องควบคุมดูแล เพราะหากผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อภาระงบประมาณของประเทศที่ต้องดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับประเทศ และในกรณีที่ไม้อาจหาตัวคนต่างด้าวดังกล่าวกลับประเทศได้ ก็อาจก่อให้เกิดภาระที่ต้องให้ความช่วยเหลือทางด้านสาธารณสุขตามหลักมนุษยธรรมต่อไป จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานจากเดิมที่ใช้บังคับเฉพาะการประกอบธุรกิจการนำ

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
	ต่างด้าวโดยเร็วเลือกใช้บริการของนายหน้าเถื่อนที่รับนำคนต่างด้าวมาทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตตามกฎหมายซึ่งจะมีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งประเทศต้นทางและในประเทศ	คนต่างด้าวเข้ามาตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ เป็นให้ครอบคลุมการประกอบธุรกิจดังกล่าวทั้งหมด หลักประกันที่กำหนดไว้จึงมีความเหมาะสมแล้ว สำหรับปัญหานายหน้าเถื่อนนั้น มาตรา ๑๐๕ ได้กำหนดโทษผู้ที่ประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว โดยมีโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๗.	ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๓๕ ควรกำหนดหน้าที่ของลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานให้มีความชัดเจน	เนื่องจากนายจ้างอาจให้ลูกจ้างดังกล่าวทำงานหลายหน้าที่ จึงไม่อาจกำหนดหน้าที่ให้ชัดเจนได้อย่างไรก็ดี ลูกจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องติดต่อกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพาคนต่างด้าวจากด่านตรวจคนเข้าเมืองเพื่อมาทำงาน ย่อมถือเป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ในการนำคนต่างมาทำงาน
๘.	การห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๒ ควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดอัตราค่าบริการสูงสุดที่สามารถเรียกเก็บจากนายจ้างไว้ให้ชัดเจนในกฎหมายแม่บท โดยควรกำหนดเป็นอัตราค่าบริการต่อหน่วยในอัตราเดียวกันต่อจำนวนคนต่างด้าวที่นำเข้าหนึ่งคน ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้นายจ้างและผู้ประกอบการนำคนต่างด้าวมาทำงานสามารถตกลงอัตราค่าบริการได้ตามกลไกธุรกิจ	การกำหนดกรอบอัตราค่าบริการสูงสุดไว้ในกฎหมายแม่บทอาจทำให้ขาดความคล่องตัวเมื่อจำเป็นต้องแก้ไขอัตราค่าบริการให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตาม กรมการจัดทำงานอาจนำข้อคิดเห็นนี้ไปประกอบการพิจารณาในการประกาศกำหนดอัตราค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บได้ต่อไป
๙.	การส่งรายงานการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศตามมาตรา ๔๓ ควรให้มีการส่งข้อมูลการรายงานการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศแก่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข	เนื่องจากข้อมูลการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานจะเป็นประโยชน์แก่การควบคุมและตรวจสอบข้อมูลคนต่างด้าวที่ทำงานในประเทศ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ จากเดิมที่กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องส่ง

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น และให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรายงานหรือเอกสารของผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นรายปีเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ	รายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างต่ออธิบดีทุกเดือน เป็นให้แจ้งนายทะเบียนทราบทุกครั้งที่มีการนำคนต่างด้าวมาส่งมอบให้นายจ้างแล้ว อย่างไรก็ตาม มาตรา ๕/๑ ได้วางกรอบหลักเกณฑ์ในการกำหนดวิธีการแจ้งไว้แล้วว่าต้องทำให้ผู้แจ้งสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและรวดเร็ว โดยอาจทำเป็นหนังสือหรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่เกิดภาระเกินสมควรด้วยแล้ว
๑๐.	เพิ่มบทบัญญัติเพื่อจำกัดกลุ่มบุคคลที่สามารถทำธุรกิจการให้บริการด้านการเดินเอกสารต่าง ๆ ให้แก่คนต่างด้าวที่ทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ โดยต้องมีการขึ้นทะเบียนกับอธิบดีกรมการจัดหางานตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อควบคุม กำกับ ดูแล และป้องกันมิให้นายจ้างและคนต่างด้าวถูกหลอกลวงและได้รับบริการในอัตราค่าบริการที่เหมาะสมและเป็นธรรม	ควรแก้ไขเพิ่มเติมประเด็นที่เป็นปัญหาเร่งด่วนก่อน ประกอบกับมาตรา ๑๒๘ ได้กำหนดโทษผู้ซึ่งหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือสามารถหาลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้กับนายจ้างโดยมีโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือเป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง
๑๑.	การนำคนต่างด้าวมาทำงานในกิจการรับเหมาแรงงาน ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่กำหนดไม่ให้โควตาการนำคนต่างด้าวมาทำงานในกิจการรับเหมาแรงงาน ทำให้บริษัทรับเหมาแรงงานไม่สามารถดำเนินการขอใช้แรงงานต่างด้าวได้เป็นการกีดรอนสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลที่ประกอบอาชีพโดยสุจริตอาจขัดต่อรัฐธรรมนูญ	จากการรับฟังความคิดเห็นผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และผู้แทนเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ (MWG) เห็นว่า เนื่องจากในทางปฏิบัติที่ผ่านมาประสบปัญหาเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวเข้ามาจำนวนมากเพื่อกักตุนแล้วนำไปเร่รับจ้างทำงานและเกิดปัญหาการลอบแพคนต่างด้าวเมื่อไม่มีการจ้างงานซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศในประเด็นเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑ และ

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		มาตรา ๔๖ เพื่อกำหนดห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง และห้ามนายจ้างซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรงนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานกับตนในประเทศ แต่อย่างไรก็ดี บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ห้ามนายจ้างซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรงที่จะจ้างแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในประเทศเพื่อทำงานกับตนแต่อย่างใด
๑๒.	การกำหนดอัตราหลักประกันที่นายจ้างต้องวางต่ออธิบดีในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศตามมาตรา ๔๖ ควรกำหนดอัตราหลักประกันไว้ให้ชัดเจนในกฎหมายแม่บทโดยให้แปรผันตามจำนวนของคนต่างด้าวที่นายจ้างนำเข้ามาทำงานในแต่ละครั้งโดยไม่กำหนดกรอบเพดานขึ้นสูง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่นายจ้างทุกรายอย่างเท่าเทียมกันและเพื่อความเป็นธรรมต่อการลงทุนประกอบกิจการของผู้ประกอบกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ	เพื่อให้การกำหนดอัตราหลักประกันมีความคล่องตัวและสามารถปรับปรุงได้ตามภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงกำหนดให้การกำหนดอัตราหลักประกันเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวอาจรับความเห็นนี้ไปประกอบการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราหลักประกันต่อไปได้
๑๓.	การห้ามนายจ้างเรียกเก็บค่าใช้จ่ายหรือทรัพย์สินจากคนต่างด้าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๔๙ ควรแก้ไขให้นายจ้างสามารถเรียกเก็บค่าใช้จ่ายบางประการที่ได้สำรองจ่ายให้แก่คนต่างด้าวคืนได้	ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ ที่ห้ามนายจ้างเรียกรับเงินหรือทรัพย์สินจากคนต่างด้าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน โดยเพิ่มเติมข้อยกเว้นให้นายจ้างสามารถที่จะหักเงินเพื่อชำระค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวให้ชัดเจน เช่น ค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นทำนองเดียวกันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
๑๔.	การจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางตามหมวด ๓ เนื่องจากการกำหนดวิธีการในการจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางในเรื่องการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หมวด ๓ ยังไม่มีความชัดเจน จึงไม่ควรกำหนดเรื่องนี้ไว้	การจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางเป็นมาตรการที่จำเป็นเพื่อมิให้มีคนต่างด้าวซึ่งสิ้นสุดการได้รับอนุญาตให้ทำงานอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก อันจะก่อให้เกิดภาวะแก่รัฐในการดูแลและจัดการคนต่างด้าวดังกล่าว ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๕๐ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่อาจดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศได้ ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบ และให้นายทะเบียนแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการเพื่อให้มีการส่งคนต่างด้าวนั้นออกนอกราชอาณาจักรโดยเร็ว โดยให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
๑๕.	การกำหนดภาระความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานในการส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายหลังจากที่ได้รับแจ้งจากนายจ้างตามมาตรา ๕๓ ควรตัดกรณีเพราะเหตุที่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างในประเทศออกเนื่องจากทั้งสองกรณีเป็นการทำผิดเงื่อนไขข้อตกลงตาม MOU แต่กลับกำหนดให้เป็นภาระความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน ทั้งที่ผู้รับอนุญาตได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้โดยทางการของทั้งสองประเทศเสร็จแล้ว	เนื่องจากการที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศ ผู้รับอนุญาตดังกล่าวย่อมมีหน้าที่ความรับผิดชอบต้องส่งคนต่างด้าวนั้นกลับเมื่อคนต่างด้าวนั้นไม่มีสิทธิทำงานในประเทศได้
๑๖.	การคืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่นายจ้างในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตาม	ได้ยกเลิกมาตรา ๕๔ ที่กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องคืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายแก่นายจ้างในกรณีที่ไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาออก

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
	สัญญาตามมาตรา ๕๔ ควรกำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานคืนเงินเฉพาะกรณีที่เป็นกรบกพร่องในการดำเนินงานของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน และคืนตามสัดส่วนที่มีการตกลงร่วมกันไว้ในสัญญา	เนื่องจากแม้ไม่กำหนดไว้ นายจ้างก็สามารถเรียกให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานรับผิดอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาได้อยู่แล้ว
๑๗.	การให้หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการให้คนต่างด้าวเดินทางกลับจากนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๕๖ ควรกำหนดให้เป็นความรับผิดชอบของนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเฉพาะกรณีที่เกิดขึ้นเพราะการดำเนินการที่ผิดพลาดของนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเท่านั้น	เนื่องจากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานและนายจ้างที่ได้นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางประกัน มีหน้าที่จะต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับเมื่อคนต่างด้าวนั้นไม่มีสิทธิจะทำงานในประเทศ จึงต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายจากการที่หน่วยงานได้ดำเนินการส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง
๑๘.	มาตรา ๕๗ ให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิตามกฎหมายได้รับอนุญาตให้อยู่ในประเทศเพื่อดำเนินคดีจนเสร็จสิ้น	การอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอย่างไรก็ดี หากคนต่างด้าวนั้นเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์จะมีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ไว้แล้ว
๑๙.	ระยะเวลาการทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนตามมาตรา ๕๙ ควรขยายระยะเวลาทำงานจากภายใน ๑๕ วัน เป็น ๓๐ วัน	ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์กรณีที่คนต่างด้าวจะเข้ามาทำงานอันมีลักษณะจำเป็นหรือเร่งด่วน หรือเป็นงานเฉพาะกิจไว้ในมาตรา ๖๑ ซึ่งยังคงกำหนดระยะเวลาการทำงานไว้เพียง ๑๕ วัน เพื่อที่รัฐจะได้ตรวจสอบได้ว่าคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาทำงานด้วยเหตุดังกล่าวจริงหรือไม่ แต่อย่างไรก็ดี หากงานที่ทำไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา คนต่างด้าวนั้นอาจอาจขอขยายเวลาได้ไม่เกิน

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		สิบห้าวัน โดยแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนครบกำหนดเวลา
๒๐.	ปัญหาของคนในกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่มีประเทศใดรับรองสถานะหรือให้สัญชาติ ควรให้บุคคลดังกล่าวสามารถทำงานได้ และไม่ต้องนำคนต่างด้าวรายใหม่มาจากต่างประเทศ	ได้แก้ไขให้คนต่างด้าวดังกล่าวสามารถขออนุญาตทำงานได้ไว้ในร่างมาตรา ๖๓/๑ แล้ว
๒๑.	การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ตามมาตรา ๖๗ ซึ่งกำหนดเฉพาะกรณีการต่ออายุใบอนุญาตทำงานก่อนที่ใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ นั้น ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าในกรณีที่ใบอนุญาตเดิมขาดอายุแล้วจะสามารถต่ออายุใบอนุญาตได้หรือไม่ หรือต้องปฏิบัติอย่างไร โดยอาจกำหนดให้ต้องเสียค่าปรับเป็นรายวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตเดิมขาดอายุ นอกจากนี้ ควรให้มีการต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้โดยไม่ต้องจำกัดการต่ออายุเมื่อทำงานครบ ๔ ปี	เมื่อมาตรา ๖๗ บัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่าการต่ออายุใบอนุญาตจะต้องขอก่อนที่ใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ ดังนั้น หากใบอนุญาตเดิมขาดอายุแล้ว ย่อมไม่อาจขอต่ออายุใบอนุญาตได้ นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗ โดยไม่ได้จำกัดจำนวนครั้งของการต่ออายุใบอนุญาตทำงานแล้ว
๒๒.	การแสดงใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๖๘ ควรให้คนต่างด้าวแสดงสำเนาใบอนุญาตทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แทนใบอนุญาตฉบับจริงในการตรวจสอบการทำงานได้	ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘ จากเดิมที่กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ เป็นเพียงให้สามารถแสดงใบอนุญาตทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนภายในระยะเวลาอันสมควรได้เสมอ
๒๓.	การให้นายจ้างแจ้งเมื่อคนต่างด้าวออกจากงานตามมาตรา ๗๔ ควรขยายระยะเวลาที่ให้นายจ้างแจ้งนายทะเบียนจาก ๗ วัน เป็น ๑๕ วัน	ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยนำหลักการดังกล่าวไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ โดยให้แจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวออกจากงานแล้ว
๒๔.	การขออนุญาตเมื่อผู้รับอนุญาตให้ทำงานประสงค์จะเปลี่ยนท้องที่ตามมาตรา ๗๑ (๓) ควรแก้ไขจากคำว่า “ท้องที่” เป็น “จังหวัด” เพื่อให้สามารถครอบคลุมพื้นที่ในการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์การจ้างงานที่ต้องเคลื่อนย้ายแรงงานบ่อยครั้ง เช่น ธุรกิจก่อสร้าง โลจิสติกส์	ได้ตัดเรื่องกระบวนท้วงที่ไว้ในใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๗๑ ออกแล้ว คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานสามารถทำงานใดก็ได้โดยไม่ต้องห้ามคนต่างด้าวทำ แม้อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนงานหรือเปลี่ยนนายจ้างสูง แต่จะสอดคล้องกับการหมุนเวียนแรงงานในระบบที่อาจมีการทำงานบางประเภทตามฤดูกาล อีกทั้งการให้แรงงานต่างด้าวสามารถลาออกได้

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		จึงมิใช่การเลิกจ้างที่ต้องจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
๒๕.	มาตรา ๗๖ กำหนดให้เงินค่าปรับ เป็นทรัพย์สินของกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว	ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ (๒) โดยกำหนดให้ค่าปรับทางปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวแล้ว แต่อย่างไรก็ดี กรณีการปรับทางอาญานั้นเป็นเรื่องเงินของแผ่นดินที่ทางราชการจะต้องนำส่งคลังจึงไม่อาจกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของกองทุนดังกล่าวได้
๒๖.	มาตรา ๗๗ (๑) ให้มีการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่คนต่างด้าวที่ถูกละเมิดสิทธิตามกฎหมายด้านแรงงาน ซึ่งอยู่ระหว่างรอสิทธิประกันสังคม ให้ใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ได้	เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการกองทุนในการพิจารณาวางหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง
๒๗.	การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗๘ ควรเพิ่มผู้แทนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองหรือการบริหารจัดการแรงงานเป็นกรรมการด้วย เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวจะช่วยดูแลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้ -เพิ่มผู้แทนองค์กรนายจ้างและผู้แทนองค์กรลูกจ้างเป็นคณะกรรมการกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว	ควรแก้ไขเพิ่มเติมประเด็นที่เป็นปัญหาเร่งด่วนก่อน อีกทั้งเมื่อปรับปรุงกฎหมายนี้แล้วอาจทำให้กองทุนมีรายได้น้อยลง ซึ่งคณะกรรมการกองทุนก็จะมิพบบาทลดลงด้วย
๒๘.	การรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ควรให้มีการรายงานต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ	ควรแก้ไขเพิ่มเติมประเด็นที่เป็นปัญหาเร่งด่วนก่อน
๒๙.	การพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๘๗ ควรกำหนดฐานความผิดที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องรับผิดตามมาตรการทางปกครองให้ชัดเจน	การสั่งพักใช้ใบอนุญาต อธิบดีจะต้องระบุและแจ้งเหตุผลในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิธิปฏิบัติราชการทางปกครองอยู่แล้ว ซึ่งหากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่เห็นด้วยก็ย่อมสามารถที่จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้อยู่แล้ว

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
๓๐.	<p>การใช้อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในสถานประกอบการเพื่อตรวจสอบตามมาตรา ๔๘ โดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่เป็นกรอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ไว้โดยชัดเจน ทำให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการเข้าไปตรวจสอบสถานประกอบการหลายครั้งทำให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการผลิตของสถานประกอบการ ควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่โปร่งใส ชัดเจน โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการ กำหนดช่วงเวลาในการเข้าตรวจ ซึ่งอาจกำหนดหลักเกณฑ์ทำนองเดียวกับมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔ และควรตั้งศูนย์บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการแผนบูรณาการในการตรวจค้นสถานที่ร่วมกันของหน่วยงาน และมีบัตรแสดงตนของเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันการทุจริต และควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ (๓) และให้มีอำนาจตรวจสถานประกอบการที่มีคนต่างด้าวทำงาน</p>	<p>ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ เพื่อวางกรอบการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยจะต้องไม่ทำในลักษณะที่ทำให้คนต่างด้าวต้องหยุดทำงานเกินสมควรแก่เหตุ หรือทำให้การประกอบการของนายจ้างต้องสะดุดหยุดลงหรือทำในเวลากลางคืนโดยไม่จำเป็นแล้ว</p>
๓๑.	<p>ปัญหาการเรียกเก็บเงินของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เช่น การเรียกเงินเป็นรายเดือนจากคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน หรือคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานแต่ทำงานผิดประเภท หรือมีการเปลี่ยนนายจ้าง เปลี่ยนงาน หรือเปลี่ยนท้องที่ทำงานแล้วมิได้มีการขออนุญาต</p>	<p>เนื่องจากบทบัญญัติในพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ มีขั้นตอนที่ยุ่งยากโดยใช้ระบบอนุญาตเกินความจำเป็น ทำให้คนหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายหรือเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่มีการเรียกเก็บเงินเพื่อปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบได้ จึงได้มีการแก้ไขโดยนำระบบการอนุญาตมาใช้เพียงเท่าที่จำเป็น ส่วนกรณีที่ไม่จำเป็นต้องขออนุญาต ได้กำหนดเพียงให้มีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ โดยได้วางกรอบการ</p>

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		กำหนดวิธีการแจ้งไว้ว่าจะต้องใช้วิธีการแจ้งที่ง่ายและก่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้คนปฏิบัติตามกฎหมายได้ง่ายขึ้น และลดภาระแก่เจ้าหน้าที่รวมทั้งจะช่วยแก้ไขปัญหาการเรียกปรับเงินโดยมิชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ได้
๓๒.	บทกำหนดโทษ ภาคเอกชนเห็นว่า การกำหนดอัตราโทษปรับจำนวนสูง และการกำหนดอัตราโทษจำคุกในความผิดบางฐานโดยใช้เกณฑ์อัตราโทษเดียวกันกับกรณีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์นั้น เป็นอัตราโทษที่รุนแรงและไม่เหมาะสมกับการใช้แรงงานในภาคธุรกิจที่กระทำผิดโดยมิได้มีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ หากกฎหมายกำหนดขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายให้ง่ายขึ้น แม้จะกำหนดอัตราโทษปรับน้อยลงประชาชนก็จะปฏิบัติตามกฎหมาย	เพื่อแก้ไขปัญหบทกำหนดโทษในอัตรารุนแรงและไม่เหมาะสมกับการใช้แรงงานในภาคธุรกิจที่กระทำผิดโดยมิได้มีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ หากกฎหมายกำหนดขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายให้ง่ายขึ้น แม้จะกำหนดอัตราโทษปรับน้อยลงประชาชนก็จะปฏิบัติตามกฎหมาย

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
๓๓.	โทษกรณีคนต่างด้าวทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๑๐๑ ให้อยู่เว้นโทษสำหรับคนต่างด้าวที่เป็นผู้เสียหายตามกฎหมายอื่นด้วย เช่น แรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ และควรมีเฉพาะโทษปรับ ไม่ควรมีโทษจำคุก เนื่องจากโทษจำคุกที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสมและเกินกว่าเหตุความผิด	กรณีแรงงานบังคับหรือแรงงานขัดหนี้ก็อยู่ในความหมายของการบังคับใช้แรงงานหรือบริการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ด้วยอยู่แล้ว ส่วนกรณีการยกเลิกการกำหนดโทษจำคุกนั้นได้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในมาตรา ๑๐๑ ให้สอดคล้องกับความเห็นในประเด็นนี้ด้วยแล้ว
๓๔.	บทกำหนดโทษนายจ้างที่รับคนต่างด้าวทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือให้คนต่างด้าวทำงานที่ห้ามไม่ให้ทำตามมาตรา ๑๐๒ ควรลดโทษปรับตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐๐,๐๐๐ บาท และให้มีมาตรการเสริมในทางอาญามาบังคับใช้กฎหมาย	ได้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษจากเดิมเป็น ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน รวมทั้งได้เพิ่มเติมโทษจำคุกในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำด้วยแล้ว
๓๕.	บทกำหนดโทษกรณีนายจ้างไม่แจ้งต่ออธิบดีเมื่อคนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับตนหรือภายหลังจากที่ได้จัดส่งคนต่างด้าวกับประเทศต้นทางตามมาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่คนต่างด้าวหลบหนีนายจ้าง ควรกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของนายจ้างและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนก่อน	ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕/๑ และมาตรา ๑๑๖ กำหนดโทษผู้รับอนุญาตให้คนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเฉพาะกรณีที่ละเลยไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง ดังนั้น กรณีที่คนต่างด้าวหลบหนีและไม่อาจจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับประเทศได้ก็ไม่มีควมผิดตามมาตราดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบเมื่อคนต่างด้าวนั้นไม่ได้ทำงานกับตนด้วย
๓๖.	โทษปรับ ควรกำหนดโทษปรับแยกตามฐานความผิด ส่วนโทษปรับตามมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ ให้ปรับลดอัตราค่าปรับตามความเหมาะสม เพื่อเป็นการป้องปรามการกระทำความผิด หากเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ให้กำหนดโทษสูงขึ้น	ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยปรับลดอัตราโทษปรับตามมาตรา ๑๐๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นแล้ว ส่วนบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ ได้ยกเลิกแล้ว เนื่องจากได้แก้ไขหลักการของการออกใบอนุญาตทำงาน โดยไม่ต้องระบุชื่อนายจ้างหรืองานที่ทำไว้ในใบอนุญาตทำงานแล้ว อนึ่ง หากการกระทำดังกล่าวเข้าข่ายความผิดฐานค้ามนุษย์ผู้กระทำความผิดย่อมต้องรับโทษตาม

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ซึ่งมีอัตราโทษสูงด้วยอยู่แล้ว
๓๗.	การเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๑๓๓ เนื่องจากการให้อิทธิหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๒๒ ที่กำหนดโทษปรับไว้สูงตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ บาท อาจเสี่ยงต่อปัญหาการใช้ดุลพินิจที่ไม่เหมาะสมได้ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยในกรณีดังกล่าวควรให้อยู่ในดุลพินิจของศาลเท่านั้น	เนื่องจากมาตรการเปรียบเทียบปรับมีขึ้นเพื่อลดการนำคดีที่มีอัตราโทษไม่รุนแรงไปสู่ศาล จึงได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจในการเปรียบเทียบปรับเพื่อให้คดีสิ้นสุดได้โดยเร็ว ดังนั้น หากให้ศาลเป็นผู้พิจารณาก็จะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการกำหนดให้ใช้มาตรการดังกล่าวแก่คดีบางประเภท
๓๘.	การออกอนุบัญญัติ เช่น กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ ของกระทรวงแรงงาน ควรมีการวางกรอบอำนาจในการออกหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้ในกฎหมายแม่บทให้ชัดเจน และการออกอนุบัญญัติควรลดขั้นตอน ความยุ่งยาก และก่อให้เกิดภาระแก่นายจ้างเท่าที่จำเป็น รวมทั้งควรมีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กฎหมายสามารถปฏิบัติได้โดยสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง	ได้วางกรอบการออกกฎหมายลำดับรองโดยกำหนดให้การใดที่พระราชกำหนดนี้บัญญัติให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีกำหนด การออกกฎกระทรวง หรือการกำหนดนั้น ต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกขั้นตอน
๓๙.	การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ภาคเอกชน เสนอให้มีการดำเนินการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายได้โดยไม่จำกัดระยะเวลา และมีหน่วยงานถาวรรองรับการขึ้นทะเบียนในลักษณะประจำ	หากดำเนินการในลักษณะดังกล่าวจะทำให้มีแรงงานต่างด้าวหลังไหลเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและการใช้ทรัพยากรในประเทศ
๔๐.	ขอให้รัฐบาลไทยเจรจากับประเทศต้นทางเพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ	กรณีนี้เป็นเรื่องในทางนโยบายของรัฐบาลกับรัฐบาลต่างประเทศ
๔๑.	ไม่ต้องมีการประกาศรับสมัครคนไทยทำงานก่อน ๓๐ วัน ก่อนขออนุญาตจ้างคนต่างด้าวทำงาน	เนื่องจากรัฐมีหน้าที่ต้องดูแลให้คนไทยมีงานทำ ดังนั้น เพื่อมิให้คนต่างด้าวเข้ามาแย่งงานคนไทย ในงานที่ยังสามารถหาคนไทยทำได้ จึงได้กำหนดให้กรมการจัดหางานประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทยและขึ้นทะเบียนผู้สมัครไว้

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		และให้เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและเป็นประจำทุกวัน สำหรับ นายจ้างผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเพื่อทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทย ขึ้นทะเบียนเพื่อทำงานในประเภทและห้องที่เดียวกันไว้กับกรมการจัดหางาน ถ้าจำนวนคนทำงานดังกล่าวมีตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ให้จ้างคนต่างด้าวได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบ เว้นแต่จะชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อประโยชน์ในการรักษาโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย
๔๒.	เพิ่มช่องทางการหาคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศนอกจากการนำมาภายใต้บันทึกความเข้าใจระหว่างประเทศ	กรณีนี้เป็นเรื่องในทางนโยบายของรัฐบาล
๔๓.	ให้มีการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบสถานประกอบการ	กรณีนี้เป็นเรื่องที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อคิดเห็นไปใช้ในการบริหารจัดการในทางปฏิบัติต่อไป
๔๔.	กำหนดสถานที่ส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางให้ชัดเจน	กรณีนี้เป็นเรื่องที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อคิดเห็นไปใช้ในการบริหารจัดการในทางปฏิบัติต่อไป

ภาคผนวก

:

- พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว
พ.ศ. ๒๕๖๐
- พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการ
ชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชกำหนด

การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชกำหนดนี้มีสาระสำคัญเป็นการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศและการทำงานของคนต่างด้าว และให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวซึ่งมีอำนาจกำหนดนโยบายและกำกับการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่งพระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล เสรีภาพในเคหสถานของบุคคล เสรีภาพของบุคคลในการเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพ โดยมีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวให้เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๔ พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเฉพาะในฐานะ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต

(๒) บุคคลในคณะผู้แทนทางกงสุล

(๓) ผู้แทนของประเทศสมาชิกและพนักงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ

(๔) คนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศเพื่อมาทำงานประจำอยู่กับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

(๕) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจตามความตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลปะ การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะได้กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๗) บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใด โดยจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๕ ในพระราชกำหนดนี้

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือตามนโยบายของรัฐบาลว่าด้วยการจ้างแรงงานมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยจะมีค่าบริการหรือค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“ทำงาน” หมายความว่า การใช้กำลังกายหรือความรู้เพื่อประกอบอาชีพหรือประกอบการงานด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นงานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้าง

“ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ใบอนุญาตทำงาน” หมายความว่า ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว

“ผู้รับอนุญาตให้ทำงาน” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงาน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้เป็นการตอบแทนการนำ

คนต่างด้าวมาทำงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอแนะของอธิบดี เพื่อออกใบอนุญาตทำงานและปฏิบัติการอื่นตามพระราชกำหนดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้ งานใดเป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำในท้องที่ใด เมื่อใด โดยห้ามเด็ดขาดหรือห้ามโดยมีเงื่อนไขอย่างใด เพียงใดก็ได้

การออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการ ประกอบอาชีพของคนไทย และความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ

มาตรา ๘ ห้ามคนต่างด้าวทำงานที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๗
วรรคหนึ่ง หรือทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน

มาตรา ๙ ห้ามผู้ได้รับคนต่างด้าวทำงานที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๗
วรรคหนึ่ง หรือรับคนต่างด้าวทำงานโดยที่คนต่างด้าวไม่มีใบอนุญาตทำงาน

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ ไม่ใช้บังคับแก่การทำงานของคนต่างด้าวตาม
มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔

ในกรณีหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี
กำหนดให้คนต่างด้าวทำงานตามที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ได้ คนต่างด้าว
นั้นต้องได้รับอนุญาตทำงานตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของหนังสือสัญญานั้นด้วย

มาตรา ๑๑ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนด
ค่าธรรมเนียมเพื่อเรียกเก็บจากนายจ้างที่จ้างคนต่างด้าวทำงานตามประเภทงานที่กำหนดใน
ราชอาณาจักรได้

ผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และชำระ
ค่าธรรมเนียมก่อนทำสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคสอง ต้องเสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของจำนวน
ค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๔
วรรคสอง รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดงานประเภทใดซึ่งต้อง
ได้รับการจัดสรรจำนวนคนต่างด้าวเข้าทำงาน ในกรณีนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการประกาศตามมาตรา ๑๒ แล้ว หากบุคคลใดจะจ้างคนต่างด้าว
ทำงานตามมาตรา ๑๒ กับตน ให้ยื่นคำขออนุญาตจ้างคนต่างด้าวเข้าทำงานต่ออธิบดีได้

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความ
ปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรี
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้ทำงานในราชอาณาจักรภายใต้
เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ในกรณีใด ๆ ก็ได้

(๑) ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างนำคนต่างด้าวมาทำงาน
ในประเทศ

(๒) คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรและความปลอดภัยสาธารณะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดเขตที่พักอาศัยสำหรับผู้รับอนุญาตให้ทำงาน เฉพาะจำพวกใดหรือห้องที่ใดก็ได้

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับคนต่างด้าว ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง หรือนายจ้างกับคนต่างด้าว อันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ หรือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ด้านแรงงาน ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

หมวด ๒

คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ประธานสภาหอการค้าไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนองค์กรลูกจ้างซึ่งอธิบดีเสนอชื่อให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านแรงงาน ด้านอุตสาหกรรม ด้านกฎหมาย และด้านสิทธิมนุษยชน ด้านละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรรมการจัดหางาน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๘ กรรมการผู้แทนองค์กรลูกจ้างและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เคยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะ ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

มาตรา ๑๙ กรรมการผู้แทนองค์กรลูกจ้างและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในระหว่างที่กรรมการผู้แทนองค์กรลูกจ้างและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรลูกจ้างและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่

กรรมการผู้แทนองค์กรลูกจ้างและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้แทนองค์กรลูกจ้าง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน

ความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับการบริหาร จัดการการทำงานของคนต่างด้าว ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว โดยมีการกำหนดมาตรการและแนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาการทำงานของคนต่างด้าว รวมทั้ง กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

(๒) พิจารณาและเสนอให้มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนาหลักเกณฑ์ในการ บริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาการทำงานของคนต่างด้าวให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์

(๓) รายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ให้ประชาชน ทราบ

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

นโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑) ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยดำเนินการและกำกับการ ให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

หมวด ๓

การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(๒) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

มาตรา ๒๔ การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศโดยผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้าง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ห้ามผู้ใดโฆษณาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่เป็นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน

ส่วนที่ ๒

การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

มาตรา ๒๖ ห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่อธิบดีประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท

(๒) มีทุนเป็นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนทุนทั้งหมด และจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด เว้นแต่

ในกรณีที่มีสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญาหรือความผูกพันตามพันธกรณีนั้น

(๓) มีสำนักงานอยู่ในที่ตั้งที่เป็นสัดส่วน เปิดเผย มีหลักแหล่งที่แน่นอน และไม่เป็นสถานที่ต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) ไม่เป็นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน หรือไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามพระราชกำหนดนี้

(๕) ไม่เป็นผู้รับอนุญาต ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(๖) ไม่เป็นผู้รับใบอนุญาตจัดหางาน ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดหางาน หรือไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(๗) มีผู้จัดการซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามพระราชกำหนดนี้

(ง) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตหรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(จ) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตจัดหางาน หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดหางาน ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(ฉ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(ช) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(ซ) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

มาตรา ๒๘ ผู้ขออนุญาตต้องวางหลักประกันตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าล้านบาทไว้กับอธิบดี เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามพระราชกำหนดนี้ ก่อนที่อธิบดีจะอนุญาตแก่ผู้ขออนุญาต

ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานวางไว้ตามวรรคหนึ่งลดลงเพราะได้จ่ายไปตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักเงินจากหลักประกันชดใช้ให้แก่นายจ้างหรือคนต่างด้าวในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่มและการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานประกอบธุรกิจตามที่อธิบดีประกาศกำหนด เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามมาตรา ๒๖ แล้ว

มาตรา ๓๐ ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๒๖ ให้มีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอตั้งกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากอธิบดี

การขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานในกรณีที่ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน และการออกใบแทนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องแสดงใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน

มาตรา ๓๓ ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีเมื่อประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องใช้ลูกจ้างซึ่งได้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งเท่านั้นทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ณ สำนักงาน เพื่อให้นายจ้างหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเป็นลูกจ้างดังกล่าวได้

การกระทำที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของลูกจ้างซึ่งผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้จดทะเบียนไว้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานด้วย

มาตรา ๓๖ ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗ (๗) และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานรายอื่นตามพระราชกำหนดนี้

(๒) เป็นตัวแทนจัดหางานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ในขณะเดียวกัน

มาตรา ๓๗ การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเป็นอันสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานสิ้นอายุ

(๒) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน

(๓) ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน

(๔) ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยกเลิกวัตถุประสงค์ของบริษัทในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๕) เมื่อมีการเลิกบริษัทที่เป็นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง และผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานมีความผูกพันตามสัญญาแก่นายจ้างอยู่ ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ยังคงมีภาระหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้แจ้งต่อนายจ้างโดยไม่ชักช้า

ในกรณีตาม (๔) และ (๕) ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแจ้งต่ออธิบดีและส่งใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานคืนแก่อธิบดีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๘ หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานวางไว้ตามมาตรา ๒๘ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีราบเท่าที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยังมีได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือผู้รับอนุญาตให้นำ

คนต่างด้าวมาทำงานเล็กประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว แต่ยังมีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเล็กประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน

ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่รับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๓๙ ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล หรือลูกจ้างซึ่งจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง เมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน

บัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกบัตร

ผู้จัดการหรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ต้องยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวในกรณีที่บัตรประจำตัวสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอมีบัตร การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล หรือลูกจ้างซึ่งจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ ซึ่งพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้าง ต้องส่งคืนบัตรประจำตัวแก่อธิบดีหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างดังกล่าว

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคืนตามวรรคหนึ่งต้องส่งบัตรประจำตัวนั้นแก่อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๑ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๒ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้รับค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้าง ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องออกไปรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่ นายจ้างตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๓ ในแต่ละเดือน ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต่ออธิบดี ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป ตามแบบรายงานที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน ต้องใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดในการประกอบธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” และจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบได้ด้วยก็ได้

มาตรา ๔๕ ห้ามผู้ใดนอกจากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน ใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดในทางธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือใช้คำหรืออักษรต่างประเทศที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน

ส่วนที่ ๓

นายจ้างนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และนายจ้างต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดีเพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศ ทั้งนี้ หลักประกันดังกล่าวไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ตราบเท่าที่นายจ้างยังมีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การวางหลักประกัน อัตราของหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักหลักประกันในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ ในกรณีหลักประกันที่นายจ้างวางไว้ตามมาตรา ๔๖ ลดลงเพราะได้จ่ายไปตามพระราชกำหนดนี้ และนายจ้างยังมีภาระต้องรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้นายจ้างวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

นายจ้างผู้ใดไม่วางหลักประกันเพิ่มภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระเงินเพิ่มอื่กร้อยละสองต่อเดือนจนกว่าจะวางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วน

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่นายจ้างขอรับหลักประกันคืน นายจ้างต้องไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ เมื่อนายจ้างได้ขอรับหลักประกันคืน ให้อธิบดีตรวจสอบว่า นายจ้างไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ แล้วจึงแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างมารับหลักประกันคืน

ในกรณีที่นายจ้างไม่รับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอธิบดี ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๙ ห้ามนายจ้างเรียกรับหรือรับเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ จากคนต่างด้าวในการนำ

คนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศ

ส่วนที่ ๔

หน้าที่และความรับผิดชอบ

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่นายจ้างซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๖ เลิกจ้างคนต่างด้าว

โดยมีเหตุผลอันสมควร คนต่างด้าวลาออกจากงานอันมิใช่เนื่องมาจากนายจ้างผิดสัญญาจ้างหรือฝ่าฝืนกฎหมาย หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาจ้างกับนายจ้างในประเทศ นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้าง หรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี และเมื่อจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้ว ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

การเลิกจ้างคนต่างด้าวโดยมีเหตุผลอันสมควรตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การเลิกจ้างคนต่างด้าวเพราะเหตุที่คนต่างด้าวกระทำการหนึ่งประการใดที่นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างโดยมีพักต้องบอกกล่าวล่วงหน้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑) นายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๒) นายจ้างไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

(๓) คนต่างด้าวลาออกจากงานอันเนื่องมาจากนายจ้างผิดสัญญาจ้างหรือฝ่าฝืนกฎหมาย

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากคนต่างด้าวประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่น นายจ้างรายอื่นซึ่งประสงค์จะนำคนต่างด้าวดังกล่าวมาทำงานกับตนนั้นต้องวางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ และได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตน ทั้งนี้ คนต่างด้าวนั้นต้องทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

ในกรณีที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายในเวลาที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง ให้นายจ้างรายเดิมจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่

พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว และให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้างไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๑ วรรคสาม ให้อธิบดีดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แต่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างนั้น หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศแล้ว แต่นายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าวนั้นโดยมีเหตุผลอันสมควร หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากการก่อนครบอายุสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศอันมิใช่เนื่องจากนายจ้างผิดสัญญาจ้าง หรือฝ่าฝืนกฎหมาย ให้นายจ้างแจ้งผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้าง นายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากการแล้วแต่กรณี และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายจ้าง ทั้งนี้ เมื่อจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแจ้งต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงานโดยมิใช่เหตุอันเนื่องจากคนต่างด้าวนายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร นายจ้างไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ คนต่างด้าวลาออกจากการอันเนื่องจากนายจ้างผิดสัญญาจ้างหรือฝ่าฝืนกฎหมาย และคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่น ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานอาจจัดให้คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างรายอื่นได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างไม่รับเข้าทำงานหรือวันที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงานกับนายจ้างด้วยเหตุดังกล่าว ทั้งนี้ คนต่างด้าวสามารถทำงานกับนายจ้างรายอื่นได้ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดในการจัดให้คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามวรรคสองจากคนต่างด้าว ทั้งนี้ ให้นายจ้างรายอื่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด และเมื่อได้รับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานออกไปรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่ นายจ้างรายอื่นตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่คนต่างด้าวไม่ประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามวรรคสอง ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานมีหน้าที่จัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยให้ความคุ้มครองในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว

มาทำงานคืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่ นายจ้างภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างขอรับค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวคืน

มาตรา ๕๕ เมื่อคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว นายจ้างต้องแจ้งผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาหรือวันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว แล้วแต่กรณี เพื่อให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางที่ได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เมื่อคนต่างด้าวได้ทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้วให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีเพื่อดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ได้วางไว้ตามมาตรา ๒๘

มาตรา ๕๖ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานตามความในหมวดนี้ และต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น ให้องค์กรที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการให้คนต่างด้าวเดินทางกลับจากนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานภายในเวลาที่กำหนดไว้

ในกรณีที่นายจ้างตามมาตรา ๔๖ หรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๒๖ มิได้خذใช้เงินคืนภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้เพื่อคืนให้แก่หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวดังกล่าวกลับไปยังประเทศต้นทาง

มาตรา ๕๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่นายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีเพื่อดำเนินการหักหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๔๖ เพื่อชดเชยค่าเสียหายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวได้

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ให้อธิบดีหักหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๒๘ เพื่อคืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายให้แก่ นายจ้าง หรือคืนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการส่งกลับหรือค่าใช้จ่ายอื่นตามความจำเป็นให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับความเสียหายจากการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่และความรับผิดชอบดังกล่าว และเมื่อได้ดำเนินการหักหลักประกันดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ ให้อธิบดีดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวดังกล่าวกลับไปยังประเทศต้นทางโดยหักค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการให้คนต่างด้าวเดินทางกลับ และค่าใช้จ่ายอื่นตามความจำเป็นจากหลักประกันของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ได้วางไว้ตามมาตรา ๒๘

หมวด ๔

การทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา ๕๙ งานใดที่มีได้ห้ามไว้ในประกาศซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง คนต่างด้าวจะทำได้ต้องได้รับอนุญาตให้ทำงานจากนายทะเบียน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วน ตามที่อธิบดีประกาศกำหนดซึ่งมีระยะเวลาทำงานให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าวจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

การขออนุญาตทำงาน การอนุญาตให้ทำงาน และการแจ้ง ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

แบบใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๐ คนต่างด้าวซึ่งขออนุญาตทำงานตามมาตรา ๕๙ ต้องมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยมีชื่อได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางผ่าน และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๑ ผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตทำงานต่อนายทะเบียนและชำระค่าธรรมเนียมแทนคนต่างด้าว

การขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวและการออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒ เมื่อคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวแจ้งต่อนายทะเบียนโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ การแจ้งให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้แก่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

แบบใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในระหว่างที่ดำเนินการตามวรรคสอง ให้คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งทำงานไปพลางก่อนได้ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๘

มาตรา ๖๓ คนต่างด้าวซึ่งไม่อาจขออนุญาตตามมาตรา ๕๙ เพราะเหตุดังต่อไปนี้ อาจขออนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อทำงานตามประเภทที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติและผลกระทบต่อสังคม

(๑) ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศและได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(๒) เข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง แต่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) ถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

(๕) เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แบบใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๔ คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ถ้าได้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีบัตรผ่านแดนหรือเอกสารราชการที่ประเทศต้นทางออกให้คนต่างด้าวที่สามารถใช้ในการเข้ามาในราชอาณาจักร อาจได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ทำงานในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลและในท้องที่ที่กำหนดได้

ความในวรรคหนึ่งจะใช้บังคับกับท้องที่ใด สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติใด เพื่อทำงานประเภทหรือลักษณะใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แบบใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ใบอนุญาตทำงานที่ออกให้ตามพระราชกำหนดนี้ให้มีอายุไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ออก เว้นแต่ใบอนุญาตทำงานที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา ๖๒ ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ

อายุใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่งไม่มีผลเป็นการขยายระยะเวลาอยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานตามมาตรา ๖๒ ได้รับการขยายระยะเวลาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวมีหนังสือแจ้งการขยายระยะเวลาทำงานนั้นต่อนายทะเบียนโดยเร็วตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายทะเบียนจัดแจ้งการขยายระยะเวลานั้นลงในใบอนุญาตทำงาน

มาตรา ๖๗ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานซึ่งประสงค์จะทำงานต่อไปให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานต่อนายทะเบียนก่อนที่ใบอนุญาตทำงานจะสิ้นอายุ

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานนั้นทำงานไป
พลางก่อนจนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน

การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้ต่อได้ครั้งละไม่เกินสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่
จำเป็น และสำหรับกรณีคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓ (๑) หรือ (๒) นั้น ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้
ทำงานติดต่อกันรวมแล้วต้องไม่เกินสี่ปี เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นเป็นคราว ๆ ไป
การขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานและการต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ
สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงาน เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ

มาตรา ๖๙ ถ้าใบอนุญาตทำงานสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ
ให้ผู้รับอนุญาตให้ทำงานยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่
วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว
การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานและการออกใบแทนใบอนุญาตทำงาน ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๐ ห้ามผู้รับอนุญาตให้ทำงานทำงานแตกต่างจากประเภทงาน นายจ้าง
ท้องที่ หรือเงื่อนไขในการทำงาน ตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำงาน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตตาม

มาตรา ๗๑ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานผู้ใดประสงค์จะเปลี่ยนหรือเพิ่มรายการ
ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

- (๑) ประเภทงาน
- (๒) นายจ้าง
- (๓) ท้องที่
- (๔) เงื่อนไขในการทำงาน

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ ห้ามผู้ใดรับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตทำงานกับตนเข้าทำงาน

มาตรา ๗๓ ห้ามผู้ใดให้คนต่างด้าวทำงานไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต
ทำงาน

มาตรา ๗๔ ให้นายจ้างแจ้งต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาต
ให้ทำงานออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี

ประกาศกำหนด

หมวด ๕

กองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา ๗๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในกรมการจัดหางาน เรียกว่า “กองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว” เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา ๗๖ ให้กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินหรือทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๔๐
 - (๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม
 - (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทูลให้
 - (๔) เงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บได้ตามพระราชกำหนดนี้ตามที่กระทรวงการคลังอนุญาต ให้นำไปใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
 - (๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
 - (๖) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่จัดสรรให้ตามความจำเป็น
 - (๗) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่กองทุนได้รับไม่ว่ากรณีใด
- เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้นำส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้

แผ่นดิน

มาตรา ๗๗ เงินของกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช่วยเหลือคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้ที่ถูกละเมิดสิทธิตามกฎหมายด้านแรงงาน
- (๒) ส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร
- (๓) ช่วยเหลือและอุดหนุนหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน ที่เสนอโครงการหรือแผนงานในการดำเนินการบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำงาน การจัดสวัสดิการ การศึกษา การสาธารณสุข และการให้ความคุ้มครองด้านแรงงาน แก่คนต่างด้าว
- (๔) คืนให้แก่คนต่างด้าวที่ส่งเงินเข้ากองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว
- (๕) บริหารกองทุน
- (๖) บริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชกำหนดนี้

การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๗๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการจัดหางาน เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านแรงงาน ด้านการคลัง ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการบริหาร หรือด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการกองทุนอาจแต่งตั้งข้าราชการกรมการจัดหางานจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗๙ กรรมการกองทุนผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการกองทุนผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๘๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการกองทุนผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่หรือทุจริต มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการใช้จ่ายเงินของกองทุนตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๓) พิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงานประจำปี
- (๔) พิจารณาจัดสรรเงินของกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การใช้จ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการตรวจสอบภายในของกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
- (๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินของกองทุน เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำงานของคนต่างด้าวและการเบิกจ่ายเงินตรงในการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๘๒ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกองทุนเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมายได้

มาตรา ๘๓ ให้กรมการจัดหางานจัดทำบัญชีของกองทุนให้เป็นไปตามระบบการบัญชีอย่างถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และให้ส่งผู้สอบบัญชีภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๘๔ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

มาตรา ๘๕ ให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการกองทุนเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้กรมการจัดหางานเผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีรับทราบ

หมวด ๖
มาตรการทางปกครอง

ส่วนที่ ๑

การพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน
การเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน และการเพิกถอนใบอนุญาตทำงาน

มาตรา ๘๖ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗ หรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน และสั่งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้และอยู่ระหว่างการดำเนินคดี ให้อธิบดีสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๘๘ ให้อธิบดีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตาม

คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๘๖

(๒) ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปี หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานอีก

(๓) ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุนการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือห้ามมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือนของอธิบดีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเตือนนั้น

(๔) ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานฝ่าฝืนมาตรา ๘๙ วรรคสอง

(๕) อธิบดีเห็นว่าการที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้เป็นกรณีร้ายแรง

(๖) อธิบดีเห็นว่าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ได้

มาตรา ๘๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่การดำเนินการที่ต้องกระทำต่อเนื่องจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานต้องรับผิดชอบในการจัดส่งคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนกลับไปยังประเทศต้นทางจนกว่าจะพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และให้รายงานให้อธิบดีทราบเกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตน

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับอนุญาตให้ทำงานฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาต ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำงาน

มาตรา ๙๑ อธิบดีอาจประกาศรายชื่อนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน ซึ่งได้รับโทษเพราะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

ส่วนที่ ๒

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๖ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๓๐ ไม่อนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือให้ตั้งสำนักงานชั่วคราวตามมาตรา ๓๓ ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลตามมาตรา ๓๔ หรือได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตตามมาตรา ๔๖ หรือได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ นายจ้างมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๔ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๗๑ หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๖๗ หรือเพิกถอนใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๕๐ คนต่างด้าวซึ่งขออนุญาตทำงาน ผู้ซึ่งขออนุญาตแทนคนต่างด้าว หรือผู้รับอนุญาตให้ทำงาน แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๖ เมื่อรัฐมนตรีได้รับคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ให้พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรณีที่พ้นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ารัฐมนตรีพิจารณาคำอุทธรณ์แล้วยืนยันตามคำสั่งเดิม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๗ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ไม่เป็นเหตุให้หยุดการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่กรณีการอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๖๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๙๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๓) เข้าไปในสถานประกอบการซึ่งรับคนต่างด้าวจากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๔) ค้นในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศหรือมีคนต่างด้าวทำงานโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือค้นเพื่อหาและช่วยเหลือคนต่างด้าวซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้

(๕) ยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

การค้นตาม (๔) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นเข้าว่าจะเอาหมายค้นมาได้ คนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น ทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม หรือถูกทำลายไปเสียก่อน ให้ดำเนินการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๙๙ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๐๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบคนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานหรือทำงานแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำงานอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้คนต่างด้าวไปรายงานตัวยังสถานีตำรวจพร้อมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่คน

ต่างดาวผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือจะหลบหนี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับคนต่างดาวนั้นโดย
ไม่ต้องมีหมายจับ และให้นำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนโดยทันที

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๑^๒ คนต่างดาวซึ่งมิใช่ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่คนต่างดาวซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ยินยอมเดินทาง
กลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในเวลาที่พนักงานสอบสวนกำหนด แต่ต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวัน
พนักงานสอบสวนจะเปรียบเทียบปรับก็ได้ และเมื่อได้ดำเนินการให้คนต่างดาวนั้นเดินทางกลับออกไป
นอกราชอาณาจักรแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๐๒^๓ ผู้ได้รับคนต่างดาวเข้าทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๙ ต้องระวางโทษ
ปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาทต่อคนต่างดาวที่จ้างหนึ่งคน

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดนำคนต่างดาวมาทำงานในประเทศโดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี
ถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างดาวมาทำงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๒ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไข
ข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างดาว ข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๐๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

^๓ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไข
ข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างดาว ข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๐๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๐๗ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งหรือ วรรคสอง มาตรา ๓๗ วรรคสองหรือวรรคสาม มาตรา ๔๐ วรรคสอง มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ วรรคสาม มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๘ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๐๙ ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลหรือลูกจ้างซึ่งจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดมิได้เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ แต่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับห้าเท่าของเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่เรียกหรือรับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าว หรือค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๑๑๓ นายจ้างผู้ใดนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท ต่อการนำคนต่างด้าวมาทำงานหนึ่งคน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๔ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อการเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินใด ๆ จากคนต่างด้าวหนึ่งคน หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๕ นายจ้างผู้ใดไม่แจ้งต่ออธิบดีเมื่อคนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับตนแล้วตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

นายจ้างผู้ใดไม่แจ้งต่ออธิบดีภายหลังจากที่ได้จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้วตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

มาตรา ๑๑๖ นายจ้างผู้ใดไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง ตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

มาตรา ๑๑๗ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่แจ้งต่ออธิบดีภายหลังจากที่ได้ส่งคนต่างด้าวซึ่งไม่ได้ทำงานกับนายจ้างกลับไปยังประเทศต้นทางแล้วตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

มาตรา ๑๑๘ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่จัดส่งคนต่างด้าวซึ่งไม่ได้ทำงานกับนายจ้างกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

มาตรา ๑๑๙ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๐ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๑ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานผู้ใดทำงานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน

มาตรา ๑๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

“ คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๑๙ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

“ คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๒๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๒๔ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตาม
มาตรา ๙๘ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๙๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ หรือสามารถหาลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวให้กับนายจ้าง และโดยการหลอกลวงตั้งว่านั้น
ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปี
ถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป หรือ
โดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๒๙ ผู้ใดสนับสนุนการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๘ ไม่ว่าจะกระทำ
ของตัวการจะได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือ
ปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๐ การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำ
ความผิดตามมาตรา ๑๒๘ หรือมาตรา ๑๒๙ แทนผู้เสียหาย พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับฟ้อง
คดีอาญา หรือจะยื่นคำร้องในภายหลังขณะที่คดีอาญานั้นยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น
ก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะยื่นคำร้องเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเพิ่มเติมได้
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก่อนที่ศาลจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี

ในกรณีที่ไม่มีคำขอให้ใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปตามวรรคหนึ่ง หากศาลมี
คำพิพากษาลงโทษจำเลย ศาลจะสั่งในคำพิพากษาคดีอาญาให้จำเลยใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไป
แก่ผู้เสียหายตามที่เห็นสมควรก็ได้ คำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องจำเลย
เป็นคดีแพ่งเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปในส่วนที่ยังขาดอยู่

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดยึดใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวไว้
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๓๓ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนด แต่ไม่เกินสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๓๔ ในระหว่างที่ยังมิได้มีประกาศที่ออกตามมาตรา ๗ ให้นายทะเบียนอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใด ๆ ได้ เว้นแต่งานที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๑๓๕ คนต่างด้าวผู้ใดได้รับใบอนุญาตทำงานหรือได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตทำงานหรือได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามพระราชกำหนดนี้

ใบอนุญาตทำงานที่ออกให้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตทำงานนั้น

มาตรา ๑๓๖ นายจ้างผู้ใดได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศตามพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ดำเนินการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศได้ต่อไป

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ อยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามพระราชกำหนดนี้

ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามวรรคหนึ่ง ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศภายหลังจากวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ก่อนนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

มาตรา ๑๓๘ บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชกำหนดนี้ และให้อธิบดีเรียกเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอที่กำหนดไว้ตามพระราชกำหนดนี้ให้ครบถ้วน

มาตรา ๑๓๙ บรรดาคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๑๔๐ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน สิทธิ ความรับผิดชอบ ทรัพย์สิน และหนี้สินของกองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปเป็นของกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๑๔๑ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๑๗ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรลูกจ้าง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔๒ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการกองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗๘ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔๓ ลูกจ้างซึ่งถูกหักเงินค่าจ้างและนำส่งเข้ากองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยค่าใช้จ่ายของตนเอง ให้มีสิทธิได้รับเงินที่ถูกหักไว้คืนภายในสองปีนับจากวันที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร หากไม่ขอรับเงินคืนภายในเวลาที่กำหนดให้เงินดังกล่าวตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๑๔๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้

ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้งตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นนั้นได้

บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ให้อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๕ บรรดากฎหมายหรือคำสั่งใด ๆ ที่ได้ออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกำหนดนี้ จนกว่าจะมีกฎหมายหรือคำสั่งใด ๆ ที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒) การต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔) การอนุญาตให้ย้ายสำนักงาน หรือตั้งสำนักงานชั่วคราว	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕) การอนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจ กระทำการแทนนิติบุคคล	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖) การจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ	คนละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗) บัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตทำงาน	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๙) การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน หรือการขยายระยะเวลาการทำงาน	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) ใบแทนใบอนุญาตทำงาน	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๑๑) การอนุญาตให้เปลี่ยนหรือเพิ่มประเภทงาน นายจ้าง ท้องที่ หรือเงื่อนไขในการทำงาน	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๑๒) การจ้างคนต่างด้าว	คนละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๑๓) ค่ายื่นคำขอ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๔) การรับรองสำเนาเอกสาร			
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐	บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑๐๐	บาท
(๑๕) การออกหนังสือรับรอง			
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐๐	บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๖) การแปลภาษาต่างประเทศ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๗) ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ	ครั้งละ	๑,๐๐๐	บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงสาขาอาชีพ หรือสาขาอาชีพและท้องที่ทำงานของคนต่างด้าวก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติที่ไม่ครอบคลุมการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวทั้งระบบ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วนจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้สามารถทำการจัดระเบียบ การป้องกัน การคุ้มครอง การเยียวยา และการใช้บังคับกฎหมาย รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ได้ทั้งระบบ อันจะเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ซึ่งเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างและคนต่างด้าวเร่งดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้แล้วเสร็จก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

ในกรณีที่คนต่างด้าวผู้ใดมีความจำเป็นต้องเดินทางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับไปยังประเทศต้นทางหรือเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ให้คนต่างด้าวผู้นั้นได้รับยกเว้นการดำเนินการเกี่ยวกับการเดินทางเข้าหรือออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนดเป็นการชั่วคราวโดยการหารือร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๓ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมายหรือคำสั่งนี้ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ หรือกระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำการเพิกเฉยหรือละเลยไม่กระทำการหรืองดเว้นการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นอย่างรวดเร็วและเด็ดขาด

ข้อ ๔ ให้กระทรวงแรงงานดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหาร
จัดการการทำงานของคนต่างด้าวเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ตลอดจนพิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนในการบริหารจัดการการ
ทำงานของคนต่างด้าวอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน
การค้ำมนุษย์ และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนโดยให้กระทรวง
แรงงานเสนอรายงานผลการดำเนินการต่อนายกรัฐมนตรีทราบเป็นประจำทุกเดือน

ในการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายตามวรรคหนึ่งและอนุบัญญัติที่ออกตามความใน
พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กระทรวงแรงงานรับฟัง
ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีที่เห็นสมควรนายกรัฐมนตรีนหรือคณะรัฐมนตรีอาจเสนอให้คณะรักษา
ความสงบแห่งชาติเปลี่ยนแปลงคำสั่งนี้ได้

ข้อ ๖ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓๗)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขที่รับ 3359
รับที่ 30 มี.ค. 2561
เวลา 11.43 น.

ที่ นร ๐๕๐๗/๙๓๓๙

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

BN มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดในเรื่องนี้

ด้วยได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกฎหมายแล้ว ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอพระราชกำหนดดังกล่าวมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๐๗/๒๑ วันที่ ๓๐/๓/๖๑
เวลา ๑๓.๓๙ น. ส่ง นิตยภัต
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒ (วณช)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๑๒๑ (D/วณช/20/001/2.1)

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑๒๗ / ๒๑
รับที่ ๓๐ / ๓.๓.๖๑
เวลา ๑๓.๕๖ น.
สำนักการประชุม

พระราชกำหนด

การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อให้การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) บุคคลซึ่งเข้ามาเป็นครั้งคราวเพื่อจัดหรือร่วมประชุม แสดงความคิดเห็น บรรยาย หรือสาธิตในการประชุม การอบรม ดูงาน หรือสัมมนา หรือการแสดงศิลปะ วัฒนธรรม หรือการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมอื่นใด ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ในการกำหนดดังกล่าว คณะรัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๗) บุคคลซึ่งเข้ามาเพื่อประกอบการหรือลงทุนหรือเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถหรือทักษะสูง อันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“(๘) ผู้แทนของนิติบุคคลต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และคำว่า “ทำงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อทำงาน

“ทำงาน” หมายความว่า การประกอบอาชีพใด ๆ ไม่ว่าจะมิใช่จ้างหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงการประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” และคำว่า “ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๕/๑ การใดที่พระราชกำหนดนี้บัญญัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีกำหนด การออกกฎกระทรวงหรือการกำหนดนั้น ต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกขั้นตอน

ในกรณีที่พระราชกำหนดนี้บัญญัติให้ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแจ้งให้อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบให้อธิบดีกำหนดวิธีการแจ้งให้ผู้แจ้งสามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและรวดเร็ว โดยอาจทำเป็นหนังสือ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด ที่ประชาชนสามารถดำเนินการได้ โดยไม่เกิดภาระเกินสมควร และต้องกำหนดระยะเวลาที่อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตอบรับการแจ้งนั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้งานใดเป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำก็ได้ โดยจะห้ามเด็ดขาดหรือห้ามโดยมีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย การส่งเสริมภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ไทย และความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ รวมตลอดทั้งความผูกพันหรือพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติประกอบด้วย

มาตรา ๘ ห้ามคนต่างด้าวทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๙ ห้ามผู้ใดรับคนต่างด้าวทำงานโดยที่คนต่างด้าวไม่มีใบอนุญาตทำงานหรือให้คนต่างด้าวทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทยให้กรมการจัดหางานประกาศรับคนหางานที่มีสัญชาติไทยและขึ้นทะเบียนผู้สมัครไว้ และให้เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและเป็นประจำทุกวัน

ผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเพื่อทำงานประเภทที่มีคนหางานที่มีสัญชาติไทยขึ้นทะเบียนเพื่อทำงานในประเภทและท้องที่เดียวกันไว้กับกรมการจัดหางาน ถ้าจำนวนคนทำงานดังกล่าวมีตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ให้จ้างคนต่างด้าวได้ไม่เกินร้อยละสิบ ทั้งนี้ เว้นแต่จะชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ

อัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมต่อจำนวนคนต่างด้าวที่มีได้เป็นไปตามที่กำหนดตามวรรคสองก็ได้

การนับจำนวนคนต่างด้าวตามวรรคสอง ไม่รวมถึงคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานตามมาตรา ๖๓/๑

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคสอง ต้องเสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ

ความในมาตรานี้จะใช้บังคับแก่งานใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ผู้ใดจ้างคนต่างด้าวทำงาน ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบชื่อและสัญชาติของคนต่างด้าวและลักษณะงานที่ทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จ้างและเมื่อคนต่างด้าวนั้นออกจากงาน

ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวออกจากงาน พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการออกจากงานของคนต่างด้าวนั้นด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๒๖ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน แต่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นรายปีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้อย่างน้อยปีละครั้ง

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากอธิบดี

การขอต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ อธิบดีต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี ภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สองของอายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นและของปีต่อไป โดยจะชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมรายปีแล้ว ให้แจ้งนายทะเบียนทราบพร้อมสำเนาหลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมรายปีนั้น

ถ้าผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในกำหนดเวลาตามวรรคห้า อธิบดีจะสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๘๖ ก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ประสงค์จะย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน ให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานที่ประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ให้แจ้งต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องมีบัตรประจำตัว พร้อมสำเนาใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน และสามารถแสดงความมีอยู่ของบัตรประจำตัวและใบอนุญาตดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เสมอ

บัตรประจำตัวต้องทำตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหาร
จัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเลิกประกอบธุรกิจ
การนำคนต่างด้าวมาทำงาน และไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาต
ให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่า
ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่มีควมรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่
ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกำหนด
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจะนำคนต่างด้าวมาทำงานได้เฉพาะ
เมื่อมีสัญญานำคนต่างด้าวมาทำงานกับผู้ที่จะเป็นนายจ้างของคนต่างด้าว พร้อมทั้งรายชื่อ สัญชาติ และ
เลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าว และนายจ้างดังกล่าวต้องไม่เป็นผู้ประกอบกิจการรับเหมาแรงงาน
หรือรับเหมาค่าแรง และจะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานได้เฉพาะตามจำนวนและตามรายชื่อดังกล่าว

สัญญานำคนต่างด้าวมาทำงานตามวรรคหนึ่งต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยตามที่อธิบดีกำหนด

เมื่อจะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานส่งสำเนาสัญญากับ
ผู้ที่จะเป็นนายจ้างของคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียน และในกรณีจำเป็นจะขอให้นายทะเบียน
รับรองสัญญาและความมีอยู่จริงของนายจ้างและงานของนายจ้างให้ก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นเมื่อนายทะเบียน
ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องให้ออกหนังสือรับรองให้ และเมื่อได้รับรายชื่อและเลขที่หนังสือเดินทาง
ของคนต่างด้าวที่จะมาทำงานแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแจ้งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง
ให้นายทะเบียนทราบและให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

เมื่อได้แจ้งข้อมูลให้นายทะเบียนตามวรรคสามแล้ว ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน
จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวที่จะเข้ามาตามที่แจ้งไว้ตามวรรคสามก็ได้

มาตรา ๔๒ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงาน เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้างหรือคนต่างด้าว เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวส่งมอบให้นายจ้างแล้ว ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำคนต่างด้าวส่งมอบคนต่างด้าวให้นายจ้าง ทั้งนี้ ตามรายการที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรงผู้ใดประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานในประเทศตามบันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบจำนวนประเทศที่คนต่างด้าวมียกถิ่นที่อยู่ งานที่ประสงค์จะให้คนต่างด้าวมาทำ และรายการอื่นตามที่อธิบดีกำหนด ในกรณีที่ต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ ให้นายจ้างดำเนินการต่อไปเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว

ในกรณีที่ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมหรือได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายจ้างดำเนินการเพื่อให้ทราบชื่อและเลขที่หนังสือเดินทางของคนต่างด้าวที่จะเดินทางเข้ามาทำงาน และแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบ และให้นายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ในการนี้ อธิบดีจะกำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานประเภทที่กำหนดวางหลักประกันเพื่อประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การวางหลักประกัน อัตราของหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การเรียกหลักประกันเพิ่ม การวางหลักประกันเพิ่ม และการรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ก่อนคนต่างด้าวเข้าทำงานกับนายจ้าง ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือ โดยมีรายการอย่างน้อยตามที่อธิบดีกำหนด และเก็บสัญญาจ้างงานไว้ ณ ที่ทำการของนายจ้างเพื่อให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ และสำเนาสัญญาจ้างดังกล่าวเพื่อให้ลูกจ้างเก็บรักษาไว้ ทั้งนี้

เมื่อคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้นายจ้างแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกจากงาน พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการออกจากงานของคนต่างด้าวนั้นด้วย

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการรับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรงที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวจากประเทศอื่นที่ประเทศไทยมิได้มีความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนในประเทศจะเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานจากคนต่างด้าวไม่ได้ เว้นแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน ได้แก่ ค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสอบสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นทำนองเดียวกันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้นายจ้างหักได้จากค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุด โดยให้นายจ้างหักจากเงินที่คนต่างด้าวมีสวัสดิภาพได้รับตามอัตราที่จ่ายจริงได้ แต่จะหักได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คนต่างด้าวมีสวัสดิภาพได้รับในแต่ละเดือน

ในกรณีที่มีข้อตกลงว่านายจ้างจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้ลูกจ้าง และนายจ้างได้ออกค่าเดินทางให้ก่อน ให้นายจ้างหักจากเงินที่คนต่างด้าวมีสวัสดิภาพได้รับตามวรรคหนึ่งได้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานได้นำคนต่างด้าวมาส่งมอบให้นายจ้างตามมาตรา ๔๓ แล้ว ในกรณีที่มีเหตุดังต่อไปนี้ ให้นายจ้างแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานและนายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุดังกล่าว แล้วแต่กรณี

- (๑) นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน
- (๒) คนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง
- (๓) คนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) หรือ (๓) เฉพาะที่มิใช่ความผิดของลูกจ้าง และคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่น ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานอาจจัดให้คนต่างด้าวทำงาน

กับนายจ้างรายอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างไม่รับเข้าทำงาน แต่ระยะเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามสัญญาว่าจ้างคนต่างด้าวมาทำงาน

ในกรณีตาม (๒) เฉพาะที่เป็นความผิดของนายจ้าง ให้นำมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามเป็นประการใด ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุตาม (๑) หรือ (๒) และคนต่างด้าวนั้นไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่า การได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวนั้นเป็นอันสิ้นสุดลง ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ และส่งหลักฐานการออกนอกราชอาณาจักรของคนต่างด้าวดังกล่าวให้นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันส่งคนต่างด้าวนั้นกลับ ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวได้ ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ และให้นายทะเบียนแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการเพื่อให้มีการส่งคนต่างด้าวนั้นออกนอกราชอาณาจักรโดยเร็ว ในกรณีเช่นนั้นผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่เกินอัตราที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ส่งหลักฐานการออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาตามวรรคห้า ให้ชำระค่าปรับทางปกครองต่อนายทะเบียนวันละหนึ่งพันบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่ไม่เกินสองหมื่นบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน

มาตรา ๕๑ คนต่างด้าวที่ทำงานกับนายจ้างตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๖ ถ้าออกจากงานก่อนครบสัญญาจ้าง จะทำงานกับนายจ้างอื่นใดมิได้ เว้นแต่จะพิสูจน์ให้นายทะเบียนเห็นว่า การที่ตนออกจากงานเป็นเพราะความผิดของนายจ้าง หรือได้ชำระค่าเสียหายให้นายจ้างเดิมแล้ว ในกรณีเช่นนั้นให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้ใหม่หรือสลักหลังใบอนุญาตทำงานเพื่อแสดงถึงสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้าง

ค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการนำคนต่างด้าวนั้นมาทำงานคำนวณตามสัดส่วนของระยะเวลาที่คนต่างด้าวนั้นทำงานไปแล้ว

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่ได้รับการต่ออายุสัญญาจ้าง และออกจากงานในระหว่างอายุสัญญาจ้างที่ต่อใหม่

มาตรา ๕๒ คนต่างด้าวซึ่งมีสิทธิเปลี่ยนนายจ้างตามมาตรา ๕๑ ต้องทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม และในกรณีที่คนต่างด้าวนั้นทำงานประเภทที่นายจ้างต้องวางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ นายจ้างรายใหม่ต้องวางหลักประกันต่ออธิบดีตามมาตรา ๔๖ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จ้างคนต่างด้าว

มาตรา ๕๓ คนต่างด้าวซึ่งไม่มีสิทธิเปลี่ยนนายจ้างตามมาตรา ๕๑ หรือคนต่างด้าวซึ่งมีสิทธิเปลี่ยนนายจ้างแต่ไม่ได้ทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๒ ให้ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่คนต่างด้าวผู้นั้นออกจากงาน หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๒ แล้วแต่กรณี และให้ถือว่า การได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวผู้นั้นเป็นอันสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๕๒ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งกลับไปยังประเทศต้นทาง แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ เมื่อคนต่างด้าวที่ทำงานกับนายจ้างตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๖ ทำงานจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศหรือสัญญาจ้างแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๕๒ จัดส่งคนต่างด้าวผู้นั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่จะมีการต่ออายุสัญญาจ้างหรือคนต่างด้าวผู้นั้นจะทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๒

ให้นำความในมาตรา ๕๐ วรรคห้าและวรรคหก มาใช้บังคับแก่การจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานให้นายทะเบียนคืนหลักประกันให้แก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานเมื่อผู้รับอนุญาตดังกล่าวแสดงหลักฐานว่าได้ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางแล้วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสองปีนับแต่วันที่เลิกประกอบธุรกิจ เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานยังไม่สามารถแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับต่อนายทะเบียนได้ ให้หลักประกันนั้นตกเป็นของกองทุนเพื่อใช้จ่ายในการส่งคนต่างด้าวออกนอกราชอาณาจักรต่อไป ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานแสดงหลักฐานการส่งคนต่างด้าวกลับได้เพียงบางส่วนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีคืนหลักประกันให้ตามอัตราส่วนและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานตามความในหมวดนี้ และต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น ให้หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการให้คนต่างด้าวเดินทางกลับจากผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างที่วางหลักประกันได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างมิได้ขุดใช้เงินคืนภายในเวลาที่หน่วยงานตามวรรคหนึ่งกำหนด ให้อธิบดีหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้เพื่อคืนให้แก่หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวดังกล่าวกลับไปยังประเทศต้นทาง

มาตรา ๕๗ คนต่างด้าวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ อาจเข้ามอบตัวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อขอให้จัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศ และให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับประเทศโดยเร็ว และให้นำความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างรายสุดท้ายที่วางหลักประกันตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๕๒ ไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็นคนต่างด้าวดังกล่าว ให้ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง

ในการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้จ่ายจากเงินกองทุนไปก่อน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างตามวรรคหนึ่งมาชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการให้คนต่างด้าวเดินทางกลับและค่าใช้จ่ายอื่นตามความจำเป็นภายในเวลาที่กำหนด ถ้าบุคคลดังกล่าวมิได้นำเงินมาชำระคืนภายในกำหนดเวลาให้อธิบดีหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างดังกล่าวไว้แล้วแต่กรณี

เมื่อได้ดำเนินการหักหลักประกันตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือนายจ้างทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๙ คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองซึ่งมิใช่เพื่อการท่องเที่ยวหรือการเดินทางผ่านราชอาณาจักร จะทำงานได้ก็แต่เฉพาะงานที่มีได้มีประกาศห้ามคนต่างด้าวทำตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และต้องได้รับใบอนุญาตทำงาน

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะขอรับใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดียื่นคำขออนุญาตต่อนายทะเบียน และในกรณีที่มิได้นำเงินมาชำระคืนนายจ้างด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะกำหนดให้ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน

ในกฎกระทรวงตามวรรคสามต้องกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่รับคำขออนุญาต จนถึงวันที่ออกใบอนุญาตทำงานไว้ด้วยซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันทำการ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่สามารถออกใบอนุญาตทำงานให้ได้ภายในกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีหรืออธิบดีดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณี ในกรณีที่การไม่ออกใบอนุญาตทำงานนั้นเป็นไปโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย และให้มีการดำเนินการทางวินัยต่อไป

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ผู้รับอนุญาตให้ทำงานตามวรรคหนึ่งมีสิทธิทำงานที่มีได้มีประกาศห้ามคนต่างด้าวทำตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่งได้ทุกชนิด

มาตรา ๖๐ คนต่างด้าวซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตทำงานในราชอาณาจักร อาจยื่นคำขออนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้

นายจ้างผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักร จะยื่นคำขออนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าวต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมแทนคนต่างด้าวก็ได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตทำงานและค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๑ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพื่อทำงานอันมีลักษณะจำเป็นหรือเร่งด่วน หรือเป็นงานเฉพาะกิจ ที่มีระยะเวลาทำงานให้เสร็จสิ้นภายในสัปดาห์วัน จะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

งานอันมีลักษณะจำเป็นหรือเร่งด่วนหรืองานเฉพาะกิจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

คนต่างด้าวที่ทำงานตามวรรคหนึ่ง หากไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดดังกล่าว อาจขอขยายเวลาได้ไม่เกินสัปดาห์วันโดยแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนครบกำหนดดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม และการออกหนังสือรับแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒ เมื่อคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม หรือกฎหมายอื่น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวแจ้งต่อนายทะเบียนโดยไม่ชักช้า

ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้แก่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และในระหว่างที่ดำเนินการ ให้คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งทำงานไปพลางก่อนได้ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๘

การออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับประกาศตามมาตรา ๗ และใบอนุญาตทำงาน ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้น

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ทำงานได้รับการขยายระยะเวลาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวแจ้งการขยายระยะเวลาทำงานนั้นต่อนายทะเบียนโดยเร็วตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายทะเบียนจัดแจ้งการขยายระยะเวลานั้นลงในใบอนุญาตทำงาน

มาตรา ๖๓ คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ อาจขออนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อทำงานตามประเภทที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการโดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ ผลกระทบต่อสังคม และมนุษยธรรม

(๑) ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศและได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(๒) เข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง แต่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง อันมิใช่เป็นกรณีตามมาตรา ๖๓/๒

การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุเท่ากับระยะเวลาที่ได้รับการผ่อนผัน แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน และให้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้เท่าที่จำเป็น แต่ไม่เกินครั้งละหนึ่งปี

เมื่อนายทะเบียนออกใบอนุญาตทำงานให้คนต่างด้าวผู้ใดแล้ว ให้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบ

ภายในสิ้นเดือนมกราคมของทุกปี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผลการเนรเทศหรือการส่งกลับ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งว่ายังมีได้เนรเทศหรือส่งตัวกลับ หรือไม่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองให้นายทะเบียนมีอำนาจต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่งตามที่ได้รับร้องขอจากคนต่างด้าวได้ และเมื่อได้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานแล้ว ให้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบ”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓/๑ และมาตรา ๖๓/๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๖๓/๑ คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ อาจขออนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อทำงานได้

(๑) ถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น

(๒) เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

(๓) คนต่างด้าวซึ่งได้รับสถานะคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๔) คนต่างด้าวซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนและได้รับบัตรประจำตัวตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ภายใต้บังคับประกาศตามมาตรา ๗ และมาตรา ๑๑ แต่คณะรัฐมนตรีจะกำหนดมิให้ทำงานบางประเภทหรือทำโดยมีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ โดยให้คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ ผลกระทบต่อสังคม และมนุษยธรรม

การขออนุญาตทำงานและการออกใบอนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และใบอนุญาตทำงานให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน และให้ต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้คราวละห้าปี ทั้งนี้ บุคคลตาม (๑) (๓) และ (๔) ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานหรือค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตทำงาน สำหรับบุคคลตาม (๒) จะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือไม่เพียงใด ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๖๓/๒ ในกรณีที่รัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือยกเว้นให้คนต่างด้าวผู้ใดหรือจำพวกใดไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้คนต่างด้าวผู้นั้นหรือจำพวกนั้นบรรดาที่มีใช่คนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ ขออนุญาตทำงานได้ โดยคณะรัฐมนตรีจะกำหนดประเภทของงานที่คนต่างด้าวอาจทำได้ไว้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การขออนุญาตทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และกฎกระทรวงนั้นจะกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขไว้

ในใบอนุญาตทำงานด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ใบอนุญาตทำงานให้มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตทำงาน”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ถ้าได้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีบัตรผ่านแดนหรือบัตรอื่นใดทำนองเดียวกันที่อธิบดีกำหนด อาจได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ทำงานในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลและในท้องที่ที่กำหนดได้”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกวรรคสี่ของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๖๔/๑ คนต่างด้าวที่จะขอรับใบอนุญาตทำงานต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และไม่เคยได้รับโทษตามมาตรา ๑๐๑ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตทำงาน หรือเป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓ ที่นายทะเบียนอนุญาตให้ทำงานได้เป็นกรณีพิเศษ

ในกรณีที่การออกใบอนุญาตทำงานจำเป็นต้องมีการตรวจสุขภาพของคนต่างด้าวก่อน ให้คนต่างด้าวหรือนายจ้างของคนต่างด้าวนั้นนำคนต่างด้าวไปตรวจสุขภาพ ณ สถานพยาบาลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑

มาตรา ๖๔/๒ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานมีหน้าที่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้างสถานที่ทำงานของนายจ้าง และลักษณะงานหลักที่ทำ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เข้าทำงาน และต้องแจ้งทุกครั้งที่เปลี่ยนนายจ้าง”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภายใต้บังคับมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๓/๑ การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้ต่อให้ตามระยะเวลาที่ผู้ขออนุญาตร้องขอแต่ไม่เกินครั้งละสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็น”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานต้องสามารถแสดงใบอนุญาตทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนภายในระยะเวลาอันสมควรได้เสมอ”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงานและการออกใบแทนใบอนุญาตทำงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า และมาตรา ๔๗ วรรคสอง และค่าปรับทางปกครองที่ปรับตามพระราชกำหนดนี้”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๒ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๖ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๓๐ หรือได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ผู้ขออนุญาต หรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ยกเลิกได้หักหลักประกันหรือเรียกหลักประกันเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ นายจ้างมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

“คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๓/๑ มาตรา ๖๓/๒ หรือมาตรา ๖๔ หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๖๗ หรือเพิกถอนใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๙๐ คนต่างด้าวซึ่งขออนุญาตทำงาน ผู้ซึ่งขออนุญาตแทนคนต่างด้าว หรือผู้รับอนุญาตให้ทำงาน แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

“คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เข้าไปในสถานประกอบการซึ่งรับคนต่างด้าวเข้าทำงานในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้”

มาตรา ๔๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“การใช้อำนาจตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องไม่ทำในลักษณะที่ทำให้คนต่างด้าวต้องหยุดทำงานเกินสมควรแก่เหตุ หรือทำให้การประกอบการของนายจ้างต้องสะดุดหยุดลงหรือทำในเวลากลางคืนโดยไม่จำเป็น”

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบคนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานหรือทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชกำหนดนี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้คนต่างด้าวไปรายงานตัวยังสถานีตำรวจพร้อมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่คนต่างด้าวผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือ

จะหลบหนี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับคนต่างด้าวนั้นโดยไม่ต้องมีหมายจับ และให้นำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนโดยทันที”

มาตรา ๔๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๐/๑ ของหมวด ๘ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๐๐/๑ อธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ตอบรับการแจ้งภายใน กำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕/๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๑ คนต่างด้าวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึง ห้าหมื่นบาท และเมื่อได้ชำระค่าปรับแล้ว ให้ส่งคนต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร็ว เว้นแต่เป็นคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๓/๑

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือพยานในคดีความผิดฐานค้ามนุษย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ในกรณีที่คนต่างด้าวซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ยินยอมเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบปรับตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการร่วมกำหนดแล้วแจ้งให้กรมการจัดหางานทราบ และเมื่อได้ดำเนินการให้คนต่างด้าว นั้นเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คณะกรรมการร่วมตามวรรคสาม ประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมการจัดหางานเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปรียบเทียบปรับที่คณะกรรมการร่วมกำหนดตามวรรคสาม ให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิด การกระทำความผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดเป็นผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาทต่อคนต่างด้าวที่จ้างหนึ่งคน หรือทั้งจำทั้งปรับ และห้ามผู้นั้นจ้างคนต่างด้าวทำงานเป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ

มิให้ถือว่าผู้ซึ่งอยู่อาศัยในครอบครัวเดียวกันกับผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานตามวรรคหนึ่งมีความผิดในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ วรรคสอง มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๙ ผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลหรือลูกจ้างตามมาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดมิได้เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามมาตรา ๓๕ แต่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๐/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๐/๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดนำคนต่างด้าวไปเป็นลูกจ้างของ นายจ้างที่รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง หรือนำคนต่างด้าวไปทำงานโดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงาน หรือรับเหมาค่าแรง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างโดยไม่แจ้ง นายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการ นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับสองเท่าของเงิน หรือมูลค่าทรัพย์สินอื่นที่เรียกหรือรับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าวหรือค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย ที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้ศาลสั่งให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานหรือ ลูกจ้างดังกล่าวซึ่งกระทำความผิดคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบให้แก่ นายจ้างหรือคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่คืนเงินหรือทรัพย์สินตามคำสั่งศาลภายใน สามสิบวัน เมื่อนายจ้างหรือคนต่างด้าวนั้นร้องขอ ให้อธิบดีหักหลักประกันของผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว มาทำงานผู้นั้นเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๓ นายจ้างผู้ใดนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานกับตนในประเทศ โดยตนเป็นผู้รับเหมาแรงงานหรือรับเหมาค่าแรง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

นายจ้างตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งผู้ใดนำคนต่างด้าวจากต่างประเทศมาทำงานกับตน ในประเทศโดยไม่แจ้งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

นายจ้างผู้ใดไม่อาจแสดงสัญญาจ้างงานเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๕๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๓/๑ นายจ้างผู้ใดไม่แจ้งต่อนายทะเบียนหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน
เมื่อคนต่างด้าวออกจากงานตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม หรือเมื่อมีเหตุตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง
แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชกำหนด
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและ
ปรับสองเท่าของเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินที่เรียกหรือรับไว้จากคนต่างด้าวหรือหักไว้เกินกว่าอัตราที่กำหนด
และให้ศาลสั่งให้นายจ้างนั้นคืนเงินหรือทรัพย์สินที่เรียกเก็บโดยไม่ชอบให้แก่คนต่างด้าว

ในกรณีที่นายจ้างไม่คืนเงินหรือทรัพย์สินตามคำสั่งศาลภายในสามสิบวัน เมื่อคนต่างด้าวนั้นร้องขอ
ให้อธิบดีหักหลักประกันของนายจ้างผู้นั้นเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของศาลก็ได้

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสี่
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

มาตรา ๕๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๕/๑ ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการจัดส่ง
คนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๕๐ วรรคห้า หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๖ นายจ้างผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง
ตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อคนต่างด้าวหนึ่งคน”

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๖๑
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๕๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๙/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑๙/๑ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔/๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองหมื่นบาท”

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๐ ผู้รับอนุญาตให้ทำงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท”

มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๔
แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๖๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๗/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๒๗/๑ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๘ วรรคสี่
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดยึดใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวไว้
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่คนต่างด้าวยินยอมให้ผู้ใดเก็บรักษาใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารตามวรรคหนึ่งไว้
ผู้นั้นต้องยินยอมและอำนวยความสะดวกให้คนต่างด้าวสามารถเข้าถึงเอกสารดังกล่าวได้ตลอดเวลา
ตามที่คนต่างด้าวร้องขอ หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๓ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษปรับสถานเดียว นอกจากความผิดตามมาตรา ๑๐๑ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น”

มาตรา ๖๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

“(๑/๑) ค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๐ ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๖๕ ให้ยกเลิก (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิก (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๖๗ ผู้ใดจ้างคนต่างด้าวทำงานอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับโดยคนต่างด้าวนั้นมีใบอนุญาตทำงานโดยชอบ ให้แจ้งข้อมูลตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ โดยให้อธิบดีกำหนดวิธีการแจ้งที่สามารถแจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์หรือทางอื่นใดที่เป็นกรอำนวยความสะดวกให้แก่นายจ้าง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้คนต่างด้าวที่นายจ้างได้ยื่นคำขอจ้างคนต่างด้าวทำงานและได้รับหนังสือรับรองการเดินทางไปตรวจสัญชาติในราชอาณาจักร หรือหนังสือรับรองการเดินทางไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตทำงาน และการอนุญาตให้ทำงานตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อยู่ในราชอาณาจักรและทำงานกับนายจ้างเดิมต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้

ในกรณีจำเป็น รัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลาที่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการตรวจสัญชาติหรือการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นในการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานต้องทำให้แล้วเสร็จก็ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รัฐมนตรีดำเนินการทางวินัยแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่โดยพลัน

มาตรา ๖๘ บรรดาประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ และการกำหนดของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ที่ออกภายหลังวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ มิให้มีผลกระทบต่อคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานโดยอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้คนต่างด้าวดังกล่าวทำงานนั้นได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตทำงานจะสิ้นอายุ และหากประสงค์จะขออนุญาตทำงานต่อไป ให้ดำเนินการตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖๙ บรรดาคนต่างด้าวตามมาตรา ๖๓/๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานให้ทำงานได้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๓/๑ วรรคสาม แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้คนต่างด้าวนั้นยื่นคำขออนุญาตทำงานภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตทำงานแล้ว ให้ทำงานได้ต่อไปจนกว่านายทะเบียนจะไม่ออกใบอนุญาตทำงานให้

ระยะเวลาหกสิบวันตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะประกาศขยายออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๗๐ มิให้นำมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง วรรคห้า และวรรคหก แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้มาใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานนั้นจะสิ้นอายุ

(๖๔)

หน้า ๕๕

เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

มาตรา ๗๑ มีให้นำมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้มาใช้บังคับ จนกว่าจะถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๗๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงาน นายจ้าง และ
คนต่างด้าว มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ โดยมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและใช้ระบบอนุญาต
เกินความจำเป็นไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งยังกำหนดความผิด
และบทกำหนดโทษในอัตรารุนแรงเช่นเดียวกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ แม้การใช้แรงงานต่างด้าว
โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชกำหนดนี้จะมีได้กระทำโดยมีลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ก็ตาม
ทำให้เกิดความตื่นตระหนกและส่งผลกระทบต่อนายจ้างทั้งในภาคครัวเรือน ภาคเกษตรกรรม ภาคผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคการค้าและอุตสาหกรรม จนกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม
ของประเทศ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดดังกล่าวโดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น
และกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน การทำงานของ
คนต่างด้าว การรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน ให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วน
ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวได้ทั้งระบบ รวมทั้งปรับปรุงอัตราโทษ
ให้มีความเหมาะสม นอกจากนี้ โดยที่การดำเนินการตามมาตรการชั่วคราวที่ผ่อนผันระยะเวลาการใช้บังคับ
บทกำหนดโทษเพื่อให้ นายจ้าง และคนต่างด้าว ได้มีเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าว
ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้อง
ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้สิ้นสุดลง
เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ส่งผลให้สภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นเกิดขึ้นอีกภายหลังระยะเวลาผ่อนผัน
สิ้นสุดลง จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจที่จะหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษา
ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๓๓/๒๕๖๐

เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ตามที่มีการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวได้ทั้งระบบ อันเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ นั้น โดยที่พระราชกำหนดดังกล่าว กำหนดให้นายจ้างและคนต่างด้าวมียหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ และได้กำหนดความผิดและบทกำหนดโทษ ในอัตรารุนแรง ซึ่งยังมีได้มีเวลาสร้างความรับรู้ความเข้าใจเพียงพอแก่ประชาชน จึงก่อให้เกิดความตื่นตระหนกและอาจส่งผลกระทบต่อนายจ้างภาคครัวเรือน ภาคผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคเกษตรกรรมจนกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมได้ ดังนั้น เพื่อให้ นายจ้างและคนต่างด้าว รวมทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้มีเวลาเตรียมการและดำเนินการให้เป็นไปตาม กฎหมาย เพื่อความเป็นธรรมและไม่เกิดผลกระทบในทางเศรษฐกิจและสังคมรุนแรงเกินควร โดยยังคง รักษาเจตนารมณ์ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวทั้งระบบให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และยังคงมีมาตรการต่อต้านการค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องมีมาตรการชั่วคราว เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชกำหนดดังกล่าวในช่วงเวลา เปลี่ยนผ่านการใช้บังคับกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับ มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษา ความสงบแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชกำหนด การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างและคนต่างด้าวเร่งดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนตามพระราชกำหนด การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้แล้วเสร็จก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

ในกรณีที่คนต่างด้าวผู้ใดมีความจำเป็นต้องเดินทางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับไปยังประเทศ ต้นทางหรือเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ให้คนต่างด้าวผู้นั้นได้รับยกเว้นการดำเนินการเกี่ยวกับการเดินทางเข้าหรือออกนอกราชอาณาจักรตาม กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด เป็นการชั่วคราวโดยการหารือร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย และสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๓ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมายหรือคำสั่งนี้ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ หรือกระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำ การเพิกเฉยหรือละเลยไม่กระทำการหรือดเว้นกระทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นอย่างรวดเร็วและเด็ดขาด

ข้อ ๔ ให้กระทรวงแรงงานดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ตลอดจนพิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการค้ำมนุษย์ และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนโดยให้กระทรวงแรงงานเสนอรายงานผลการดำเนินการต่อนายกรัฐมนตรีทราบเป็นประจำทุกเดือน

ในการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายตามวรรคหนึ่งและอนุบัญญัติที่ออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กระทรวงแรงงานรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีที่เห็นสมควรนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีอาจเสนอให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติเปลี่ยนแปลงคำสั่งนี้ได้

ข้อ ๖ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการ ตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)